

Przedmiotowy system oceniania. Klasa 4

W przedmiotowym systemie oceniania wykorzystano zapisy tematów i zagadnień zawartych w rozkładzie nauczania.

Przedmiotowy system oceniania jest zgodny z:

- a) WSO – wewnątrzszkolnym systemem oceniania,
- b) możliwościami i potrzebami uczniów w konkretnej klasie.
- A) **Na ocenę dopuszczającą** – uczeń wykonuje polecenia „z pomocą nauczyciela”. W tym przypadku prowadzący musi sam zdecydować, jak duża jest jego pomoc. Trzeba też pamiętać o indywidualizowaniu zarówno treści, jak i tempa pracy. Ważne jest, aby uczeń, który osiąga oceny dopuszczające, podejmował pracę, wykazywał starania. Z zapisów w PSO wyraźnie widać, że nie wszystkie zadania są dla niego przeznaczone, ale próbuje wykonywać polecenia na miarę swych możliwości. Ważne jest, aby uczeń doskonalił technikę czytania, temu służy częste głośne czytanie rozmaitych tekstów literackich. Ponadto należy dążyć do tego, aby odnajdywał w tekstach elementy wcześniej wskazane przez uczniów, a których sam nie umie rozpoznać i wskazać. W przypadku prac pisemnych należy zadbać o to, aby uczeń zapisywał teksty wzorcowe. Prace pisemne wykonywane przez ucznia są oczywiście krótkie, ale należy dbać, aby je wykonywał. Podobnie z wypowiedziami ustnymi. W PSO napisano, że uczeń „mówi” na jakiś temat, czyli formułuje krótkie wypowiedzi na określony temat.
- B) **Na ocenę dostateczną** – w zapisach PSO pojawia się sformułowanie: uczeń „stara się”. Oznacza to, że podejmuje działania, ale nie kończą się one pełnym sukcesem. Uczeń pracuje, ale popełnia błędy, polecenia są wykonywane nieprecyzyjnie, uczeń nie jest pewien swoich wypowiedzi pisemnych i ustnych. Jego przemyślenia są powierzchowne lub odtwórcze, ale pracuje, czyli właśnie „stara się”.
- C) **Na ocenę dobrą** – w tym wypadku uczeń podejmuje wszystkie działania, ale popełnia nieliczne błędy. Zapis „na ogół” oznacza, że jego prace są wykonane dobrze, choć zawierają drobne błędy. Ponadto uczeń nie zawsze umie uzasadnić swoją wypowiedź, wie, ale nie wyjaśnia omawianych zjawisk.
- D) **Na ocenę bardzo dobrą** – uczeń wykonuje rozmaite zadania i czynności „poprawnie”, „samodzielnie”, „świadomie”, „ciekawie”, „interesująco”. Pracuje zazwyczaj samodzielnie, wie i umie wyjaśnić. Wypowiedzi ucznia, zarówno ustne, jak i pisemne, są wolne od błędów, wyczerpujące, pomysłowe, twórcze. Dziecko mówi pełnymi zdaniami, uzasadnia swoją wypowiedź, znajduje w tekście przykłady na poparcie swych słów. Umie się odnieść do świata zewnętrznego, jeśli zachodzi taka potrzeba. Podczas pracy w grupie uczeń staje się liderem, umie nie tylko współpracować, lecz także nadaje ton działaniom innych, wprowadza nowe rozwiązania i pomysły.
- E) **Na ocenę celującą** – uczeń swoją wiedzą i umiejętnościami wykracza poza podstawę programową i program nauczania, w sposób twórczy i oryginalny rozwiązuje problemy, aktywnie uczestniczy w szkolnych i pozaszkolnych konkursach przedmiotowych.

Lp.	Liczba godzin	Podręcznik, lektura i inne teksty kultury, nauka o języku	Wymagania			
			konieczne (ocena dopuszczająca)	podstawowe (ocena dostateczna)	rozszerzone (ocena dobra)	dopełniające (ocena bardzo dobra)
			Uczeń			
1.	1	Planujemy pracę w nowym roku szkolnym.	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela zapisuje skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – dostrzega oznaczenia zawarte w podręczniku – znajduje spis treści	– stara się sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń	– poprawnie sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń
Poznajmy się						
2.	2	Dlaczego wakacje nie mogą trwać wiecznie? • Natalia Usenko, <i>Wiersz na pocieszenie</i> • wers – podręcznik, s. 14–15 – zeszyt ćwiczeń, s. 41 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Wiersz</i> * scenariusz nr 1	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno wiersz – włącza się w przygotowanie wystawy pt. <i>Wspominamy wakacje</i> – zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>wakacje</i> – mówi o wystawie – wyszukuje fragmenty wskazane przez uczniów – wie, czym jest <i>wers</i>	– czyta cicho ze zrozumieniem – bierze udział w przygotowaniu wystawy pt. <i>Wspominamy wakacje</i> – stara się prezentować przygotowaną wystawę – stara się określić adresata wypowiedzi osoby mówiącej – stara się wyjaśnić sens tytułu wiersza – stara się określić nastrój wiersza / wyrażone uczucia – rozumie, czym jest <i>wers</i> – stara się wskazać fragment, w którym następuje zmiana nastroju	– prezentuje przygotowaną wystawę – określa adresata wypowiedzi osoby mówiącej – wyjaśnia sens tytułu wiersza – określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – wskazuje i odczytuje fragment, w którym następuje zmiana nastroju – wypisuje z tekstu fragmenty mówiące o powodach do zmartwienia i o powodach do radości w nowym roku szkolnym – rozwiązuje rebus	– interesująco prezentuje przygotowaną wystawę – poprawnie określa adresata wypowiedzi osoby mówiącej – poprawnie wyjaśnia sens tytułu wiersza – poprawnie określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – poprawnie wskazuje i odczytuje fragment, w którym następuje zmiana nastroju – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>to klops</i> – poprawnie wypisuje z tekstu fragmenty mówiące o

				– stara się wypisać z tekstu fragmenty mówiące o powodach do zmartwienia i o powodach do radości w nowym roku szkolnym – stara się rozwiązać rebus – stara się odpowiedzieć na pytanie zawarte w temacie lekcji – kończy rozpoczęte zdanie – stara się przedstawić dowolną techniką plastyczną pożegnanie wakacji / powitanie szkoły	– odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji – przedstawia dowolną techniką plastyczną pożegnanie wakacji / powitanie szkoły	- powodach do zmartwienia i o powodach do radości w nowym roku szkolnym – poprawnie rozwiązuje rebus – poprawnie odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji, uzasadniając wypowiedź – interesująco przedstawia dowolną techniką plastyczną pożegnanie wakacji / powitanie szkoły
3.	2	Krótko o sobie, czyli jak należy się przedstawiać? • Astrid Lindgren, <i>Pippi Pończoszanka</i> • Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i> • Joanna Olech, <i>Dynastia Miziołków</i> • dane osobowe – podręcznik, s. 16–18 – zeszyt ćwiczeń, s. 6–7 – materiały dodatkowe: WSiPnet: Kształcenie językowe. Komunikacja językowa i kultura języka * scenariusz nr 2	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno tekst – zapoznaje się ze wskazówkami dotyczącymi przedstawiania się – przedstawia się – tworzy zdrobienia od własnego imienia – mówi o swoim ulubionym zespole muzycznym / wokalistce / wokaliście – wie, czym są <i>dane osobowe</i>	– wyjaśnia, co to znaczy przedstawić się i w jakich sytuacjach się przedstawiamy – czyta cicho ze zrozumieniem – stara się zapisać dane osobowe bohaterów – stara się ocenić zaprezentowane sposoby przedstawiania się, wykorzystując podane określenia – wybiera bohatera, z którym chciałby się zaprzyjaźnić – przedstawia się, wykorzystując poznane wskazówki – stara się dopasować sposób przedstawiania się do podanych sytuacji – stara się brać udział w przygotowaniu i prezentacji scenek dotyczących	– zapisuje dane osobowe bohaterów oraz dodatkowe informacje na ich temat – ocenia zaprezentowane sposoby przedstawiania się, wykorzystując podane określenia – wybiera bohatera, z którym chciałby się zaprzyjaźnić, uzasadnia wybór – dopasowuje sposób przedstawiania się do podanych sytuacji – bierze udział w przygotowaniu i prezentacji scenek dotyczących przedstawiania – ocenia zaprezentowane scenki – przedstawia swój ulubiony zespół muzyczny / wokalistkę / wokalistę	– poprawnie zapisuje dane osobowe bohaterów oraz dodatkowe informacje na ich temat – poprawnie ocenia zaprezentowane sposoby przedstawiania się, wykorzystując podane określenia – wybiera bohatera, z którym chciałby się zaprzyjaźnić, ciekawie uzasadnia wybór – poprawnie dopasowuje sposób przedstawiania się do podanych sytuacji – bierze udział w przygotowaniu i prezentacji scenek dotyczących przedstawiania, wnosząc swoje pomysły – właściwie ocenia

				przedstawiania – stara się ocenić zaprezentowane scenki – stara się przedstawić swój ulubiony zespół muzyczny / wokalistkę / wokalistę – stara się wyjaśnić pojęcie <i>dane osobowe</i>	– wyjaśnia pojęcie <i>dane osobowe</i>	zaprezentowane scenki – interesująco przedstawia swój ulubiony zespół muzyczny / wokalistkę / wokalistę – poprawnie wyjaśnia, czym są <i>dane osobowe</i>
4.	1	W jaki sposób należy składać życzenia? • życzenia • kartka pocztowa – podręcznik, s. 18–19 – zeszyt ćwiczeń, s. 7–9 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Formy wypowiedzi. Krótkie formy użytkowe; Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 156 * scenariusz nr 3	– bierze udział w scence, w trakcie której składa życzenia rówieśnikowi – zapisuje ogólne informacje na temat składania życzeń – zapisuje tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – z pomocą nauczyciela adresuje kartkę pocztową	– stara się wypowiedzieć na temat obejrzanej scenki – stara się zaprezentować i omówić przykładowe pocztówki z życzeniami – stara się przyporządkować fragmenty życzeń odpowiednim okazjom – stara się dobrać określenia do podanych sformułowań – stara się wyjaśnić, w jaki sposób wymienione osoby powinny rozpocząć składanie życzeń – stara się analizować treść przykładowych życzeń – stara się ułożyć tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – podaje informacje adresowe, jakie powinny się znaleźć na kartce pocztowej – stara się zaprojektować rysunek na kartkę pocztową z życzeniami – adresuje kartkę pocztową – zapoznaje się z informacjami na temat imion – stara się szukać informacji na temat patrona, którego imię nosi	– wypowiada się na temat obejrzanej scenki – prezentuje i omawia przykładowe pocztówki z życzeniami – przyporządkowuje fragmenty życzeń odpowiednim okazjom – dobiera określenia do podanych sformułowań – wyjaśnia, w jaki sposób wymienione osoby powinny rozpocząć składanie życzeń – analizuje treść przykładowych życzeń – układa tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – projektuje rysunek na kartkę pocztową z życzeniami – szuka informacji na temat patrona, którego imię nosi	– poprawnie wypowiada się na temat obejrzanej scenki – interesująco prezentuje i poprawnie omawia przykładowe pocztówki z życzeniami – poprawnie przyporządkowuje fragmenty życzeń odpowiednim okazjom – poprawnie dobiera określenia do podanych sformułowań – poprawnie wyjaśnia, w jaki sposób wymienione osoby powinny rozpocząć składanie życzeń – poprawnie analizuje treść przykładowych życzeń – poprawnie układa tekst życzeń z okazji urodzin / ślubu – ciekawie projektuje rysunek na kartkę pocztową z życzeniami – samodzielnie szuka informacji na temat patrona, którego imię nosi
5.	1	Zakrety ortografii. Pisownia wielką	– czyta głośno	– stara się czytać głośno i wyraźnie	– czyta głośno, stara się czytać	– czyta głośno, wyraźnie

		literę. • Agnieszka Frączek, <i>Drobnostka!</i> • pisownia imion, nazwisk, przydomków, pseudonimów, przezwisk, jednowyrazowych nazw geograficznych – podręcznik, s. 20–21 – zeszyt ćwiczeń, s. 145–149	– zapisuje podane wyrazy – zapisuje podane nazwy państw i miast – zapisuje podane przez uczniów wyrazy – tworzy zdrobniałe formy imion swoich koleżanek (kolegów) – z pomocą nauczyciela podpisuje portrety znanych Polaków	– zna zasady dotyczące pisowni imion, nazwisk, przydomków, pseudonimów, przezwisk i jednowyrazowych nazw geograficznych – wypisuje z wiersza pary takich samych wyrazów, stara się uzasadnić różnice w ich pisowni – stara się wypisać z atlasu geograficznego nazwy państw i miast – stara się stosować podane wyrazy w zdaniach jako nazwiska i przydomki bohaterów literackich – stara się uzupełnić zdania / tekst małymi lub wielkimi literami – stara się odszukać imiona ukryte w podanych wyrazach – stara się podpisać portrety znanych Polaków – dostrzega błędy w podanych zdaniach	wyrażnie i wyraziście – wypisuje z wiersza pary takich samych wyrazów, uzasadniając różnice w ich pisowni – wypisuje z atlasu geograficznego nazwy państw i miast – stosuje podane wyrazy w zdaniach jako nazwiska i przydomki bohaterów literackich – uzupełnia zdania / tekst małymi lub wielkimi literami – odszukuje imiona ukryte w podanych wyrazach – podpisuje portrety znanych Polaków – stara się poprawić błędy w podanych zdaniach	i wyraziście – wypisuje z wiersza pary takich samych wyrazów, poprawnie uzasadnia różnice w ich pisowni – poprawnie wypisuje z atlasu geograficznego nazwy państw i miast – uzasadnia na wybranych przykładach pisownię wyrazów wielką i małą literą – poprawnie stosuje podane wyrazy w zdaniach jako nazwiska i przydomki bohaterów literackich – poprawnie uzupełnia zdania / tekst małymi lub wielkimi literami – sprawnie odszukuje imiona ukryte w podanych wyrazach – poprawnie podpisuje portrety znanych Polaków – poprawia błędy w podanych zdaniach
6.	1	Rozmawiamy o zasadach dotyczących bezpiecznego korzystania z internetu. • <i>Znajomi, ale nieznajomi</i> • internet • nick • komunikacja • emotikon – podręcznik, s. 22 – zeszyt ćwiczeń, s. 54–57	– czyta informacje zamieszczone na tablicy ogłoszeń i na portalu społecznościowym – czyta informacje o portalu społecznościowym – zapisuje swoje dane osobowe – koloruje tabliczki z nickami wartymi polecenia – mówi o swoich doświadczeniach związanych z wykorzystywaniem internetu i zawieraniem znajomości przez internet – zna słowo <i>komunikacja</i>	– czyta i omawia informacje zamieszczone na tablicy ogłoszeń i na portalu społecznościowym – zna pojęcia: <i>internet, nick, komunikacja, emotikon</i> – stara się wyjaśnić cel umieszczenia wiadomości na szkolnej tablicy ogłoszeń oraz na portalu społecznościowym – wskazuje osobę, do której chciałby się odezwać – stara się redagować informację o sobie samym w formie ogłoszenia	– rozumie pojęcia: <i>internet, nick, komunikacja, emotikon</i> – wyjaśnia cel umieszczenia wiadomości na szkolnej tablicy ogłoszeń oraz na portalu społecznościowym – wskazuje osobę, do której chciałby się odezwać, uzasadniając wybór – redaguje informację o sobie samym w formie ogłoszenia – wyjaśnia, na czym polega rejestracja – rejestruje się na portalu	– rozumie i poprawnie używa pojęcia: <i>internet, nick, komunikacja, emotikon</i> – poprawnie wyjaśnia cel umieszczenia wiadomości na szkolnej tablicy ogłoszeń oraz na portalu społecznościowym – wskazuje osobę, do której chciałby się odezwać, poprawnie uzasadnia wybór – poprawnie wyjaśnia, czym są dane osobowe – poprawnie redaguje informację o sobie samym

			– z pomocą nauczyciela próbuje się rozwiązać test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – mówi o problemach związanych z zawieraniem znajomości w sieci – wskazuje osoby, do których może się zwrócić o pomoc w razie poczucia zagrożenia związanego z korzystaniem z internetu – zapisuje słowniczek z wyjaśnieniami najczęściej stosowanych emotikonów – wymyśla własne emotikony – wie o konieczności zachowania bezpieczeństwa w sieci – ogląda komiksy i kreskówki na wskazanych stronach internetowych	– zapoznaje się z informacjami zamieszczonymi na stronie www.sieciaki.pl – stara się wyjaśnić, na czym polega rejestracja – stara się zarejestrować na portalu sieciaki.pl – stara się opowiedzieć o swoich doświadczeniach związanych z wykorzystywaniem internetu i zawieraniem znajomości przez internet – stara się wyjaśnić znaczenie słowa <i>komunikacja</i> – stara się rozwiązać test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – stara się wypowiadać na temat problemów związanych z zawieraniem znajomości w sieci – stara się porządkować zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu – stara się dobierać zachowanie odpowiednie do opisanych sytuacji, jakie może napotkać w sieci – stara się ułożyć słowniczek z wyjaśnieniami najczęściej stosowanych emotikonów – stara się opisać własne emotikony – stara się zabrać głos w rozmowie na temat	sieciaki.pl – opowiada o swoich doświadczeniach związanych z wykorzystywaniem internetu i zawieraniem znajomości przez internet – wyjaśnia znaczenie słowa <i>komunikacja</i> – rozwiązuje test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – wypowiada się na temat problemów związanych z zawieraniem znajomości w sieci – porządkuje i omawia zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu – dobiera zachowanie odpowiednie do opisanych sytuacji, jakie może napotkać w sieci – układa słowniczek z wyjaśnieniami najczęściej stosowanych emotikonów – opisuje własne emotikony – zabiera głos w rozmowie na temat bezpieczeństwa w sieci – zapoznaje się z wybranymi stronami internetowymi w celu wskazania łączących je elementów	- w formie ogłoszenia – poprawnie wyjaśnia, na czym polega rejestracja – samodzielnie rejestruje się na portalu sieciaki.pl – poprawnie opowiada o swoich doświadczeniach związanych z wykorzystywaniem internetu i zawieraniem znajomości przez internet – poprawnie wyjaśnia znaczenie słowa <i>komunikacja</i> – poprawnie rozwiązuje test: <i>Co wiesz o internecie?</i> – poprawnie wypowiada się na temat problemów związanych z zawieraniem znajomości w sieci – poprawnie porządkuje i omawia zasady dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu – właściwie dobiera zachowanie odpowiednie do opisanych sytuacji, jakie może napotkać w sieci – poprawnie układa słowniczek z wyjaśnieniami najczęściej stosowanych emotikonów – opisuje własne emotikony – zabiera głos w rozmowie na temat bezpieczeństwa w sieci – samodzielnie zapoznaje się z wybranymi stronami
--	--	--	---	--	---	--

				bezpieczeństwa w sieci – stara się zapoznać z wybranymi stronami internetowymi w celu wskazania łączących je elementów		internetowymi w celu wskazania łączących je elementów
7.	1	Kraina języka. W świecie znaków. • znaki • gesty • symbole rysunkowe • symbole dźwiękowe • porozumiewanie się • nadawca • odbiorca – podręcznik, s. 23–24 – zeszyt ćwiczeń, s. 75–77	– wyjaśnia, jakie informacje zostały przedstawione za pomocą rysunków – posługując się samymi gestami, „opowiada” o swoich zajęciach pozalekcyjnych – z pomocą nauczyciela rozróżnia nadawcę i odbiorcę – pod kierunkiem nauczyciela pisze ogłoszenie – odróżnia znaki dźwiękowe od znaków obrazkowych – próbuje wziąć udział w konkursie polegającym na przedstawianiu znanych przysłów za pomocą gestów – próbuje odgadnąć, co oznaczają przedstawione gesty i miny – podkreśla poprawne zdanie napisane w języku polskim – układa poprawne zdania z podanych wyrazów – skreślając słowa, tworzy logiczne zdania – zapisuje parami pasujące do siebie czynności nadawcy i odbiorcy	– stara się wymienić sytuacje, w których lepiej porozumiewać się za pomocą gestów i symboli niż przy użyciu słów – stara się wyjaśnić, dlaczego na drogach, lotniskach, dworcach i w środkach komunikacji powszechnie stosuje się symbole rysunkowe – wyjaśnia sens znaków zastosowanych w SMS-ie – stara się wymienić znaki, jakimi posługuje się w podanych okolicznościach – stara się wyjaśnić na podstawie rysunku, na czym polega proces porozumiewania się – stara się wskazać / określić nadawcę i odbiorcę w podanych sytuacjach – stara się określić nadawcę i odbiorcę w podanym ogłoszeniu – stara się pisać ogłoszenie – stara się porządkować grupy znaków według formy i przekazywanej treści – stara się przyporządkować znakom patrolowym ich znaczenia – stara się wziąć udział w konkursie polegającym na	– wymienia sytuacje, w których lepiej porozumiewać się za pomocą gestów i symboli niż przy użyciu słów – wyjaśnia, dlaczego na drogach, lotniskach, dworcach i w środkach komunikacji powszechnie stosuje się symbole rysunkowe – wymienia znaki, jakimi posługuje się w podanych okolicznościach – wyjaśnia na podstawie rysunku, na czym polega proces porozumiewania się – wskazuje / określa nadawcę i odbiorcę w podanych sytuacjach – określa nadawcę i odbiorcę w podanym ogłoszeniu – pisze ogłoszenie – porządkuje grupy znaków według formy i przekazywanej treści – przyporządkowuje znakom patrolowym ich znaczenia – bierze udział w konkursie polegającym na przedstawianiu znanych przysłów za pomocą gestów – na ogół odgaduje, co oznaczają przedstawione gesty i miny	– wymienia i wyjaśnia sytuacje, w których lepiej porozumiewać się za pomocą gestów i symboli niż przy użyciu słów – poprawnie wyjaśnia, dlaczego na drogach, lotniskach, dworcach i w środkach komunikacji powszechnie stosuje się symbole rysunkowe – poprawnie wymienia znaki, jakimi posługuje się w podanych okolicznościach – poprawnie wyjaśnia na podstawie rysunku, na czym polega proces porozumiewania się – poprawnie wskazuje / określa nadawcę i odbiorcę w podanych sytuacjach – poprawnie określa nadawcę i odbiorcę w podanym ogłoszeniu – poprawnie pisze ogłoszenie – poprawnie porządkuje grupy znaków według formy i przekazywanej treści – poprawnie przyporządkowuje znakom patrolowym ich znaczenia – aktywnie i twórczo bierze udział w konkursie polegającym na

				przedstawianiu znanych przysłów za pomocą gestów – stara się odgadnąć, co oznaczają przedstawione gesty i miny		przedstawianiu znanych przysłów za pomocą gestów – poprawnie odgaduje, co oznaczają przedstawione gesty i miny
8.	1	Kraina języka. Alfabet, litera, głoska. • <i>Małgorzata Strzałkowska, Abecadło</i> • alfabet • litera • głoska • samogłoska i spółgłoska • spis alfabetyczny – podręcznik, s. 28, s. 25–26 (do polecenia 5.), s. 29–30 – zeszyt ćwiczeń, s. 78–79	– czyta głośno – wskazuje pierwsze litery w wyrazach tworzących ostatnie cztery wersy wiersza – wyjaśnia, co tworzą podkreślone litery – utrwała znajomość polskiego alfabetu – z pomocą nauczyciela liczy litery i głoski w podanych wyrazach – wskazuje litery, których używa się w języku polskim – wpisuje brakujące litery – wskazuje litery, które nie przydadzą się przy pisaniu wiadomości po polsku – podaje, gdzie stosuje się alfabetyczną kolejność liter – z pomocą nauczyciela zapisuje imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej – zapoznaje się z ciekawostkami na temat alfabetu	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się wymyślić i zapisać rymówkę, w której stosuje kolejno litery polskiego alfabetu – stara się recytować polski alfabet – stara się odczytać podane skróty, używając nazw liter – zna pojęcia: <i>alfabet, litera, głoska, samogłoska, spółgłoska</i> – stara się liczyć litery i głoski w podanych wyrazach – stara się zaznaczyć głoski, którymi różnią się podane pary wyrazów – stara się tworzyć wyrazy przez dodanie odpowiedniej samogłoski – stara się rozwiązać literowe rebusy – z głosek, które tworzą wyraz <i>błyskawica</i>, stara się ułożyć wyrazy – stara się wyjaśnić, co łączy poszczególne fotografie – stara się opowiedzieć o praktycznym zastosowaniu alfabetu	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wymyśla i zapisuje rymówkę, w której stosuje kolejno litery polskiego alfabetu – recytuje polski alfabet – odczytuje podane skróty, używając nazw liter – rozumie pojęcia: <i>alfabet, litera, głoska, samogłoska, spółgłoska</i> – liczy litery i głoski w podanych wyrazach – zaznacza głoski, którymi różnią się podane pary wyrazów – tworzy wyrazy przez dodanie odpowiedniej samogłoski – rozwiązuje literowe rebusy – z głosek, które tworzą wyraz <i>błyskawica</i>, układa wyrazy – wyjaśnia, co łączy poszczególne fotografie – opowiada o praktycznym zastosowaniu alfabetu – zapisuje imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej – wyjaśnia, dlaczego w spisach	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – sprawnie wymyśla i zapisuje rymówkę, w której stosuje kolejno litery polskiego alfabetu – poprawnie recytuje polski alfabet – poprawnie odczytuje podane skróty, używając nazw liter – rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>alfabet, litera, głoska, samogłoska, spółgłoska</i> – poprawnie liczy litery i głoski w podanych wyrazach – poprawnie zaznacza głoski, którymi różnią się podane pary wyrazów – poprawnie tworzy wyrazy przez dodanie odpowiedniej samogłoski – poprawnie rozwiązuje literowe rebusy – z głosek, które tworzą wyraz <i>błyskawica</i>, poprawnie układa wyrazy – poprawnie wyjaśnia, co łączy poszczególne fotografie – poprawnie opowiada o praktycznym zastosowaniu

				– stara się zapisać imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej – wie, że w spisach alfabetycznych piszemy najpierw nazwisko, a potem imię	alfabetycznych piszemy najpierw nazwisko, a potem imię	alfabetu – poprawnie zapisuje imiona i nazwiska w kolejności alfabetycznej – poprawnie wyjaśnia, dlaczego w spisach alfabetycznych piszemy najpierw nazwisko, a potem imię
9.	1	Kraina języka. Od sylaby do przenoszenia wyrazów. • sylaba • podział wyrazu na sylaby • przenoszenie wyrazów – podręcznik 26–27 (od polecenia 6.) – zeszyt ćwiczeń, s. 80–81 * scenariusz nr 4	– wymyśla okrzyki, którymi można by dopingować klasową drużynę – tworzy dwusylabowe wyrazy rozpoczynające się od podanych sylab – uzupełnia wyrazy o brakującą sylabę – łączy podane sylaby w wyrazy – przepisuje tekst z uwzględnieniem podziału wskazanych wyrazów na sylaby – dzieli na sylaby swoje imię i nazwisko – wskazuje wyrazy, w których „ukryły się” jednosylabowe nazwy zwierząt	– wie, czym jest <i>sylaba</i> – wie, że samogłoska jest ośrodkiem sylaby – zna zasady dotyczące przenoszenia wyrazów – stara się wskazać wyrazy, których nie można podzielić na sylaby – stara się wskazać wyrazy, które zostały niepoprawnie podzielone na sylaby – stara się dzielić wyrazy na sylaby na wszystkie możliwe sposoby – stara się rozwiązać „kostki” sylabowe – stara się podać przykłady wyrazów, których nie można dzielić przy przenoszeniu	– wyjaśnia, czym jest <i>sylaba</i> – rozumie sylabotwórczą funkcję samogłosek – wskazuje wyrazy, których nie można podzielić na sylaby – wskazuje wyrazy, które zostały niepoprawnie podzielone na sylaby – dzieli wyrazy na sylaby na wszystkie możliwe sposoby – rozwiązuje „kostki” sylabowe – podaje przykłady wyrazów, których nie można dzielić przy przenoszeniu	– poprawnie wyjaśnia, czym jest <i>sylaba</i> – rozumie i wyjaśnia sylabotwórczą funkcję samogłosek – poprawnie wskazuje wyrazy, których nie można podzielić na sylaby – wskazuje wyrazy, które zostały niepoprawnie podzielone na sylaby – poprawnie dzieli wyrazy na sylaby na wszystkie możliwe sposoby – poprawnie rozwiązuje „kostki” sylabowe – poprawnie podaje przykłady wyrazów, których nie można dzielić przy przenoszeniu
10.	2	Czy pomysł Gotfryda to dobry sposób na opracowanie doskonałego szyfru? • Jean-Jacques Sempé, René Goscinny, <i>Tajemny szyfr</i> • akapit – podręcznik, s. 31–32 * scenariusz nr 5	– słucha informacji na temat Braille’a i jego alfabetu – ogląda czasopismo lub książkę zapisaną w brajlu – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – znajduje fragmenty	– przypomina, na czym polega proces porozumiewania się – stara się wypowiedzieć na temat sposobów zdobywania informacji o świecie przez ludzi niewidomych – stara się odczytać zaszyfrowaną informację	– wypowiada się na temat sposobów zdobywania informacji o świecie przez ludzi niewidomych – odczytuje zaszyfrowaną informację – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście	– poprawnie wypowiada się na temat sposobów zdobywania informacji o świecie przez ludzi niewidomych – poprawnie odczytuje zaszyfrowaną informację – czyta głośno, wyraźnie

			wskazane przez uczniów – mówi o utworze – uczestniczy w pracy grupy	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się wskazać osobę, która opowiada historię tajemnego szyfru – zna pojęcie <i>akapit</i> – stara się podać informacje na temat osoby opowiadającej historię tajemnego szyfru – stara się wyjaśnić, na czym polegał pomysł Gotfryda – stara się podać przyczyny niepowodzenia realizacji pomysłu – stara się wypowiedzieć na temat komizmu ukazanej sytuacji – stara się opracować szyfr według pomysłu z opowiadania – pracuje w grupie – stara się odgadnąć zasady, według których zaszyfrowano podane zdanie – stara się wymyślić własny szyfr i szyfruje według niego informację – stara się podać przykłady opowiadań z zastosowaniem różnych sposobów prowadzenia narracji	– określa czas i miejsce wydarzeń – wskazuje osobę, która opowiada historię tajemnego szyfru – rozumie pojęcie <i>akapit</i> – podaje informacje na temat osoby opowiadającej historię tajemnego szyfru – wyjaśnia, na czym polegał pomysł Gotfryda – podaje przyczyny niepowodzenia realizacji pomysłu – wypowiada się na temat komizmu ukazanej sytuacji – opracowuje szyfr według pomysłu z opowiadania – prezentuje efekt pracy grupy – odgaduje zasady, według których zaszyfrowano podane zdanie – wymyśla własny szyfr i szyfruje według niego informację – podaje przykłady opowiadań z zastosowaniem różnych sposobów prowadzenia narracji	i wyraziście – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie wskazuje osobę, która opowiada historię tajemnego szyfru – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>akapit</i> – poprawnie podaje informacje na temat osoby opowiadającej historię tajemnego szyfru – poprawnie wyjaśnia, na czym polegał pomysł Gotfryda – podaje poprawnie przyczyny niepowodzenia realizacji pomysłu – poprawnie wypowiada się na temat komizmu ukazanej sytuacji – samodzielnie opracowuje szyfr według pomysłu z opowiadania – twórczo wpływa na efekt pracy grupy – samodzielnie odgaduje zasady, według których zaszyfrowano podane zdanie – zapisuje swoje imię i nazwisko alfabetem Braille’a – samodzielnie wymyśla własny szyfr i szyfruje według niego informację – poprawnie podaje przykłady opowiadań z zastosowaniem
--	--	--	---	---	--	---

						różnych sposobów prowadzenia narracji
11.	1	Kraina języka. O częściach mowy. • części mowy odmienne • części mowy nieodmienne – podręcznik, s. 33–34 – zeszyt ćwiczeń, s. 82–84	– zna pojęcia: <i>część mowy, odmienna część mowy, nieodmienna część mowy</i> – zapisuje podane przez innych uczniów wyrazy – zapisuje podane pytania – zapisuje odpowiedzi na podane / zadane pytania – zapisuje podane pytania – zapisuje podane przykłady – pracuje z pomocą nauczyciela	– rozumie pojęcia: <i>część mowy, odmienna część mowy, nieodmienna część mowy</i> – stara się porządkować wyrazy wg podanych kryteriów – stara się dopisać przykładowe wyrazy do podanych grup wyrazów – stara się układać pytania – stara się dobierać odpowiedzi do zadanych pytań – stara się uzupełniać szeregi brakującymi formami podanych wyrazów – stara się podać przykłady wyrazów, których formy się nie zmieniają – stara się uzupełnić część tabeli podanymi wyrażeniami – stara się zmienić formy podanych wyrazów, tak by wyrażenia i zwroty miały sens – stara się dobierać w pary takie same części mowy – stara się wyjaśnić, co różni wyrazy w podanych parach – stara się kolorować pola z wyrazami, które tworzą pary	– porządkuje wyrazy wg podanych kryteriów – dopisuje przykładowe wyrazy do podanych grup wyrazów – układa pytania – dobiera odpowiedzi do zadanych pytań – uzupełnia szeregi brakującymi formami podanych wyrazów – podaje przykłady wyrazów, których formy się nie zmieniają – uzupełnia część tabeli podanymi wyrażeniami – zmienia formy podanych wyrazów, tak by wyrażenia i zwroty miały sens – dobiera w pary takie same części mowy – wyjaśnia, co różni wyrazy w podanych parach – koloruje pola z wyrazami, które tworzą pary	– poprawnie porządkuje wyrazy wg podanych kryteriów – poprawnie dopisuje przykładowe wyrazy do podanych grup wyrazów – poprawnie układa pytania – poprawnie dobiera odpowiedzi do zadanych pytań – poprawnie uzupełnia szeregi brakującymi formami podanych wyrazów – poprawnie podaje przykłady wyrazów, których formy się nie zmieniają – poprawnie uzupełnia część tabeli podanymi wyrażeniami – poprawnie zmienia formy podanych wyrazów, tak by wyrażenia i zwroty miały sens – poprawnie dobiera w pary takie same części mowy – poprawnie wyjaśnia, co różni wyrazy w podanych parach – poprawnie koloruje pola z wyrazami, które tworzą pary
12.	1	Korzystamy ze słownika ortograficznego. • litera • głoska	– rozumie znaczenie pojęć: <i>litera, głoska, alfabet</i> – zna alfabet – układa wyrazy w porządku	– odczytuje zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika ortograficznego	– odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika ortograficznego	– poprawnie odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika

		- alfabet - słownik ortograficzny – podręcznik, s. 25, s. 37–39 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i> * scenariusz nr 6	alfabetycznym – znajduje wyrazy w słowniku ortograficznym – zapisuje wyrazy z trudnością ortograficzną – podaje sytuacje, w których możemy skorzystać ze słownika ortograficznego	– rozumie znaczenia skrótów i symboli występujących w słownikach ortograficznych – stara się wyszukać wyrazy w słowniku ortograficznym – stara się uzupełnić wyrazy literami <i>u</i> lub <i>ó</i> , korzystając ze słownika ortograficznego – stara się porównać książkowe wydanie słownika ortograficznego z wersją elektroniczną	– wyszukuje wyrazy w słowniku ortograficznym – uzupełnia wyrazy literami <i>u</i> lub <i>ó</i> , korzystając ze słownika ortograficznego – porównuje książkowe wydanie słownika ortograficznego z wersją elektroniczną	ortograficznego – sprawnie wyszukuje wyrazy w słowniku ortograficznym – poprawnie uzupełnia wyrazy literami <i>u</i> lub <i>ó</i> , korzystając ze słownika ortograficznego – świadomie porównuje książkowe wydanie słownika ortograficznego z wersją elektroniczną – odgaduje hasła na podstawie podanych wyjaśnień
13.	1	Korzystamy ze słownika wyrazów bliskoznacznych. - Grzegorz Kasdepke, <i>Syn Nima</i> - synonim - słownik wyrazów bliskoznacznych – podręcznik, s. 35–39 – zeszyt ćwiczeń, s. 62–63 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i> * scenariusz nr 7	– wpisuje do krzyżówki hasła podane przez uczniów – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno, doskonaląc technikę czytania – mówi o bohaterach – zapisuje informacje na temat bohaterów – wie, czym jest <i>synonim</i>	– stara się rozwiązać krzyżówkę – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się ocenić bohaterów – stara się opowiedzieć o sytuacji ukazanej w tekście – stara się wyjaśnić sens wypowiedzi nauczycielki – stara się wyjaśnić pojęcie <i>synonim</i> – stara się korzystać ze słownika wyrazów bliskoznacznych – stara się oddzielić synonimy należące do różnych grup znaczeniowych – stara się łączyć synonimy podanego wyrazu ze zdaniami, biorąc pod uwagę różnice znaczeniowe – stara się dobierać przymiotniki bliskoznaczne	– rozwiązuje krzyżówkę – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – ocenia bohaterów – opowiada o sytuacji ukazanej w tekście – wyjaśnia sens wypowiedzi nauczycielki – wyjaśnia pojęcie <i>synonim</i> – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – oddziela synonimy należące do różnych grup znaczeniowych – łączy synonimy podanego wyrazu ze zdaniami, biorąc pod uwagę różnice znaczeniowe – dobiera przymiotniki bliskoznaczne – zastępuje powtórzenia synonimami	– poprawnie rozwiązuje krzyżówkę – wyjaśnia, czym jest synonim – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – właściwie ocenia bohaterów – właściwie wyjaśnia i stosuje pojęcie <i>synonim</i> – poprawnie opowiada o sytuacji ukazanej w tekście – właściwie wyjaśnia sens wypowiedzi nauczycielki – samodzielnie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – poprawnie oddziela synonimy należące do różnych grup znaczeniowych – poprawnie łączy synonimy podanego wyrazu ze zdaniami, biorąc pod uwagę różnice znaczeniowe – poprawnie dobiera

				– stara się zastępować powtórzenia synonimami		przymiotniki bliskoznaczne – poprawnie zastępuje powtórzenia synonimami
14.	1	Korzystamy ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych. • słownik języka polskiego • słownik wyrazów obcych • wyraz rodzimy • homonim – podręcznik, s. 37–39 – zeszyt ćwiczeń, s. 61–62 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników</i> * scenariusz nr 8	– z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – zapisuje wyrazy podane przez uczniów	– odczytuje zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – stara się wyszukać wyrazy w słowniku języka polskiego i słowniku wyrazów obcych – zna pojęcie <i>wyraz rodzimy</i> i <i>homonim</i> – stara się zastępować w zdaniu wyrazy obce wyrazami rodzimymi – wybiera / wskazuje odpowiedni słownik – stara się łączyć nazwy słowników z adresami internetowymi, pod którymi można znaleźć ich wersje elektroniczne	– odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – wyszukuje wyrazy w słowniku języka polskiego i słowniku wyrazów obcych – rozumie pojęcie <i>wyraz rodzimy</i> i <i>homonim</i> – zastępuje w zdaniu wyrazy obce wyrazami rodzimymi – łączy nazwy słowników z adresami internetowymi, pod którymi można znaleźć ich wersje elektroniczne	– przypomina informacje dotyczące przeznaczenia słownika ortograficznego oraz słownika wyrazów bliskoznacznych i zasad korzystania z nich – poprawnie odczytuje i omawia zawartość wybranych artykułów hasłowych ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych – wyszukuje wyrazy w słowniku języka polskiego i słowniku wyrazów obcych – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>wyraz rodzimy</i> i <i>homonim</i> – poprawnie zastępuje w zdaniu wyrazy obce wyrazami rodzimymi – poprawnie łączy nazwy słowników z adresami internetowymi, pod którymi można znaleźć ich wersje elektroniczne – porównuje książkowe wydania słowników z ich wersjami elektronicznymi
15.	1	W kręgu miłośników książek. – zeszyt ćwiczeń, s. 58–60	– zapisuje wyrazy podane przez uczniów – pod kierunkiem nauczyciela znajduje odpowiednie informacje na tytułowych	– stara się dopisać zakończenia wyrazów pochodzących z tej samej rodziny – stara się opisać schemat	– dopisuje zakończenia wyrazów pochodzących z tej samej rodziny – opisuje schemat budowy książki za pomocą podanego	– poprawnie dopisuje zakończenia wyrazów pochodzących z tej samej rodziny – wyjaśnia znaczenie wyrazu

			kartach książek i ich okładkach – z pomocą nauczyciela ustala kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową	budowy książki za pomocą podanego słownictwa – stara się uzupełnić informacje, które powinny się znaleźć na tytułowych kartach książek wydanych w bieżącym roku przez wymyślone wydawnictwa – stara się podkreślić informacje, które należy umieścić na okładkach książek – stara się wyjaśnić, co jest przydatne podczas wyszukiwania książek w księgarni lub bibliotece – stara się porządkować i numerować poszczególne tomy encyklopedii – stara się porządkować kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową – stara się uzupełnić rady dla osób korzystających z biblioteki – stara się wskazać odpowiednie źródło informacji – stara się wskazać książki przydatne przy planowaniu autokarowej wycieczki swojej klasy – stara się wykonać plakat zachęcający do czytania książek	słownictwa – uzupełnia informacje, które powinny się znaleźć na tytułowych kartach książek wydanych w bieżącym roku przez wymyślone wydawnictwa – podkreśla informacje, które należy umieścić na okładkach książek – wyjaśnia, co jest przydatne podczas wyszukiwania książek w księgarni lub bibliotece – porządkuje i numeruje poszczególne tomy encyklopedii – porządkuje kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową – uzupełnia rady dla osób korzystających z biblioteki – wskazuje odpowiednie źródło informacji – wskazuje książki przydatne przy planowaniu autokarowej wycieczki swojej klasy – wykonuje plakat zachęcający do czytania książek	księżnica, korzystając z dostępnych źródeł informacji – poprawnie opisuje schemat budowy książki za pomocą podanego słownictwa – poprawnie uzupełnia informacje, które powinny się znaleźć na tytułowych kartach książek wydanych w bieżącym roku przez wymyślone wydawnictwa – poprawnie podkreśla informacje, które należy umieścić na okładkach książek – poprawnie wyjaśnia, co jest przydatne podczas wyszukiwania książek w księgarni lub bibliotece, i uzasadnia wypowiedź – sprawnie porządkuje i poprawnie numeruje poszczególne tomy encyklopedii – poprawnie porządkuje kolejność czynności, jakie należy wykonać, aby oddać książkę wypożyczoną z biblioteki i wypożyczyć nową – poprawnie uzupełnia rady dla osób korzystających z biblioteki – poprawnie wskazuje odpowiednie źródło informacji – poprawnie wskazuje książki
--	--	--	--	---	--	---

						przydatne przy planowaniu autokarowej wycieczki swojej klasy – wykonuje interesujący plakat zachęcający do czytania książek – bierze udział w klasowym / międzyklasowym konkursie czytelniczym
16.	1	Poznajmy się – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w I rozdziale podręcznika	– z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– stara się wykonywać ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– poprawnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu
17.	1	Poznajmy się – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 1	– czyta cicho – podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń – próbuje dzielić wyrazy na sylaby – próbuje szeregować wyrazy w kolejności alfabetycznej – wie, co to jest rzeczownik, przymiotnik, czasownik i przysłówki – zna pytania, na które odpowiadają te części mowy – próbuje pisać i adresować kartkę pocztową z życzeniami	– czyta cicho ze zrozumieniem – zna zasady obowiązujące podczas przedstawiania się – stara się dzielić wyrazy na sylaby – stara się szeregować wyrazy w kolejności alfabetycznej – rozumie proces porozumiewania się – zna pojęcia: <i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba</i> – rozpoznaje w zdaniach rzeczownik, przymiotnik, czasownik i przysłówki – zadaje pytania do poznanych części mowy – stara się pisać i adresować kartkę pocztową z życzeniami	– dzieli wyrazy na sylaby – szereguje wyrazy w kolejności alfabetycznej – rozumie pojęcia: <i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba</i> – na ogół poprawnie rozpoznaje w zdaniach rzeczownik, przymiotnik, czasownik i przysłówki – odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – pisze i adresuje kartkę pocztową z życzeniami	– rozumie pojęcie <i>narrator</i> – poprawnie dzieli wyrazy i na sylaby – poprawnie szereguje wyrazy w kolejności alfabetycznej – rozumie pojęcia i poprawnie ich używa lub rozpoznaje: <i>alfabet, wers, głoska, litera, sylaba</i> – bezbłędnie rozpoznaje w zdaniach rzeczownik, przymiotnik, czasownik i przysłówki i odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – poprawnie pisze i adresuje kartkę pocztową z życzeniami
Szkoła z marzeń						
18.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 1. – <i>Nowa pani</i> . • Terence Blacker, <i>Nowa pani</i>	– czyta tekst – z pomocą nauczyciela stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– rozumie czytany tekst – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na	– poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania

		– podręcznik, s. 44–46 – test nr 1 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem			sprawdzanie z wzorcowymi rozwiązaniami	
19.	2	Jak powinna wyglądać wymarzona szkoła? • plakat – podręcznik, s. 43 * scenariusz nr 9	– ogląda dostępne plakaty – mówi, jaką postać literacką przedstawiono na plakacie – mówi o lekcjach prowadzonych przez pana Kleksa – słucha fragmentu książki – mówi o wymarzonej szkole – włącza się w pracę grupy – próbuje wykonać plakat – zna fragmenty lektury	– wie, czym jest plakat i czemu służy – stara się wymienić rodzaje plakatów – wyjaśnia, jaką postać literacką przedstawiono na plakacie – stara się opisać lekcje prowadzone przez pana Kleksa – stara się opisać wnętrze i otoczenie wymarzonej szkoły – porównuje swój opis z oryginałem – pracuje w grupie – stara się wymyślić nazwy lekcji, jakie mogłyby być prowadzone w wymarzonej szkole – stara się opisać przebieg wymyślonych rodzajów lekcji – stara się zaprojektować i wykonać plakat reklamujący szkołę, do której chodzi, lub własny plakat wyborczy – czyta lekturę	– wyjaśnia, czym jest plakat i czemu służy – wymienia rodzaje plakatów – opisuje lekcje prowadzone przez pana Kleksa – opisuje wnętrze i otoczenie wymarzonej szkoły – porównuje swój opis z oryginałem – prezentuje efekt pracy grupy – wymyśla nazwy lekcji, jakie mogłyby być prowadzone w wymarzonej szkole – opisuje przebieg wymyślonych lekcji – projektuje i wykonuje plakat reklamujący szkołę, do której chodzi, lub własny plakat wyborczy	– poprawnie wyjaśnia, czym jest plakat i czemu służy – poprawnie wymienia rodzaje plakatów – poprawnie opisuje lekcje prowadzone przez pana Kleksa – poprawnie opisuje wnętrze i otoczenie wymarzonej szkoły – porównuje swój opis z oryginałem – ciekawie prezentuje efekt pracy grupy – wymyśla ciekawe nazwy lekcji, jakie mogłyby być prowadzone w wymarzonej szkole – poprawnie opisuje przebieg wymyślonych rodzajów lekcji – ciekawie projektuje i wykonuje plakat reklamujący szkołę, do której chodzi, lub własny plakat wyborczy – czyta w całości lekturę
20.	1	Układamy plan wydarzeń. • plan wydarzeń – podręcznik, s. 47 – zeszyt ćwiczeń, s. 29–32 – materiały dodatkowe: <i>Język</i>	– zapisuje punkty planu – zapisuje zdania i równoważniki zdań – czyta głośno opowiadanie – z pomocą nauczyciela	– wie, czym jest <i>plan utworu / plan wydarzeń</i> – wie, w jakiej formie mogą być zapisane punkty planu – stara się ustalić kolejność	– rozumie, czym jest <i>plan utworu / plan wydarzeń</i> – wyjaśnia, w jakiej formie mogą być zapisane punkty planu	– rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>plan utworu / plan wydarzeń</i> – ustala poprawną kolejność przemieszanych punktów

		<i>polski. Ćwiczenia redakcyjne, cz. 1, s. 5</i>	wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu i przekształcaniem wypowiedzeń	przemieszanych punktów planu – stara się porządkować plany – stara się wymyślić tytuł opowiadania na podstawie planu wydarzeń – stara się tytułować obrazki, stosując zdania, a następnie równoważniki zdań – stara się przekształcać zdania w równoważniki zdań, zastępując czasowniki rzeczownikami – stara się przekształcać wypowiedzenia w zdania – czyta opowiadanie – stara się porządkować obrazki i punkty planu zgodnie z kolejnością wydarzeń występujących w tekście – stara się uzupełnić punkty planu o niezbędne informacje – stara się uzupełnić historyjki obrazkowe brakującymi ilustracjami – stara się ułożyć plan do historyjki obrazkowej	– ustala na ogół poprawną kolejność przemieszanych punktów planu – porządkuje plany – wymyśla tytuł opowiadania na podstawie planu wydarzeń – tytułuje obrazki, stosując zdania, a następnie równoważniki zdań – przekształca zdania w równoważniki zdań, zastępując czasowniki rzeczownikami – przekształca równoważniki w zdania – porządkuje obrazki i punkty planu zgodnie z kolejnością wydarzeń występujących w tekście – uzupełnia punkty planu o niezbędne informacje – uzupełnia historyjki obrazkowe brakującymi ilustracjami – układa plan do historyjki obrazkowej	planu – poprawnie porządkuje plany – samodzielnie wymyśla tytuł opowiadania na podstawie planu wydarzeń – tytułuje obrazki, poprawnie stosując zdania, a następnie równoważniki zdań – poprawnie przekształca zdania w równoważniki zdań, zastępując czasowniki rzeczownikami – poprawnie przekształca równoważniki w zdania – poprawnie porządkuje obrazki i punkty planu zgodnie z kolejnością wydarzeń występujących w tekście – poprawnie uzupełnia punkty planu o niezbędne informacje – poprawnie uzupełnia historyjki obrazkowe brakującymi ilustracjami – poprawnie układa plan do historyjki obrazkowej
21.	2	Co możemy powiedzieć o nowej nauczycielce – Magi Mag? • Terence Blacker, Nowa pani • elementy świata przedstawionego • plan wydarzeń – podręcznik, s. 44–47 * scenariusz nr 10	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – zapisuje plan wydarzeń – mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterach – opisuje wygląd tytułowej bohaterki – z pomocą nauczyciela dzieli tekst na mniejsze części	– stara się określić elementy świata przedstawionego – stara się redagować plan wydarzeń – stara się wskazać wydarzenia realistyczne i nieprawdopodobne – opisuje zachowanie i umiejętności tytułowej	– określa elementy świata przedstawionego – redaguje plan wydarzeń – wskazuje wydarzenia realistyczne i nieprawdopodobne – dzieli tekst na mniejsze części zgodnie z kolejnymi wydarzeniami	– poprawnie określa elementy świata przedstawionego – poprawnie redaguje plan wydarzeń – poprawnie wskazuje wydarzenia realistyczne i nieprawdopodobne – ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń na

			zgodnie z kolejnymi wydarzeniami	bohaterki – stara się podzielić tekst na mniejsze części zgodnie z kolejnymi wydarzeniami – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – stara się gromadzić informacje na temat bohaterów – stara się ocenić bohaterów	– opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – gromadzi informacje na temat bohaterów – ocenia bohaterów, zwłaszcza tytułową postać – stara się uzasadnić własne zdanie – tworzy ilustrację wybranego miejsca	podstawie planu – samodzielnie gromadzi informacje na temat bohaterów – właściwie ocenia bohaterów – uzasadnia własne zdanie
22.	1	Zakręty ortografii. Ćwiczenia utrwalające pisownię wyrazów z ó. • Agnieszka Frączek, <i>O kozie na mrozie</i> • ó wymienne i niewymienne • ó w zakończeniach: -ów, -ówka, -ówna – podręcznik, s. 48–49 – zeszyt ćwiczeń, s. 150–154 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I * scenariusz nr 11	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu – zapisuje wyrazy z ó – z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia – dopisuje wyrazy z zakończeniem -ów według podanego wzoru – zapisuje wyrazy pod obrazkami – tworzy wyrazy przez dodanie zakończenia -ówka – zapisuje utworzone wyrazy lub zdania – zapisuje wyrazy z ó niewymiennym – zapisuje nazwy miejscowości z zakończeniem -ów i szereguje je w kolejności alfabetycznej	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – wypisuje z wiersza wyrazy z ó – stara się rozwiązać rebus – stara się uzasadnić pisownię wyrazu będącego rozwiązaniem rebusu – stara się podpisać pary obrazków: wyraz z ó – jego uzasadnienie – do podanych wyrazów stara się dopisać takie, w których ó wymienia się na o, e lub a – stara się tworzyć nazwiska przez dodanie zakończenia -ówna – stara się ułożyć zdania z wyrazami rozpoczynającymi się literą ó – stara się ułożyć wyrazy z ó z rozsypanki sylabowej	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – wypisuje z wiersza wyrazy z ó wraz z uzasadnieniem ich pisowni – rozwiązuje rebus – uzasadnia pisownię wyrazu będącego rozwiązaniem rebusu – podpisuje pary obrazków: wyraz z ó – jego uzasadnienie – dopisuje do podanych wyrazów takie przykłady, w których ó wymienia się na o, e lub a – tworzy nazwiska przez dodanie zakończenia -ówna – układa zdania z wyrazami rozpoczynającymi się literą ó – układa wyrazy z ó z rozsypanki sylabowej – tworzy zestaw wyrazów z ó niewymiennym	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – samodzielnie wypisuje z wiersza wyrazy z ó wraz z uzasadnieniem ich pisowni – poprawnie rozwiązuje rebus – poprawnie uzasadnia pisownię wyrazu będącego rozwiązaniem rebusu – poprawnie podpisuje pary obrazków: wyraz z ó – jego uzasadnienie – poprawnie dopisuje do podanych wyrazów takie przykłady, w których ó wymienia się na o, e lub a – poprawnie tworzy nazwiska przez dodanie zakończenia -ówna – poprawnie układa zdania z wyrazami rozpoczynającymi się literą ó

				– stara się tworzyć zestaw wyrazów z ó niewymiennym – korzysta ze słownika ortograficznego – stara się odszukać wyrazy z ó ukryte w innych wyrazach – z liter tworzących podany wyraz stara się ułożyć wyrazy z ó – stara się tworzyć nazwy miejscowości przez dodanie zakończenia -ów i stara się zapisać je w kolejności alfabetycznej	– odszukuje wyrazy z ó ukryte w innych wyrazach – z liter tworzących podany wyraz układa wyrazy z ó – tworzy nazwy miejscowości przez dodanie zakończenia -ów i zapisuje je w kolejności alfabetycznej	– poprawnie układa wyrazy z ó z rozsypanki sylabowej – poprawnie tworzy zestaw wyrazów z ó niewymiennym – poprawnie odszukuje wyrazy z ó ukryte w innych wyrazach – z liter tworzących podany wyraz poprawnie układa wyrazy z ó – poprawnie tworzy nazwy miejscowości przez dodanie zakończenia -ów i poprawnie zapisuje je w kolejności alfabetycznej – wymyśla rebus z ukrytym wyrazem z ó
23.	1	Zakręty ortografii. Ćwiczenia utrwalające pisownię wyrazów z u. • Agnieszka Frączek, <i>Smoczy apetyt</i> • pisownia u w zakończeniach form czasu teraźniejszego • pisownia u w zakończeniach zdrobnień i spieszczeń • pisownia u w rzeczownikach z zakończeniami typu: -un, -unek – podręcznik, s. 50 – zeszyt ćwiczeń, s. 154–155 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I * scenariusz nr 12	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypisuje z wiersza wyrazy z wyróżnionym zakończeniem – tworzy formy osobowe czasowników w czasie teraźniejszym – uzupełnia treść kartki pocztowej, wpisując odpowiednie formy czasowników w czasie teraźniejszym – zapisuje zdrobnienia od podanych przymiotników – zapisuje zdrobnienia imion i nazw osób ze swojej rodziny – zapisuje podane wyrazy z u w odpowiednich miejscach tabelki	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się tworzyć zdrobnienia od podanych przymiotników – stara się odszukać w diagramie rzeczowniki z zakończeniami typu: -un, -unek – stara się porządkować podane wyrazy z u i zapisuje je w odpowiednich miejscach tabelki – stara się tworzyć zestaw wyrazów z u, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna – korzysta ze słownika ortograficznego	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – tworzy zdrobnienia od podanych przymiotników – odszukuje w diagramie rzeczowniki z zakończeniami typu: -un, -unek – porządkuje podane wyrazy z u i zapisuje je w odpowiednich miejscach tabelki – tworzy zestaw wyrazów z u, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna – uzupełnia przysłowia wyrazami z u lub ó – uzupełnia dialog, zastępując słowami cyfry podane w nawiasach	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – omawia charakter wiersza – poprawnie tworzy zdrobnienia od podanych przymiotników – poprawnie odszukuje w diagramie rzeczowniki z zakończeniami typu: -un, -unek – poprawnie porządkuje podane wyrazy z u i zapisuje je w odpowiednich miejscach tabelki – poprawnie tworzy zestaw wyrazów z u, których pisowni nie uzasadnia żadna reguła ortograficzna – poprawnie uzupełnia

			– zapisuje przysłowia z wyrazami z <i>u</i>	– stara się uzupełnić przysłowia wyrazami z <i>u</i> lub <i>ó</i> – uzupełnia dialog, stara się zastąpić słowami cyfry podane w nawiasach – stara się uzupełnić tekst / przysłowia literami <i>u</i> i <i>ó</i>	– uzupełnia tekst / przysłowia literami <i>u</i> i <i>ó</i>	przysłowia wyrazami z <i>u</i> lub <i>ó</i> – poprawnie uzupełnia dialog, zastępując słowami cyfry podane w nawiasach – poprawnie uzupełnia tekst / przysłowia literami <i>u</i> i <i>ó</i> – wymyśla rymowaną złożoną wyłącznie z wyrazów z <i>u</i>
24.	1	Zakrety ortografii. <i>Ó</i> czy <i>u</i> ? Piszemy dyktando. • <i>ó</i> wymienne i niewymienne • <i>ó</i> w zakończeniach -<i>ów</i>, -<i>ówka</i>, -<i>ówna</i> • pisownia <i>u</i> w zakończeniach form czasu teraźniejszego • pisownia <i>u</i> w zakończeniach zdrobnień i spieszceń • pisownia <i>u</i> w rzeczownikach z zakończeniami typu: -<i>un</i>, -<i>unek</i> – zeszyt ćwiczeń, s. 156–157 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I * scenariusz nr 13	– opanowuje pamięciowo zbiór kilkunastu wyrazów z <i>ó</i> niewymiennym i <i>u</i> – zapisuje tekst dyktanda	– stara się tworzyć notatkę graficzną dotyczącą pisowni wyrazów z <i>ó</i> i <i>u</i> – stara się stosować w praktyce podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni wyrazów z <i>u</i> i <i>ó</i> – zapisuje tekst dyktanda, starając się zachować poprawność ortograficzną – stara się uzupełnić tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – stara się ułożyć diagram, którego rozwiązaniem jest wyraz z <i>ó</i>	– tworzy notatkę graficzną dotyczącą pisowni wyrazów z <i>ó</i> i <i>u</i> – na ogół stosuje w praktyce podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni wyrazów z <i>u</i> i <i>ó</i> – na ogół poprawnie zapisuje tekst dyktanda pod względem ortograficznym – uzupełnia tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – układa diagram, którego rozwiązaniem jest wyraz z <i>ó</i>	– poprawnie tworzy notatkę graficzną dotyczącą pisowni wyrazów z <i>ó</i> i <i>u</i> – poprawnie stosuje w praktyce podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni wyrazów z <i>u</i> i <i>ó</i> – zapisuje tekst dyktanda poprawnie pod względem ortograficznym – poprawnie uzupełnia tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – poprawnie układa diagram, którego rozwiązaniem jest wyraz z <i>ó</i>
25.	1	Zakrety ortografii. <i>Ó</i> czy <i>u</i> ? Omówienie i poprawa dyktanda. • <i>ó</i> wymienne i niewymienne • <i>ó</i> w zakończeniach -<i>ów</i>, -<i>ówka</i>, -<i>ówna</i> • pisownia <i>u</i> w zakończeniach form czasu teraźniejszego	– pod kierunkiem nauczyciela uzupełnia tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – pod kierunkiem nauczyciela korzysta ze słownika ortograficznego – układa zdania z wyrazami, które zapisał niepoprawnie	– uzupełnia tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – korzysta ze słownika ortograficznego – stara się porządkować wyrazy z <i>ó</i> i <i>u</i> według zasad dotyczących ich pisowni i zapisuje je w odpowiednie	– na ogół uzupełnia tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – porządkuje wyrazy z <i>ó</i> i <i>u</i> według zasad dotyczących ich pisowni i zapisuje je w odpowiednie miejsca tabeli	– poprawnie uzupełnia tekst literami <i>u</i> i <i>ó</i> – poprawnie porządkuje wyrazy z <i>ó</i> i <i>u</i> według zasad dotyczących ich pisowni i zapisuje je w odpowiednie miejsca tabeli

		- pisownia <i>u</i> w zakończeniach zdrobnień i spieszceń - pisownia <i>u</i> w rzeczownikach z zakończeniami typu: <i>-un</i>, <i>-unek</i> – zeszyt ćwiczeń, s. 157–158 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. I * scenariusz nr 14	podczas dyktanda	miejsca tabeli		
26.	1	Oceniamy postępowanie bohaterów poznanego fragmentu <i>Dynastii Miziołków</i>. - Joanna Olech, <i>Dynastia Miziołków</i> - narrator – podręcznik, s. 51–52 – zeszyt ćwiczeń: s. 51–53 * scenariusz nr 15	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o postaciach utworu – mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterach – zna pojęcie <i>narrator</i> – mówi o narratorze – z pomocą nauczyciela wymienia cechy, którymi powinien się charakteryzować przewodniczący samorządu	– stara się podać cechy przewodniczącego samorządu szkolnego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się podać informacje na temat bohaterów występujących w przywołanym tekście – stara się ocenić postępowanie bohaterów – na podstawie analizy cech rozpoznaje w tekście narratora – stara się wypowiadać na temat narratora – stara się nazywać uczucia wyrażone przez narratora – włącza się w przygotowanie scenki dramatycznej na temat wydarzeń opisanych przez Miziołka	– podaje cechy przewodniczącego samorządu szkolnego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat bohaterów przywołanego tekstu – ocenia postępowanie bohaterów – wypowiada się na temat narratora – nazywa uczucia wyrażone przez narratora – przygotowuje scenkę dramatyczną na temat wydarzeń opisanych przez Miziołka	– wyczerpująco opisuje cechy przewodniczącego samorządu szkolnego – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie podaje informacje na temat bohaterów występujących w przywołanym tekście – analizuje i ocenia postępowanie bohaterów – poprawnie wypowiada się na temat narratora – poprawnie nazywa uczucia wyrażone przez autora dziennika – poprawnie opowiada o marzeniach narratora – inicjuje przygotowanie scenki dramatycznej na temat wydarzeń opisanych przez Miziołka
27.	2	Kraina języka. Rzeczownik. rzeczownik	– rozpoznaje rzeczownik – zapisuje przykłady rzeczowników na podstawie	– stara się rozpoznać rzeczownik jako odmienną część mowy nazywającą	– rozpoznaje rzeczownik jako odmienną część mowy – nazywającą osoby,	– poprawnie rozpoznaje rzeczownik jako odmienną część mowy nazywającą

		• znaczenie rzeczownika • liczba pojedyncza i mnoga • rodzaj rzeczownika – podręcznik, s. 53–56 – zeszyt ćwiczeń, s. 85–88	obserwacji najbliższego otoczenia – dobiera wspólną nazwę dla podanych grup wyrazów – podaje nazwy osób, przedmiotów, zwierząt, roślin i zjawisk przedstawionych na ilustracjach – odpowiada rzeczownikami na postawione pytania – wie, że rzeczownik jest częścią mowy odmiennej i że ma określony rodzaj	osoby, przedmioty, zwierzęta, rośliny i zjawiska przyrody, odpowiadając na pytania <i>kto?</i> lub <i>co?</i> – stara się podkreślić / wskazać rzeczowniki wśród podanych wyrazów – stara się odmieniać rzeczowniki przez liczby – z pomocą nauczyciela określa rodzaj rzeczowników	przedmioty, zwierzęta, rośliny i zjawiska przyrody, odpowiadając na pytania <i>kto?</i> lub <i>co?</i> – podkreśla / wskazuje rzeczowniki wśród podanych wyrazów – odmienia rzeczowniki przez liczby – potrafi określić rodzaj rzeczowników – potrafi wskazać formy podstawowe i rodzaj odmienionych rzeczowników	osoby, przedmioty, zwierzęta, rośliny i zjawiska przyrody, odpowiadając na pytania <i>kto?</i> lub <i>co?</i> – poprawnie podkreśla / wskazuje rzeczowniki wśród podanych wyrazów – poprawnie odmienia rzeczowniki i zapisuje je we właściwej formie
28.	1	Tworzymy <i>Klasowy kodeks honorowy</i> dotyczący naszych praw i obowiązków. • Jan Twardowski, <i>W klasie</i> – podręcznik, s. 57 * scenariusz nr 16	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o zachowaniu bohaterów wiersza – czyta głośno puentę – podaje przykłady do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – słucha wypowiedzi koleżanek i kolegów	– stara się tworzyć schematyczny rysunek obrazujący porządek i bałagan w klasie – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się wypisać zachowania uczniów – stara się ocenić zachowania bohaterów wiersza – stara się wyjaśnić sens puenty – stara się formułować prawa i obowiązki do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – stara się wyjaśnić, jaki efekt uzyskał poeta, pomijając znaki interpunkcyjne	– tworzy schematyczny rysunek obrazujący porządek i bałagan w klasie – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje zachowania uczniów – ocenia zachowania bohaterów wiersza – wyjaśnia sens puenty – formułuje prawa i obowiązki do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – wyjaśnia, jaki efekt uzyskał poeta, pomijając znaki interpunkcyjne	– tworzy schematyczny rysunek obrazujący porządek i bałagan w klasie, wyjaśnia związek z wierszem – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wypisuje zachowania uczniów – właściwie ocenia zachowania bohaterów wiersza – poprawnie wyjaśnia sens puenty – poprawnie formułuje prawa i obowiązki do <i>Klasowego kodeksu honorowego</i> – poprawnie wyjaśnia, jaki efekt uzyskał poeta, pomijając znaki interpunkcyjne
29.	1	Kiedy stosuje się poszczególne znaki interpunkcyjne? • Jan Brzechwa, <i>Znaki</i>	– zapisuje graficzne odpowiedniki znaków interpunkcyjnych	– krótko wypowiada się na temat zachowania znaków przestankowych z wiersza	– wypowiada się na temat zachowania znaków przestankowych z wiersza	– poprawnie wypowiada się na temat zachowania znaków przestankowych z wiersza

		<i>przestankowe</i> znaki interpunkcyjne – podręcznik, s. 58–59 * scenariusz nr 17	– słucha recytacji wiersza – dzieli tekst na role – czyta tekst z podziałem na role – mówi o zachowaniu znaków przestankowych z wiersza – mówi o wierszu – z pomocą nauczyciela zapisuje właściwe znaki przestankowe	– stara się określić charakter wiersza – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – stara się notować w tabeli informacje na temat zasad dotyczących stosowania znaków interpunkcyjnych – stara się uzupełnić zdania odpowiednimi znakami interpunkcyjnymi – stara się uzupełnić tekst odpowiednimi znakami przestankowymi – stara się wymyślić i narysować własną kompozycję ze znaków interpunkcyjnych	– określa charakter wiersza – wyjaśnia zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – notuje w tabeli informacje na temat zasad dotyczących stosowania znaków interpunkcyjnych – uzupełnia zdania odpowiednimi znakami interpunkcyjnymi – uzupełnia tekst odpowiednimi znakami przestankowymi – wymyśla i rysuje własną kompozycję ze znaków interpunkcyjnych	– poprawnie określa charakter wiersza – poprawnie wyjaśnia zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – poprawnie notuje w tabeli informacje na temat zasad dotyczących stosowania znaków interpunkcyjnych – poprawnie uzupełnia zdania odpowiednimi znakami interpunkcyjnymi – poprawnie uzupełnia tekst odpowiednimi znakami przestankowymi – wymyśla i rysuje ciekawą własną kompozycję ze znaków interpunkcyjnych
30.	2	Co możemy powiedzieć o cechach charakteru panny Minchin na podstawie jej zachowania? - Frances H. Burnett, <i>Lekcja francuskiego</i> - świat przedstawiony - główny bohater - elementy opisu postaci – podręcznik, s. 60–65 * scenariusz nr 18	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – mówi o bohaterach i ich postępowaniu – rozumie pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy świata przedstawionego w tekście	– stara się podać cechy idealnego nauczyciela – stara się określić elementy świata przedstawionego – stara się ustalić, kto jest głównym bohaterem – stara się opowiedzieć o nieporozumieniu, jakie zaszło na lekcji francuskiego – stara się nazwać cechy bohaterów – stara się formułować wnioski na temat postępowania bohaterów – stara się wyjaśnić pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i> – stara się wskazać elementy	– podaje cechy idealnego nauczyciela – określa elementy świata przedstawionego – ustala, kto jest głównym bohaterem – opowiada o nieporozumieniu, jakie zaszło na lekcji francuskiego – nazywa cechy bohaterów – formułuje wnioski na temat postępowania bohaterów – wyjaśnia pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i> – wskazuje elementy świata przedstawionego w tekście	– poprawnie podaje cechy idealnego nauczyciela – poprawnie określa elementy świata przedstawionego – poprawnie ustala, kto jest głównym bohaterem – poprawnie opowiada o nieporozumieniu, jakie zaszło na lekcji francuskiego – poprawnie nazywa cechy bohaterów – przytacza fragmenty tekstu na poparcie podanych cech – poprawnie formułuje wnioski na temat postępowania bohaterów – na podstawie zdjęć ze spektaklu określa formę

				świata przedstawionego w tekście		przedstawienia – rozumie i poprawnie stosuje pojęcia: <i>główny bohater i świat przedstawiony</i> – wskazuje i omawia różnice między światem przedstawionym w powieści a światem, w którym żyje
31.	1	Kraina języka. O przymiotniku. • przymiotnik • znaczenie przymiotnika • rodzaj przymiotnika: męski, żeński, nijaki, męskoosobowy, niemęskoosobowy • liczba pojedyncza i mnoga – podręcznik, s. 66–69 – zeszyt ćwiczeń, s. 89–94	– zapisuje określenia pasujące do osób /zwierząt / roślin / rzeczy przedstawionych na ilustracjach – bierze udział w zabawie <i>Jakie to jest?</i> – rozpoznaje przymiotnik jako odmienną część mowy, która określa cechy ludzi, przedmiotów, zwierząt, roślin lub wyraża ich ocenę, będącą odpowiedzią na pytania <i>jaki? jaka? jakie?</i> – dostosowuje rodzaj przymiotnika do rodzaju rzeczownika – dopisuje przymiotniki do podanych rzeczowników – uzupełnia tekst odpowiednimi przymiotnikami – zapisuje przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – zapisuje przymiotniki od podanych rzeczowników w odpowiednim rodzaju – podane przez uczniów	– stara się porządkować podane przymiotniki w zależności od znaczenia – stara się wskazać / tworzyć / rozróżniać przymiotniki opisujące, oceniające pozytywnie lub negatywnie – dostrzega różnice między formami tego samego przymiotnika – rozróżnia rodzaj przymiotnika w liczbie pojedynczej i mnogiej (męski, żeński, nijaki, męskoosobowy i niemęskoosobowy) – stara się podkreślić w tekście przymiotniki – stara się ocenić tekst pozbawiony przymiotników – stara się podkreślić w tekście przymiotniki wraz z określanymi przez nie rzeczownikami – stara się dopisać przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – stara się tworzyć przymiotniki od podanych	– porządkuje podane przymiotniki w zależności od znaczenia – wskazuje / tworzy / rozróżnia przymiotniki opisujące, oceniające pozytywnie lub negatywnie – rozróżnia / określa rodzaj przymiotnika w liczbie pojedynczej i mnogiej (męski, żeński, nijaki, męskoosobowy i niemęskoosobowy) – podkreśla w tekście przymiotniki – ocenia tekst pozbawiony przymiotników – podkreśla w tekście przymiotniki wraz z określanymi przez nie rzeczownikami – dopisuje przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – tworzy przymiotniki od podanych rzeczowników w odpowiednim rodzaju	– poprawnie porządkuje podane przymiotniki w zależności od znaczenia – poprawnie wskazuje / tworzy / rozróżnia przymiotniki opisujące, oceniające pozytywnie lub negatywnie – poprawnie rozróżnia / określa rodzaj przymiotnika w liczbie pojedynczej i mnogiej (męski, żeński, nijaki, męskoosobowy i niemęskoosobowy) – poprawnie podkreśla w tekście przymiotniki – właściwie ocenia tekst pozbawiony przymiotników – poprawnie podkreśla w tekście przymiotniki wraz z określanymi przez nie rzeczownikami – poprawnie dopisuje przymiotniki bliskoznaczne i przeciwstawne – poprawnie tworzy przymiotniki od podanych rzeczowników

				rzeczowników w odpowiednim rodzaju		w odpowiednim rodzaju
32.	1	Kim jest tytułowy obibok? • Agnieszka Frączek, <i>Obibok</i> • rym – podręcznik, s. 70 – zeszyt ćwiczeń, s. 43–44 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. II. Rodzaje słowników; Teoria literatury. Środki stylistyczne</i> * scenariusz nr 19	– z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o utworze – zapisuje podane przez uczniów synonimy wyrazu <i>obibok</i> – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – znajduje wskazane przez uczniów rymy – zapisuje tworzone rymy	– stara się rozwiązać rebus – stara się korzystać ze słownika języka polskiego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie – stara się ustalić, w jakim znaczeniu występuje w wierszu czasownik <i>obijać się</i> – stara się wyjaśnić, kim jest tytułowy <i>obibok</i> – stara się podać przykłady zachowań, które można określić mianem <i>obijania się</i> – stara się wypisać synonimy wyrazu <i>obibok</i> – stara się korzystać ze słownika wyrazów bliskoznacznych – stara się omówić sytuację ukazaną w wierszu – zna pojęcie <i>rym</i> – stara się wskazać (odczytać, podkreślić, wypisać, łączyć w pary) rymujące się wyrazy – stara się tworzyć rymy do podanych wyrazów – stara się dopisać wyrazy w takiej formie, by rymowały się z wyrazami w sąsiadujących wersach – stara się przestawić wyrazy w wersach w taki sposób, by rymowały się z podkreślonymi słowami	– rozwiązuje rebus – korzysta ze słownika języka polskiego – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – ustala, w jakim znaczeniu występuje w wierszu czasownik <i>obijać się</i> – wyjaśnia, kim jest tytułowy <i>obibok</i> – podaje przykłady zachowań, które można określić mianem <i>obijania się</i> – wypisuje synonimy wyrazu <i>obibok</i> – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – omawia sytuację ukazaną w wierszu – rozumie pojęcie <i>rym</i> – wskazuje (odczytuje, podkreśla, wypisuje, łączy w pary) rymujące się wyrazy – tworzy rymy do podanych wyrazów – dopisuje wyrazy w takiej formie, by rymowały się z wyrazami w sąsiadujących wersach – przestawia wyrazy w wersach w taki sposób, by rymowały się z podkreślonymi słowami	– poprawnie rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenia wyrazów: <i>obibok</i>, <i>obijać się</i> – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie ustala, w jakim znaczeniu występuje w wierszu czasownik <i>obijać się</i> – poprawnie wyjaśnia, kim jest tytułowy <i>obibok</i> – poprawnie podaje przykłady zachowań, które można określić mianem <i>obijania się</i> – poprawnie wypisuje synonimy wyrazu <i>obibok</i> – świadomie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – poprawnie omawia sytuację ukazaną w wierszu – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>rym</i> – poprawnie wskazuje (odczytuje, podkreśla, wypisuje, łączy w pary) rymujące się wyrazy – poprawnie tworzy rymy do podanych wyrazów – poprawnie dopisuje wyrazy w takiej formie, by rymowały się z wyrazami

						w sąsiadujących wersach – poprawnie przedstawia wyrazy w wersach w taki sposób, by rymowały się z podkreślonymi słowami
33.	1	Czy decyzja Pinokia o porzuceniu szkoły była słuszna? • Carlo Collodi, <i>Pinokio</i> • dialog • adaptacja • ekranizacja • plakat – podręcznik, s. 71–75 * scenariusz nr 20	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o bohaterach – mówi o wydarzeniach – z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>dialog, adaptacja, ekranizacja, plakat</i>	– stara się wymienić bohaterów – stara się wskazać głównego bohatera – stara się określić tematykę poznanego fragmentu – stara się wypisać argumenty, które skłoniły bohatera do porzucenia szkoły – stara się opowiedzieć o pobycie w „Krainie wiecznej zabawy” – stara się ocenić postępowanie bohatera – stara się podać korzyści płynące z nauki – zna pojęcia: <i>dialog, adaptacja, ekranizacja, plakat</i> – stara się porównać plakaty teatralne	– wymienia bohaterów – wskazuje głównego bohatera – określa tematykę poznanego fragmentu – wypisuje argumenty, które skłoniły bohatera do porzucenia szkoły – opowiada o pobycie w „Krainie wiecznej zabawy” – ocenia postępowanie bohatera – podaje korzyści płynące z nauki – rozumie pojęcia: <i>dialog, adaptacja, ekranizacja, plakat</i> – porównuje plakaty teatralne – odpowiada na pytania dotyczące wybranego plakatu	– poprawnie wymienia bohaterów – poprawnie wskazuje głównego bohatera – poprawnie określa tematykę poznanego fragmentu – poprawnie wypisuje argumenty, które skłoniły bohatera do porzucenia szkoły – poprawnie opowiada o pobycie w „Krainie wiecznej zabawy” – właściwie ocenia postępowanie bohatera – wyjaśnia znaczenie i pochodzenie frazeologizmów: <i>jest skończonym osłem, wyrosną mu ośle uszy</i> – poprawnie podaje korzyści płynące z nauki – wymienia ekranizacje lub adaptacje teatralne popularnych utworów literackich
34.	1	O jakich zasadach należy pamiętać podczas pisania dialogu? • Carlo Collodi, <i>Pinokio</i> • dialog	– wskazuje dialog – wskazuje znaki przestankowe w dialogu – znajduje elementy wskazane przez uczniów	– stara się odczytać wyraz ukryty w kolorowance – przypomina, czym jest dialog – stara się uzupełnić dialog	– odczytuje wyraz ukryty w kolorowance – uzupełnia dialog o brakujące znaki przestankowe – rozumie, czym jest	– poprawnie odczytuje wyraz ukryty w kolorowance – współtworzy notatkę graficzną na temat zapisu dialogu

		– podręcznik, s. 71–74 – zeszyt ćwiczeń, s. 9–11 – materiały dodatkowe: WSiPnet. Tworzenie wypowiedzi. Mówienie i pisanie * scenariusz nr 21	– zapisuje dialog	- o brakujące znaki przestankowe – wie, czym jest wypowiedź wprowadzająca i wypowiedź objaśniająca – stara się wypisać z tekstu przykład wypowiedzi wprowadzającej i wypowiedzi objaśniającej – stara się uzupełnić dialog czasownikami objaśniającymi – stara się oddzielić wypowiedzi osób uczestniczących w rozmowie od słów narratora – stara się ułożyć dialog między przyjaciółmi	- wypowiedź wprowadzająca i wypowiedź objaśniająca – wypisuje z tekstu przykład wypowiedzi wprowadzającej i wypowiedzi objaśniającej – uzupełnia dialog czasownikami objaśniającymi – oddziela wypowiedzi osób uczestniczących w rozmowie od słów narratora – układa dialog między przyjaciółmi	– poprawnie uzupełnia dialog o brakujące znaki przestankowe – rozumie i wyjaśnia, czym jest wypowiedź wprowadzająca i wypowiedź objaśniająca – poprawnie wypisuje z tekstu przykład wypowiedzi wprowadzającej i wypowiedzi objaśniającej – poprawnie uzupełnia dialog czasownikami objaśniającymi – poprawnie oddziela wypowiedzi osób uczestniczących w rozmowie od słów narratora – poprawnie układa dialog między przyjaciółmi
35.	2	Opisujemy przedmioty. • opis przedmiotu – podręcznik, s. 76–79 – zeszyt ćwiczeń, s. 11–17 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 26	– z pomocą nauczyciela mówi o swoim hobby i sposobie spędzania wolnego czasu – podkreśla w dialogu opis – rysuje opisany przedmiot – z pomocą nauczyciela opisuje przedmioty przedstawione na obrazkach – zapisuje podany opis stroju na bal kostiumowy – pojedynczymi słowami ocenia projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające – mówi o książce – mówi o podręczniku	– stara się rozwinąć opis o odpowiedzi na podane pytania – stara się opisać przedmioty przedstawione na obrazkach – stara się opisać strój na szkolny bal kostiumowy – stara się ocenić projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające – stara się omówić budowę książki na podstawie ilustracji – omawia budowę podręcznika do języka polskiego – stara się zestawić w tabelce	– rozwija opis o odpowiedzi na podane pytania – opisuje przedmioty przedstawione na obrazkach – opisuje strój na szkolny bal kostiumowy – ocenia projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające – omawia budowę książki na podstawie ilustracji – omawia budowę podręcznika do języka polskiego – zestawia w tabelce podobieństwa i różnice	– poprawnie rozwija opis o odpowiedzi na podane pytania – poprawnie opisuje przedmioty przedstawione na obrazkach – poprawnie opisuje strój na szkolny bal kostiumowy – poprawnie ocenia projekt kostiumu przedstawiony na rysunku, wykorzystując przymiotniki oceniające – poprawnie omawia budowę książki na podstawie ilustracji – omawia budowę podręcznika do języka polskiego

			– zapoznaje się ze wskazówkami dla opisującego przedmiot – zapoznaje się z planem opisu i wzorcowym opisem – mówi o wybranym przedmiocie – z pomocą nauczyciela redaguje opis książki / prostego sprzętu sportowego	podobieństwa i różnice między dowolnym słownikiem / albumem a podręcznikiem – stara się ustnie opisać wybrany przedmiot – stara się redagować opis książki / prostego sprzętu sportowego	między dowolnym słownikiem / albumem a podręcznikiem – ustnie opisuje wybrany przedmiot – redaguje opis książki / prostego sprzętu sportowego	– poprawnie zestawia w tabelce podobieństwa i różnice między dowolnym słownikiem / albumem a podręcznikiem – poprawnie ustnie opisuje wybrany przedmiot – poprawnie redaguje opis książki / prostego sprzętu sportowego – wykonuje artystyczną okładkę książki
36.	1	Szkoła z marzeń – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 2. rozdziale podręcznika	– wyszukuje rzeczowniki i przymiotniki w tekście – z pomocą nauczyciela rozróżnia kategorie znaczeniowe rzeczownika – zna zasady stosowania niektórych znaków interpunkcyjnych – z pomocą nauczyciela redaguje opis zabawki	– zna pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, główny bohater, narrator</i> – stara się rozróżnić kategorie znaczeniowe rzeczownika – stara się określić liczbę i rodzaj rzeczownika oraz przymiotnika – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – stara się redagować opis przedmiotu	– rozumie pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, główny bohater, narrator</i> – rozróżnia kategorie znaczeniowe rzeczownika – określa liczbę i rodzaj rzeczownika oraz przymiotnika – redaguje opis przedmiotu	– rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja, główny bohater, narrator</i> – poprawnie rozróżnia kategorie znaczeniowe rzeczownika – poprawnie określa liczbę i rodzaj rzeczownika oraz przymiotnika – poprawnie redaguje opis przedmiotu
37.	1	Szkoła z marzeń – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 2	– czyta cicho – podejmuje próbę wykonania poleceń	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się odróżnić głównego bohatera od postaci drugoplanowych – stara się zapisać formy podstawowe rzeczowników – stara się określić liczbę i rodzaj przymiotnika – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych – rozróżnia pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony,</i>	– odróżnia głównego bohatera od postaci drugoplanowych – określa formy podstawowe rzeczowników – określa liczbę i rodzaj przymiotnika – na ogół stosuje zasady umieszczania znaków interpunkcyjnych – rozumie pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony, adaptacja,</i>	– poprawnie odróżnia głównego bohatera od postaci drugoplanowych – poprawnie określa formy podstawowe rzeczowników – bezbłędnie określa liczbę i rodzaj przymiotnika – zna zasady stosowania znaków interpunkcyjnych i poprawnie je stosuje – właściwie rozumie pojęcia: <i>rym, świat przedstawiony,</i>

				<i>adaptacja, główny bohater, narrator</i> – stara się redagować opis przedmiotu	<i>główny bohater, narrator</i> – redaguje opis przedmiotu	<i>adaptacja, główny bohater, narrator</i> – poprawnie redaguje opis przedmiotu
38.	1	Czy warto było przeczytać książkę Jana Brzechwy <i>Akademii pana Kleksa</i> ? ¹ – Jan Brzechwa, <i>Akademii pana Kleksa</i> – autor – narrator	– zapoznaje się z informacjami na temat autora lektury – z pomocą nauczyciela mówi o zdarzeniach i postaciach w lekturze – z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści lektury – z pomocą nauczyciela dzieli się wrażeniami z lektury	– wie, kim jest autor lektury – stara się przedstawić swoje wrażenia po lekturze – stara się wskazać narratora w utworze literackim – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące treści lektury – stara się przedstawić zdarzenia w kolejności chronologicznej	– wskazuje narratora w utworze literackim – przedstawia swoje wrażenia po lekturze utworu – przedstawia zdarzenia w kolejności chronologicznej – odpowiada na pytania dotyczące treści lektury	– potrafi przedstawić najważniejsze informacje o autorze lektury – przedstawia i uzasadnia wrażenia po lekturze utworu – poprawnie wskazuje narratora w utworze literackim – poprawnie przedstawia chronologię zdarzeń
39.	1	Rozmawiamy o baśniowości świata przedstawionego w <i>Akademii pana Kleksa</i> . – Jan Brzechwa, <i>Akademii pana Kleksa</i> – baśniowość świata przedstawionego	– z pomocą nauczyciela opisuje ilustrację przedstawiającą akademię – z pomocą nauczyciela określa czas wydarzeń – z pomocą nauczyciela potrafi wskazać elementy baśniowe w tekście Brzechwy – z pomocą nauczyciela podaje przykłady prawdopodobnych i fantastycznych zdarzeń oraz postaci	– stara się opisać ilustrację przedstawiającą akademię – stara się określić czas wydarzeń stara się odnaleźć potrzebne informacje w tekście – stara się wskazać elementy baśniowe w tekście Brzechwy – stara się podać przykłady prawdopodobnych i fantastycznych zdarzeń oraz postaci – stara się uzasadniać swoje opinie – stara się podać, odwołując się do tekstu Brzechwy, przykłady przedmiotów o	– opisuje ilustrację przedstawiającą akademię odnajduje potrzebne informacje w tekście – wskazuje elementy baśniowe w tekście Brzechwy – podaje przykłady prawdopodobnych i fantastycznych zdarzeń oraz postaci – uzasadnia swoje opinie – podaje, odwołując się do tekstu Brzechwy, przykłady przedmiotów o niezwykłych właściwościach	– opisuje ilustrację przedstawiającą akademię i ocenia ją w kontekście opisu tego miejsca zamieszczonego w tekście Brzechwy – wyciąga wnioski na temat baśniowego charakteru miejsca wydarzeń – sprawnie odnajduje potrzebne informacje w tekście – poprawnie uzasadnia swoje opinie – zapisuje notatkę na temat baśniowości świata przedstawionego

¹ Tematy lekcji odnoszące się do *Akademii pana Kleksa* zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 4*; WSiP, Warszawa 2017

				niezwykłych właściwościach		
40.	1	O Ambroży Kleksie – niezwykłym nauczycielu. – Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i> – opis postaci	– z pomocą nauczyciela rozwija umiejętność pracy z tekstem – z pomocą nauczyciela rozwiązuje krzyżówkę – koloruje sylwetkę pana Kleksa – z pomocą nauczyciela wskazuje niezwykle umiejętności tej postaci	– stara się doskonalić umiejętność pracy z tekstem – stara się rozwiązać krzyżówkę – stara się wskazać niezwykle umiejętności pana Kleksa	– doskonali umiejętność pracy z tekstem – rozwiązuje krzyżówkę – gromadzi informacje na temat pana Kleksa – zapisuje niezwykle umiejętności pana Kleksa – opisuje tytułową postać zgodnie z podanym planem	– gromadzi informacje na temat pana Kleksa i potrafi je wykorzystać w swojej wypowiedzi – zapisuje niezwykle umiejętności pana Kleksa, oceniając tego nauczyciela
41.	1	Bierzemy udział w lekcji kleksografii. – Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i> – frazeologizm	– z pomocą nauczyciela nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – z pomocą nauczyciela zapisuje informacje na temat przebiegu lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa – ogląda fragment filmu – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie fragmentu filmu – próbuje stworzyć obrazek z kleksa, nadaje mu tytuł	– stara się nazwać związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – stara się wyjaśnić znaczenia podanych związków frazeologicznych – stara się zapisać informacje na temat przebiegu lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń na podstawie fragmentu filmu – stara się stworzyć obrazek z kleksa	– nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – zapisuje informacje na temat przebiegu lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa – opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie fragmentu filmu – tworzy obrazek z kleksa, nadaje mu tytuł	– układa krótką rymowaną do stworzonej ilustracji – prezentuje efekt własnej pracy – wskazuje na związek frazeologizmów z poznaną lekturą – porównuje filmowy obraz lekcji prowadzonych w szkole pana Kleksa z opisem zajęć ukazanych w tekście Brzechwy
Polskie znaki						
42.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 2. – <i>Pamięć</i> . • Roksana Jędrzejewska- Wróbel, <i>Pamięć</i>	– czyta cicho – podejmuje próbę udzielania odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela poprawnych odpowiedzi na postawione pytania

		– podręcznik, s. 102–103 – test nr 2 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem		sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami		
43.	1	Tworzymy katechizm „Polaka małego”. • Władysław Bełza, <i>Katechizm polskiego dziecka</i> – podręcznik, s. 84–85 * scenariusz nr 22	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje rebus – rozumie słowo <i>katechizm</i> – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – z pomocą nauczyciela analizuje zawartość katechizmu pierwszokomunijnego – z pomocą nauczyciela określa adresata wypowiedzi – z pomocą nauczyciela określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – z pomocą nauczyciela rozpoznaje i nazywa polskie symbole narodowe	– stara się rozwiązać rebus – stara się wyjaśnić znaczenie słowa <i>katechizm</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – stara się analizować zawartość katechizmu pierwszokomunijnego – stara się czytać wiersz z podziałem na role – stara się określić adresata wypowiedzi – stara się określić nastrój wiersza / wyrażone uczucia – stara się wygłosić wiersz z pamięci – stara się rozpoznać i nazwać polskie symbole narodowe	– rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie słowa <i>katechizm</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – z pomocą nauczyciela analizuje zawartość katechizmu pierwszokomunijnego – czyta wiersz z podziałem na role – określa adresata wypowiedzi – określa nastrój wiersza / wyrażone uczucia – wygłasza wiersz z pamięci – zna polskie symbole narodowe i potrafi je wymienić	– potrafi zdefiniować słowo <i>katechizm</i> , odnosząc się do informacji zawartych w słowniku języka polskiego, własnych obserwacji i wiersza Bełzy – czyta wiersz, pamiętając o właściwej intonacji – wyjaśnia sens tytułu wiersza – interpretuje wiersz, zwracając uwagę na związek między formą osoby mówiącej, nastrojem a tematyką tekstu – tworzy <i>Katechizm „małego” Polaka</i> – wyjaśnia zakończenie wiersza i myśl wyrażoną w ostatniej odpowiedzi dziecka – wyjaśnia na podstawie zdjęć, jak zmieniało się godło w ciągu wieków
44.	1	Czego dowiadujemy się z treści legendy o pochodzeniu godła Polski i nazwy pierwszej stolicy? • Marian Orłóń, <i>O Lechu i białym orle</i> – podręcznik, s. 86–88 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4,	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wydarzeniach – z pomocą nauczyciela pisze notatkę na temat pochodzenia godła Polski i nazwy pierwszej stolicy	– stara się rozwiązać diagram – stara się określić cechy gatunkowe tekstu – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się stworzyć notatkę na	– rozwiązuje diagram – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o przebiegu wydarzeń – tworzy notatkę na temat pochodzenia godła Polski i nazwy pierwszej stolicy	– poprawnie rozwiązuje diagram – podaje przykłady znanych opowieści o początkach państwa polskiego i panowaniu pierwszych władców – czyta głośno, wyraźnie

		s. 58] * scenariusz nr 23	– zapoznaje się z informacjami o Szlaku Piastowskim – słucha o wybranej legendzie	temat pochodzenia godła Polski i nazwy pierwszej stolicy – stara się prezentować efekt samodzielnej pracy – stara się opowiedzieć treść wybranej legendy	– prezentuje efekt samodzielnej pracy – opowiada treść wybranej legendy	i wyraziście – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie tworzy notatkę nt. pochodzenia godła Polski i nazwy pierwszej stolicy – poprawnie prezentuje efekt samodzielnej pracy – poprawnie opowiada treść wybranej legendy
45.	2	Kraina języka. Odmiana przez przypadki. • rzeczownik • przymiotnik • liczba pojedyncza i mnoga • związek rzeczownika z przymiotnikiem • odmiana rzeczownika i przymiotnika przez przypadki – podręcznik, s. 89–93 – zeszyt ćwiczeń, s. 94–97	– uzupełnia zdania przymiotnikiem <i>wielki</i> w odpowiedniej formie – pyta o rzeczowniki – poznaje nazwy przypadków i pytania do nich – zadaje pytania, na które odpowiadają wyróżnione wyrazy – uzupełnia zdania odpowiednimi formami wyrażenia <i>dziki lew</i> w liczbie pojedynczej i mnogiej – tworzy odpowiednie formy rzeczowników i przymiotników – uzupełnia tekst właściwymi formami wyrazu <i>list</i> – tworzy poprawne formy rzeczowników i określających je przymiotników – pyta o rzeczowniki – tworzy podaną formę rzeczownika i przymiotnika	– stara się wskazać związek przymiotnika z rzeczownikiem – stara się łączyć w pary rzeczowniki z przymiotnikami – stara się ułożyć zdania z podanymi wyrażeniami – zna nazwy przypadków i pytania do nich – stara się określić przypadek rzeczownika i przymiotnika – odpowiada na pytania, starając się stosować poprawne formy rzeczownika <i>przyjaciół</i> – stara się uzupełnić tytuły utworów rzeczownikami w odpowiedniej formie	– wskazuje związek przymiotnika z rzeczownikiem – łączy w pary rzeczowniki z przymiotnikami – układa zdania z podanymi wyrażeniami – określa przypadek rzeczownika i przymiotnika – odpowiada na pytania, na ogół stosując poprawne formy rzeczownika <i>przyjaciół</i> – uzupełnia tytuły utworów rzeczownikami w odpowiedniej formie	– poprawnie wskazuje związek przymiotnika z rzeczownikiem – poprawnie łączy w pary rzeczowniki z przymiotnikami – poprawnie układa zdania z podanymi wyrażeniami – poprawnie określa przypadek rzeczownika i przymiotnika – odpowiada na pytania, stosując poprawne formy rzeczownika <i>przyjaciół</i> – poprawnie uzupełnia tytuły utworów rzeczownikami w odpowiedniej formie
46.	1	Do jakich regionów Polski i historycznych miejsc nawiązują	– rozpoznaje i nazywa polskie symbole narodowe	– stara się wyjaśnić na podstawie zdjęć, jak zmieniało	– wyjaśnia na podstawie zdjęć, jak zmieniało się godło	– poprawnie wyjaśnia na podstawie zdjęć, jak zmieniało

		słowa poznanej pieśni? • <i>Jak długo w sercach naszych</i> • zwrotka / strofa • refren • Kartki z kalendarza – podręcznik, s. 94–95, s. 308–314 – zeszyt ćwiczeń, s. 42 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Wiersz</i> * scenariusz nr 24	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – słucha nagrania pieśni – śpiewa pieśń – mówi o utworze – zna pojęcia: <i>zwrotka / strofa, refren</i> – wyodrębnia w utworze zwrotki i refren – wyszukuje pieśni żołnierskie wśród utworów zamieszczonych na Kartkach z kalendarza	się godło w ciągu wieków – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się omówić odwołania zawarte w tekście – stara się podać informacje o osobie mówiącej – stara się określić sytuację, w jakiej wypowiada się osoba mówiąca – stara się nazwać uczucia wyrażone przez osobę mówiącą – wykonuje ilustrację oddającą sens wyrażenia „od Bałtyku po szczyty Tatr” – stara się wyjaśnić pojęcia: <i>zwrotka / strofa, refren</i> – włącza się w przygotowania klasowego przeglądu piosenki patriotycznej	w ciągu wieków – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – omawia odwołania do historycznych miejsc opisanych w tekście – podaje informacje o osobie mówiącej – określa sytuację, w jakiej wypowiada się osoba mówiąca – nazywa uczucia wyrażone przez osobę mówiącą – wykonuje ilustrację oddającą sens wyrażenia „od Bałtyku po szczyty Tatr”, a następnie prezentuje swoją pracę na forum klasy – wyjaśnia pojęcia: <i>zwrotka / strofa, refren</i> – czynnie włącza się w przygotowania klasowego przeglądu piosenki patriotycznej	się godło w ciągu wieków – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie omawia odwołania zawarte w tekście – poprawnie podaje informacje o osobie mówiącej – poprawnie określa sytuację, w jakiej wypowiada się osoba mówiąca – poprawnie nazywa uczucia wyrażone przez osobę mówiącą – wykonuje ilustrację oddającą sens wyrażenia „od Bałtyku po szczyty Tatr”, a następnie ciekawie prezentuje swoją pracę na forum klasy – właściwie wyjaśnia rolę refrenu w tekście – zna tytuły pieśni patriotycznych, żołnierskich i powstańczych – wskazuje na mapie historyczne miejsca opisane w tekście
47.	1	Zakręty ortografii. Pisownia przymiotników złożonych. • przymiotniki złożone • pisownia przymiotników złożonych – podręcznik, s. 96–97 – zeszyt ćwiczeń, s. 185–186 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne:</i>	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – podkreśla w tekście przymiotniki złożone – nazywa kolory, używając przymiotników złożonych – pod kierunkiem nauczyciela zapisuje przymiotniki złożone	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – stara się nazywać kolory w sposób opisowy – stara się dopisać przymiotniki złożone do	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – nazywa kolory w sposób opisowy – dopisuje przymiotniki złożone do podanych rzeczowników	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – omawia różnicę w pisowni przymiotników złożonych – poprawnie nazywa kolory w sposób opisowy

		Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii – cz. II * scenariusz nr 25		podanych rzeczowników – stara się kolorować kółka / kwadraty zgodnie z podpisami – zna zasady dotyczące pisowni przymiotników złożonych	– na ogół koloruje kółka / kwadraty zgodnie z podpisami – zna i na ogół stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni przymiotników złożonych	– poprawnie dopisuje przymiotniki złożone do podanych rzeczowników – poprawnie koloruje kółka / kwadraty zgodnie z podpisami – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni przymiotników złożonych
48.	1	Jestem Polakiem. Znam swój hymn narodowy. • Józef Wybicki, <i>Mazurek Dąbrowskiego</i> • hymn – podręcznik, s. 98–101 – zeszyt ćwiczeń, s. 50 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 70; <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury</i> . Rodzaje i gatunki literackie * scenariusz nr 26	– czyta głośno – poznaje okoliczności powstania hymnu – poznaje fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – mówi o hymnie i jego znaczeniu dla współczesnego Polaka – podaje zasady, o jakich należy pamiętać podczas śpiewania hymnu – śpiewa hymn – zna na pamięć tekst hymnu	– stara się podać informacje na temat hymnu – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się wyjaśnić okoliczności powstania hymnu – stara się podać fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – stara się ustalić, w czym imieniu wypowiada się osoba mówiąca – stara się określić znaczenie hymnu dla współczesnego Polaka – stara się wykonać wizytówkę: „Oto Polska – Ojczyzna moja”	– podaje informacje na temat hymnu – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – wyjaśnia okoliczności powstania hymnu – podaje fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – ustala, w czym imieniu wypowiada się osoba mówiąca – określa znaczenie hymnu dla współczesnego Polaka – wykonuje wizytówkę: „Oto Polska – Ojczyzna moja”	– poprawnie podaje informacje na temat hymnu – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wyjaśnia okoliczności powstania hymnu – poprawnie podaje fakty historyczne wiążące się z treścią hymnu – właściwie ustala, w czym imieniu wypowiada się osoba mówiąca – poprawnie określa znaczenie hymnu dla współczesnego Polaka – wykonuje interesującą wizytówkę: „Oto Polska – Ojczyzna moja” – porównuje tekst <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> ze współczesnym tekstem hymnu
49.	1	Z jakim świętem narodowym ma związek poznane opowiadanie? • Roksana Jędrzejewska-Wróbel, <i>Pamięć</i>	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o Święcie	– zapoznaje się z informacjami na temat II wojny światowej – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – opowiada o wydarzeniach, jakie towarzyszą obchodom	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wskazuje na związek opowiadania ze Świętem

		– podręcznik, s. 102–104 * scenariusz nr 27	Niepodległości i jego obchodach – mówi o tekście – z pomocą nauczyciela znajduje odpowiednie fragmenty tekstu	– stara się opowiedzieć o wydarzeniach, jakie towarzyszą obchodom Święta Niepodległości w różnych miastach Polski – stara się określić tematykę tekstu – stara się określić elementy świata przedstawionego – stara się określić stosunek bohaterki do mogiły nieznanego żołnierza przed spotkaniem ze staruszkiem i po rozmowie z nim – stara się cytować odpowiednie fragmenty tekstu – stara się wyjaśnić sens przytoczonych słów – stara się formułować wypowiedź w imieniu bohaterki – stara się prezentować ustną wypowiedź na podany temat	Święta Niepodległości w różnych miastach Polski – określa tematykę tekstu – określa elementy świata przedstawionego – określa stosunek bohaterki do mogiły nieznanego żołnierza przed spotkaniem ze staruszkiem i po rozmowie z nim – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – wyjaśnia sens przytoczonych słów – formułuje wypowiedź w imieniu bohaterki – prezentuje ustną wypowiedź na podany temat	Niepodległości – poprawnie opowiada o wydarzeniach, jakie towarzyszą obchodom Święta Niepodległości w różnych miastach Polski – poprawnie określa tematykę tekstu – określa elementy świata przedstawionego – poprawnie określa stosunek bohaterki do mogiły nieznanego żołnierza przed spotkaniem ze staruszkiem i po rozmowie z nim – poprawnie cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – poprawnie wyjaśnia sens przytoczonych słów – poprawnie formułuje wypowiedź w imieniu bohaterki – poprawnie prezentuje ustną wypowiedź na podany temat
50.	1	Co jest tematem wiersza Jerzego Ficowskiego, <i>O ptakach i ojczyźnie!</i> • Jerzy Ficowski, <i>O ptakach i ojczyźnie</i> – podręcznik, s. 105–106 * scenariusz nr 28	– z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu – poznaje zasady, których powinno się przestrzegać, mając na uwadze dobro ojczyzny	– stara się wyjaśnić znaczenie słowa <i>ojczyzna</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – stara się odczytać sentencję zapisaną w postaci szyfrogramu – stara się wyjaśnić sens podanej sentencji – czyta głośno, zwracając	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>ojczyzna</i> – odczytuje sentencję zapisaną w postaci szyfrogramu – wyjaśnia sens podanej sentencji – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – określa tematykę wiersza – odpowiada na pytania	– poprawnie wyjaśnia znaczenie słowa <i>ojczyzna</i> – poprawnie odczytuje sentencję zapisaną w postaci szyfrogramu – poprawnie wyjaśnia sens podanej sentencji – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa tematykę wiersza

				uwagę na artykulację – stara się określić tematykę wiersza – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące tekstu wiersza – stara się porządkować zasady, których powinno się przestrzegać, mając na uwadze dobro ojczyzny – stara się prezentować efekt samodzielnej pracy	dotyczące tekstu wiersza – porządkuje zasady, których powinno się przestrzegać, mając na uwadze dobro ojczyzny – prezentuje efekt samodzielnej pracy	– poprawnie odpowiada na pytania dotyczące tekstu wiersza – poprawnie porządkuje zasady, których powinno się przestrzegać, mając na uwadze dobro ojczyzny – interesująco prezentuje efekt samodzielnej pracy – wymyśla hasło, które będzie reklamowało Polskę
51.	1	Kraina języka. Co powinniśmy wiedzieć o czasowniku? • czasownik • znaczenie czasownika – podręcznik, s. 107–108 – zeszyt ćwiczeń, s. 98–99, 102 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. I. Czasownik</i> * scenariusz nr 29	– uczestniczy w scenie dramowej – uzupełnia diagramy odpowiednimi czasownikami – zna znaczenie czasownika – pyta właściwie o czasowniki – wskazuje czasowniki podane przez uczniów – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych	– bierze udział w scenie dramowej – rozumie znaczenie czasownika – stara się odróżnić czasowniki oznaczające czynności od czasowników oznaczających stany – stara się wyznaczyć drogę, wskazując czasowniki oznaczające stany – stara się podkreślić w tekście czasowniki – stara się uzupełnić tekst czasownikami bliskoznacznymi – stara się korzystać ze słownika wyrazów bliskoznacznych – stara się wskazać czasowniki ukryte wśród rzeczowników – stara się tworzyć czasowniki przez dodanie spółgłosek – stara się tworzyć czasowniki	– aktywnie bierze udział w scenie dramowej – odróżnia czasowniki oznaczające czynności od czasowników oznaczających stany – wyznacza drogę, wskazując czasowniki oznaczające stany – podkreśla w tekście czasowniki – uzupełnia tekst czasownikami bliskoznacznymi – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – wskazuje czasowniki ukryte wśród rzeczowników – tworzy czasowniki przez dodanie spółgłosek – tworzy czasowniki od podanych rzeczowników – wypisuje ze słownika synonimy podanych czasowników	– bierze udział w scenie dramowej i wpływa na pracę grupy – poprawnie odróżnia czasowniki oznaczające czynności od czasowników oznaczających stany – poprawnie wyznacza drogę, wskazując czasowniki oznaczające stany – poprawnie podkreśla w tekście czasowniki – poprawnie uzupełnia tekst czasownikami bliskoznacznymi – świadomie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – poprawnie wskazuje czasowniki ukryte wśród rzeczowników – poprawnie tworzy czasowniki przez dodanie spółgłosek

				od podanych rzeczowników – stara się wypisać ze słownika synonimy podanych czasowników		– poprawnie tworzy czasowniki od podanych rzeczowników – poprawnie wypisuje ze słownika synonimy podanych czasowników
52.	1	Kraina języka. O osobowych i nieosobowych formach czasownika. • czasownik • osobowe i nieosobowe formy czasownika • bezokolicznik • odmiana czasownika przez osoby i liczby – podręcznik, s. 108–110 – zeszyt ćwiczeń, s. 100–103 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku, cz. I. Czasownik</i> * scenariusz nr 30	– odróżnia czasowniki od innych części mowy – zapoznaje się z informacjami na temat nieosobowych form czasownika – uzupełnia podane powiedzenia bezokolicznikami – przekształca tekst, zamieniając bezokoliczniki na osobowe formy czasowników – zapisuje podane przez uczniów formy czasowników – podkreśla bezokoliczniki, w których pisownia zakończeń jest niezgodna z wymową – zna zasadę dotyczącą pisowni zakończeń bezokoliczników – wypisuje ze słownika ortograficznego przykładowe bezokoliczniki – zmienia formy liczby mnogiej czasowników na formy liczby pojedynczej – uzupełnia wypowiedzi / luki / tekst czasownikami w odpowiedniej formie	– stara się wypisać z tekstu czasowniki w dwóch grupach: wskazujące na wykonawców czynności, niewskazujące na wykonawców czynności – stara się odróżnić osobowe formy czasowników od bezokoliczników – stara się kolorować dymki, w których występują bezokoliczniki – stara się wpisać do diagramu osobowe formy czasowników – stara się zapisać nazwy czynności w formie bezokoliczników – stara się zamienić osobowe formy czasowników na formy zakończone na <i>-no, -to</i> – stara się ułożyć zdania z nieosobowymi formami czasowników zakończonymi na <i>-no, -to</i> – stara się przekształcić formy czasowników zakończone na <i>-no, -to</i> na osobowe formy czasowników – stara się uzasadnić pisownię zakończeń w podanych	– wypisuje z tekstu czasowniki w dwóch grupach: wskazujące na wykonawców czynności, niewskazujące na wykonawców czynności – odróżnia osobowe formy czasowników od bezokoliczników – koloruje dymki, w których występują bezokoliczniki – wpisuje do diagramu osobowe formy czasowników – zapisuje nazwy czynności w formie bezokoliczników – zamienia osobowe formy czasowników na formy zakończone na <i>-no, -to</i> – układa zdania z nieosobowymi formami czasowników zakończonymi na <i>-no, -to</i> – przekształca formy czasowników zakończone na <i>-no, -to</i> na osobowe formy czasowników – uzasadnia pisownię zakończeń w podanych bezokolicznikach – łączy bezokoliczniki z formami osobowymi tych	– poprawnie wypisuje z tekstu czasowniki w dwóch grupach: wskazujące na wykonawców czynności, niewskazujące na wykonawców czynności – poprawnie odróżnia osobowe formy czasowników od bezokoliczników – poprawnie koloruje dymki, w których występują bezokoliczniki – poprawnie wpisuje do diagramu osobowe formy czasowników – poprawnie zapisuje nazwy czynności w formie bezokoliczników – poprawnie zamienia osobowe formy czasowników na formy zakończone na <i>-no, -to</i> – poprawnie układa zdania z nieosobowymi formami czasowników zakończonymi na <i>-no, -to</i> – poprawnie przekształca formy czasowników zakończone na <i>-no, -to</i> na osobowe formy czasowników

				bezokolicznikach – stara się łączyć bezokoliczniki z formami osobowymi tych samych czasowników – stara się podkreślić bezokoliczniki ukryte w innych bezokolicznikach – stara się określić osobę i liczbę podanych czasowników	samych czasowników – podkreśla bezokoliczniki ukryte w innych bezokolicznikach – określa osobę i liczbę podanych czasowników	– poprawnie uzasadnia pisownię zakończeń w podanych bezokolicznikach – poprawnie łączy bezokoliczniki z formami osobowymi tych samych czasowników – poprawnie podkreśla bezokoliczniki ukryte w innych bezokolicznikach – koloruje właściwie pola z różnymi formami czasowników – poprawnie określa osobę i liczbę podanych czasowników
53.	1	Obraz zachodu słońca nie pędzłem, lecz piórem malowany. • Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (fragment) • opis • porównanie literackie – podręcznik, s. 111, s. 113 – zeszyt ćwiczeń, s. 47–48 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i>, kl. 4, s. 110; <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 37; <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Środki stylistyczne</i> * scenariusz nr 31	– słucha tekstów czytanych przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela ustala główny temat tekstu i na tej podstawie próbuje nadać mu tytuł – z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat zachodów słońca – czyta głośno – z pomocą nauczyciela określa tematykę, nastrój i charakter wiersza – wie, czym jest <i>porównanie literackie</i> – z pomocą nauczyciela wypisuje z tekstu czasowniki ilustrujące poszczególne etapy zachodu słońca, przymiotniki wraz z określającymi	– słucha tekstów czytanych przez nauczyciela – ustala główny temat tekstu i na tej podstawie próbuje nadać mu tytuł – podejmuje próby interpretacji porównań i metaforycznych sensów czasowników – stara się wypowiedzieć na temat zachodów słońca – czyta głośno, starając się zwracać uwagę na intonację – stara się określić tematykę, nastrój i charakter wiersza – stara się wyjaśnić pojęcie <i>porównanie literackie</i> – stara się wypisać z tekstu czasowniki ilustrujące poszczególne etapy zachodu	– słucha uważnie tekstów czytanych przez nauczyciela – poprawnie ustala główny temat tekstu – nadaje trafny tytuł fragmentowi tekstu – z reguły poprawnie interpretuje porównania i metaforyczne sensy czasowników – wypowiada się na temat zachodów słońca – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – określa tematykę, nastrój i charakter wiersza – wyjaśnia pojęcie <i>porównanie literackie</i> – wypisuje z tekstu czasowniki ilustrujące poszczególne etapy	– poprawnie ustala główny temat tekstów – nadaje trafny tytuł fragmentowi tekstu – ciekawie wypowiada się na temat zachodów słońca – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – określa wpływ tematyki i nastroju na charakter wiersza – wyjaśnia pojęcie <i>porównanie literackie</i>, wskazując właściwe przykłady jego zastosowania w tekście – omawia różnice między poetyckim a niepoetyckim opisem – dopisuje dalszy ciąg porównań – tworzy cykl ilustracji do

			rzeczownikami oraz porównania – z pomocą nauczyciela zapisuje porównania, którymi posługuje się na co dzień – z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenia podanych zwrotów	słońca, przymiotniki wraz z określonymi rzeczownikami oraz porównania – stara się zapisać porównania, którymi posługuje się na co dzień – stara się wyjaśnić znaczenia podanych zwrotów	zachodu słońca, przymiotniki wraz z określonymi rzeczownikami oraz porównania – wyszukuje porównania we fragmencie wiersza	tekstu
54.	1	Jakie chmury utrwalił poeta w swoim utworze? • Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (fragment) • oś czasu – podręcznik, s. 112–113, s. 210–211 * scenariusz nr 32	– z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat wielkości, barwy, kształtu i ruchu chmur w różnych porach roku – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – czyta głośno – z pomocą nauczyciela określa tematykę wiersza — wyjaśnia znaczenia niezrozumiałych wyrazów – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – z pomocą nauczyciela wyodrębnia poszczególne obrazy poetyckie (burza, wschód słońca, kwitnąca wiśnia) – z pomocą nauczyciela wypisuje porównania dotyczące poszczególnych obrazów – omawia cechy opisu poetyckiego – ilustruje wybrany obraz poetycki / porównanie	– stara się wypowiedzieć na temat wielkości, barwy, kształtu i ruchu chmur w różnych porach roku – czyta głośno, starając się zwracać uwagę na intonację – stara się określić tematykę wiersza – stara się zatytułować tekst – stara się korzystać ze słownika języka polskiego – stara się wyodrębnić poszczególne obrazy poetyckie (burza, wschód słońca, kwitnąca wiśnia) – stara się wypisać porównania dotyczące poszczególnych obrazów	– wypowiada się na temat wielkości, barwy, kształtu i ruchu chmur w różnych porach roku – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – określa tematykę wiersza – tytułuje tekst – korzysta ze słownika języka polskiego – wyodrębnia poszczególne obrazy poetyckie (burza, wschód słońca, kwitnąca wiśnia) – uzasadnia, odwołując się do informacji z osi czasu, że w przywołanych opisach Mickiewicz wyraził zachwyt nad pięknem polskiej ziemi – wypisuje porównania dotyczące poszczególnych obrazów	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – potrafi określić tematykę wiersza, znajdując uzasadnienie swojej opinii w tekście – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – wyodrębnia poszczególne obrazy poetyckie, omawiając cechy opisu poetyckiego – omawia funkcję porównań w <i>Panu Tadeuszu</i> – wskazuje najbardziej poruszający / piękny obraz poetycki ukazany w dziele Mickiewicza, a następnie go ilustruje

55.	1	Opisujemy krajobraz. • opis krajobrazu – podręcznik, s. 114–116 – zeszyt ćwiczeń, s. 17–19 – <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 37	– koloruje pola z przymiotnikami opisującymi – czyta głośno przykładowy opis – z pomocą nauczyciela oznacza w podanym opisie: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – ogląda krajobrazy przedstawione na zdjęciach	– stara się czytać głośno i wyraźnie – stara się oznaczyć w podanym opisie: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – stara się rysować na schemacie elementy krajobrazu wymienione w opisie	– czyta głośno i wyraźnie, starając się zachować poprawną intonację – w podanym opisie: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – rysuje na schemacie elementy krajobrazu wymienione w opisie	– czyta głośno, zachowując poprawną intonację – przededagowuje opis tak, by opisywał ten sam widok podczas innej pory roku – zna i poprawnie stosuje w podanym opisie elementy kompozycyjne wypowiedzi: wstęp, rozwinięcie i zakończenie – zaznacza w podanym opisie przymiotniki opisujące i oceniające oraz wyrazy określające stosunki przestrzenne
56.	1	Polskie znaki – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 3. rozdziale podręcznika	– zna pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – zna nazwy przypadków z pytaniami – próbuje odmieniać rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – próbuje rozpoznać czasownik jako odmienną część mowy – próbuje rozróżniać formę osobową czasownika od nieosobowej – próbuje tworzyć osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – próbuje wskazać porównania w tekście – próbuje uzupełnić zdania poetyckimi określeniami	– stara się wyjaśnić i stosować pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – stara się odmieniać rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – stara się odmieniać czasownik przez liczby i rodzaje – omawia schemat opisu krajobrazu – stara się rozróżniać formę osobową czasownika od nieosobowej – stara się tworzyć osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – stara się wskazać porównania w tekście – stara się uzupełnić zdania	– wyjaśnia i stosuje pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – odmienia rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – odmienia czasownik przez liczby i rodzaje – rozróżnia formę osobową czasownika od nieosobowej – tworzy osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – wskazuje porównania w tekście – uzupełnia zdania poetyckimi określeniami	– świadomie wyjaśnia i stosuje pojęcia: <i>hymn, porównanie, refren, zwrotka</i> – poprawnie odmienia rzeczownik przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – poprawnie odmienia czasownik przez liczby i rodzaje – poprawnie rozróżnia formę osobową czasownika od nieosobowej – tworzy osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – poprawnie wskazuje porównania w tekście – poprawnie uzupełnia zdania poetyckimi określeniami – opisuje krajobraz

			– próbuje omówić schemat opisu krajobrazu – podejmuje próbę opisanie krajobraz	poetyckimi określeniami opisuje krajobraz		
57.	1	Polskie znaki – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 3	– czyta cicho – próbuje zapisać nazwy przypadków z pytaniami – próbuje odmieniać rzeczownik z przymiotnikiem przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – próbuje rozróżniać formę osobową czasownika od nieosobowej – próbuje tworzyć osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – próbuje wskazać porównania w tekście – próbuje uzupełniać zdania określeniami – próbuje opisać krajobraz	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się zapisać nazwy przypadków z pytaniami – stara się odmieniać rzeczownik z przymiotnikiem przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – stara się rozróżniać formę osobową czasownika od nieosobowej – stara się tworzyć osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – stara się wskazać porównania w tekście – stara się uzupełniać zdania określeniami – stara się opisać krajobraz	– zapisuje nazwy przypadków z pytaniami – odmienia rzeczownik z przymiotnikiem przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – rozróżnia formę osobową czasownika od nieosobowej – tworzy osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – wskazuje porównania w tekście – uzupełnia zdania określeniami – opisuje krajobraz	– poprawnie zapisuje nazwy przypadków z pytaniami – poprawnie odmienia rzeczownik z przymiotnikiem przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej – poprawnie rozróżnia formę osobową czasownika od nieosobowej – tworzy osobowe formy czasownika od podanych form nieosobowych – poprawnie wskazuje porównania w tekście – poprawnie uzupełnia zdania określeniami – poprawnie opisuje krajobraz
58.	1	Które z poznanych opowiadań o przygodach Mikołajka było najzabawniejsze i dlaczego? – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé <i>Mikołajek</i>² (wybór opowiadań z tomu <i>Mikołajek: Najmilsza pamiątka, Reks, Dżdżo, Palę cygaro, Świetnieśmy się bawili, Uciekam z domu</i>) • autor	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje rebus – z pomocą nauczyciela zapoznaje się z informacjami na temat autora – z pomocą nauczyciela zapisuje tytuły zbiorów opowiadań o przygodach Mikołajka – z pomocą nauczyciela	– stara się rozwiązać rebus – stara się zapoznać się z informacjami na temat autora – stara się zapisać tytuły zbiorów opowiadań o przygodach Mikołajka – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące treści opowiadań	– rozwiązuje rebus – zapoznaje się z informacjami na temat autora – zapisuje tytuły zbiorów opowiadań o przygodach Mikołajka – odpowiada na pytania dotyczące treści opowiadań – opowiada najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadań	– poprawnie rozwiązuje rebus – zapoznaje się z informacjami na temat autora i potrafi je wykorzystać – poprawnie zapisuje tytuły zbiorów opowiadań o przygodach Mikołajka – poprawnie odpowiada na pytania dotyczące treści opowiadań

² Tematy lekcji odnoszące się do tekstu *Mikołajek* zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 4*; WSiP, Warszawa 2017

		- biogram - opowiadanie - tytuł	odpowiada na pytania dotyczące treści opowiadań – z pomocą nauczyciela opowiada najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela pisze list, w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i>	– stara się opowiedzieć najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania – stara się napisać list, w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i>	opowiadania – pisze list, w którym zachęca do przeczytania wybranych opowiadań z książki <i>Mikołajek</i>	– poprawnie opowiada najzabawniejsze fragmenty wybranego opowiadania
59.	1	Rozmawiamy o świecie przedstawionym poznanych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i>. – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé <i>Mikołajek</i> (wybór opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i>: <i>Najmilsza pamiątka</i>, <i>Reks</i>, <i>Dżdżo</i>, <i>Palę cygaro</i>, <i>Świetnieśmy się bawili</i>, <i>Uciekam z domu</i>) - opowiadanie - elementy świata przedstawionego - czas wydarzeń - miejsce wydarzeń - bohater - plan wydarzeń	– czyta głośno – mówi o utworze – mówi o bohaterach – mówi o wydarzeniach – z pomocą nauczyciela próbuje określić czas i miejsce wydarzeń – z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów – z pomocą nauczyciela wybranych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy świata przedstawionego w przywołanych utworach – zapisuje plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu	– czyta głośno, zwracając uwagę na właściwą artykulację – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się wymienić bohaterów – stara się opowiedzieć o wydarzeniach z wybranych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i> – stara się wskazać elementy świata przedstawionego w przywołanych utworach – stara się wykonywać polecenia związane z tworzeniem planu	– czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – opowiada o wydarzeniach z wybranych opowiadań z tomu <i>Mikołajek</i> – wskazuje elementy świata przedstawionego w przywołanych utworach – wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie wymienia bohaterów – poprawnie opowiada o sytuacji przedstawionej w tekście – poprawnie porządkuje plan zgodnie z chronologią – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie wskazuje elementy świata przedstawionego w przywołanych utworach – poprawnie wykonuje polecenia związane z tworzeniem planu
60.	1	Jaki powinien być stosunek ludzi do psów? Nasze rozważania zainspirowane opowiadaniem <i>Reks</i>.	– z pomocą nauczyciela opowiada o ulubionym zwierzęciu – z pomocą nauczyciela	– próbuje opowiadać o ulubionym zwierzęciu – stara się przypomnieć treść opowiadania <i>Reks</i>	– opowiada o ulubionym zwierzęciu – przypomina treść opowiadania <i>Reks</i>	– ciekawie opowiada o ulubionym zwierzęciu – przypomina treść opowiadania <i>Reks</i>

		– René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Reks</i> • opowiadanie • bohater • wartości	przypomina treść opowiadania <i>Reks</i> – próbuje wypowiadać się na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – z pomocą nauczyciela analizuje stosunek ludzi do psów w formie metaplanu – próbuje przedstawić propozycje niesienia pomocy wąłając się zwierzętom – zapisuje zbiór wskazówek dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze schroniska	– stara się sformułować wypowiedź na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – próbuje analizować stosunek ludzi do psów w formie metaplanu – stara się sformułować wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – podaje propozycję niesienia pomocy wąłając się zwierzętom – stara się redagować zbiór wskazówek dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze schroniska	– wypowiada się na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – analizuje stosunek ludzi do psów w formie metaplanu – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – przedstawia propozycje niesienia pomocy wąłając się zwierzętom – redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze schroniska	– poprawnie wypowiada się na temat stosunku bohaterów opowiadania do Rekxa – wnikliwie analizuje stosunek ludzi do psów w formie metaplanu – poprawnie formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – przedstawia ciekawe propozycje niesienia pomocy wąłając się zwierzętom – poprawnie redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która chce się zaopiekować zwierzęciem ze schroniska
61.	1	Wagarować czy nie wagarować? Rozmawiamy o skutkach naszych decyzji. – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Świetnieśmy się bawili</i> • synonim • opowiadanie • bohater • wartości	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – próbuje opowiadać o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela nazywa uczucia bohaterów – próbuje uczestniczyć w prezentowaniu efektów pracy grupy – zapisuje zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką	– stara się samodzielnie wyjaśnić znaczenia podanych wyrazów – próbuje korzystać ze słownika wyrazów bliskoznacznych – opowiada o przebiegu wydarzeń, uwzględniając większość z nich – stara się nazywać uczucia bohaterów – zapisuje podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – stara się uczestniczyć w przedstawianiu efektów pracy grupy – stara się sformułować wniosek na podstawie	– wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa uczucia bohaterów – rozważa podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką	– poprawnie wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów – świadomie korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych – opowiada o przebiegu wydarzeń ze zwróceniem uwagi na ich kolejność – odpowiednio nazywa uczucia bohaterów – poprawnie przedstawia rozważane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – ciekawie prezentuje efekt pracy grupy – właściwie formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań

				przeprowadzonych rozważań – próbuje zredagować zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką		– poprawnie redaguje zbiór wskazówek dla osoby, która ma problemy z nauką
62.	1	Czy ucieczka z domu to dobry sposób na rozwiązanie problemów? Nasze rozważania zainspirowane opowiadaniem <i>Uciekam z domu</i> . – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Uciekam z domu</i> • opowiadanie • bohater • plan wydarzeń • wartości	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje diagram – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela nazywa uczucia bohaterów – z pomocą nauczyciela porządkuje etapy ucieczki bohatera – z pomocą nauczyciela włącza się w prezentowanie efektów pracy grupy – z pomocą nauczyciela formułuje wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza	– stara się rozwiązać diagram – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się nazywać uczucia bohaterów – podejmuje próbę uporządkowania etapów ucieczki bohatera – stara się rozważać podane zagadnienie w formie analizy SWOT – stara się prezentować efekt pracy grupy – stara się sformułować wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – stara się sformułować wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza	– rozwiązuje diagram – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa uczucia bohaterów – porządkuje etapy ucieczki bohatera – rozważa podane zagadnienie w formie analizy SWOT – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – formułuje wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza	– bezbłędnie rozwiązuje diagram – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – właściwie nazywa uczucia bohaterów – poprawnie porządkuje etapy ucieczki bohatera – rozważa podane zagadnienie w formie analizy SWOT – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wniosek na podstawie przeprowadzonych rozważań – formułuje wypowiedź w imieniu bohatera – przeprasza
63.	1	Jak jest zbudowane opowiadanie pt. <i>Palę cygaro</i> ? – René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, <i>Palę cygaro</i> • opowiadanie • budowa opowiadania • punkt kulminacyjny • puenta • narrator • narracja	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje krzyżówkę – zna budowę opowiadania: wstęp, przebieg wydarzeń, zwrot akcji, rozwiązanie akcji, puenta – z pomocą nauczyciela porównuje budowę poznanych opowiadań – z pomocą nauczyciela wskazuje narratora – z pomocą nauczyciela formułuje wypowiedź zgodnie	– stara się rozwiązać krzyżówkę – stara się omówić budowę opowiadania: wstęp, przebieg wydarzeń, zwrot akcji, rozwiązanie akcji, puenta – stara się porównać budowę poznanych opowiadań – podejmuje próbę wskazania narratora – stara się określić typ narracji – stara się sformułować wypowiedź zgodnie z podaną	– rozwiązuje krzyżówkę – omawia budowę opowiadania: wstęp, przebieg wydarzeń, zwrot akcji, rozwiązanie akcji, puenta – porównuje budowę poznanych opowiadań – wskazuje narratora – określa typ narracji – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – zniechęca	– poprawnie rozwiązuje krzyżówkę – zna elementy budowy opowiadania i potrafi wskazać je w utworze – porównuje budowę poznanych opowiadań i wskazuje podobieństwa między nimi – poprawnie wskazuje narratora – poprawnie określa typ narracji

			z podaną intencją – zniechęca	intencją – zniechęca		– ciekawie formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – zniechęca
Świat fantazji						
64.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 3. – <i>Słowik</i> – podręcznik, s. 146–155 Hans Christian Andersen, <i>Słowik</i> – test nr 3 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem	– czyta cicho – próbuje udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania
65.	1	Oto moja „brama” do świata wyobraźni. – podręcznik, s. 122–123 Adam Asnyk, <i>Baśń tęczowa</i> * scenariusz nr 33	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela mówi o znaczeniu wyobraźni w życiu człowieka – czyta głośno – mówi o wierszu – próbuje wykonać rysunek pokazujący sposób na przenoszenie się w świat wyobraźni – z pomocą nauczyciela wyszukuje i odczytuje poetyckie określenia, którymi poeta nazywa baśń – wymienia tytuł znanej baśni	– stara się nazwać związek wyrazowy na podstawie ilustracji – próbuje wyjaśnić znaczenia nazwanych związków wyrazowych – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – opowiada na temat znaczenia wyobraźni w życiu człowieka – stara się wyszukać poetyckie określenia, którymi poeta nazywa baśń – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się podać informacje na temat osoby mówiącej i opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – wyszukuje fragment, w którym jest mowa	– nazywa związek wyrazowy na podstawie ilustracji – na ogół poprawnie wyjaśnia znaczenia nazwanych związków wyrazowych – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na temat znaczenia wyobraźni w życiu człowieka – wyszukuje i odczytuje poetyckie określenia, którymi poeta nazywa baśń – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat osoby mówiącej – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – odczytuje i omawia fragment, w którym jest mowa o znalezieniu drogi do innego świata	– poprawnie nazywa związek wyrazowy na podstawie ilustracji – poprawnie wyjaśnia znaczenia nazwanych związków wyrazowych – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – ciekawie wypowiada się na temat znaczenia wyobraźni w życiu człowieka – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – podaje wyczerpujące informacje na temat osoby mówiącej – wyczerpująco opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – wyjaśnia fragment, w którym jest mowa o znalezieniu drogi do innego świata

				o znalezieniu drogi do innego świata – przedstawia w formie rysunku swój sposób na przenoszenie się w świat wyobraźni – mówi, jak wyobraża sobie „zwodzony most tęczy”, po którym postać mówiąca przenosi się „w cudowności świat daleki”	– przedstawia, jak wyobraża sobie „zwodzony most tęczy”, po którym postać mówiąca przenosi się „w cudowności świat daleki”	– interesująco przedstawia swój sposób na przenoszenie się w świat wyobraźni – ciekawie przedstawia, jak wyobraża sobie „zwodzony most tęczy”, po którym postać mówiąca przenosi się „w cudowności świat daleki”
66.	1	Świat prawdopodobny i nieprawdopodobny w opowiadaniu <i>Poza murami gimnazjum</i> . • Clive Staples Lewis, <i>Poza murami gimnazjum</i> • plan wydarzeń • świat rzeczywisty • świat wyobrażony (prawdopodobny, nieprawdopodobny) – podręcznik, s. 124–132 * scenariusz nr 34	– czyta cicho – z pomocą nauczyciela porządkuje podany plan wydarzeń – dostrzega różnice między światem rzeczywistym a wyobrażonym – z pomocą nauczyciela podaje przykłady nieprawdopodobnych zdarzeń lub postaci w znanych książkach lub filmach – z pomocą nauczyciela wskazuje prawdopodobne i nieprawdopodobne postaci oraz zdarzenia w opowiadaniu – maluje widok Tamtego Miejsca rozciągający się za murem szkoły – próbuje wymyślić przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejscu	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się samodzielnie uporządkować podany plan wydarzeń – stara się podać przykłady nieprawdopodobnych zdarzeń lub fantastycznych postaci w znanych książkach lub filmach – próbuje wskazać prawdopodobne i nieprawdopodobne postaci oraz zdarzenia w opowiadaniu – maluje widok Tamtego Miejsca rozciągający się za murem szkoły – wymyśla przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejscu	– czyta cicho ze zrozumieniem – samodzielnie porządkuje podany plan wydarzeń – mówi o świecie, w którym żyje – podaje różnice między światem rzeczywistym a wyobrażonym – podaje przykłady fantastycznych postaci i nieprawdopodobnych zdarzeń w znanych książkach lub filmach – wymienia niezwykle przedmioty, którymi posługują się bohaterowie utworów fantastycznych – wskazuje prawdopodobne i nieprawdopodobne postaci oraz zdarzenia w opowiadaniu – wymyśla niezwykłą przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejscu	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie porządkuje podany plan wydarzeń – wyjaśnia różnice między światem rzeczywistym a wyobrażonym – podaje cechy świata, w którym żyje – przywołuje różne przykłady postaci fantastycznych oraz nieprawdopodobnych zdarzeń występujących w znanych książkach lub filmach – wymienia różnorodne niezwykle przedmioty, którymi posługują się bohaterowie utworów fantastycznych – wymyśla niebanalną przygodę, którą bohaterowie mogli przeżyć w Tamtym Miejscu, buduje poprawną wypowiedź
67.	2	Jakie pouczenie wynika z <i>Bajki</i>	– próbuje rozwiązać	– z pomocą nauczyciela stara	– odgaduje, jakie związki	– z pomocą słownika języka

		<i>o rybaku i rybce?</i> - Aleksander Puszkina, <i>Bajka o rybaku i rybce</i> - baśń – podręcznik, s. 133–141 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i>, kl. 4, s. 115 * scenariusz nr 35	szyfrogram – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – opowiada o bohaterach – próbuje wskazać cechy nieprawdopodobne w tekście – czyta o cechach baśni	się wyjaśnić znaczenia niektórych związków wyrazowych – stara się samodzielnie rozwiązać szyfrogram – zapoznaje się z informacjami na temat różnych wersji baśni – porządkuje plan wydarzeń – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – wymienia niektóre cechy bohaterów – wymienia niektóre cechy baśni	wyrazowe zostały przedstawione w formie ilustracji – poprawnie rozwiązuje szyfrogram – porządkuje plan wydarzeń – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa cechy charakteru bohaterów – zauważa, że bohaterowie są zestawieni na zasadzie kontrastu – wylicza cechy baśni – znajduje w tekście Puszkina cechy baśni – wypowiada się na temat pouczenia wynikającego z treści baśni	polskiego wyjaśnienia znaczenia podanych związków wyrazowych – odpowiednio określa cechy charakteru bohaterów, biorąc pod uwagę ich kontrastowe zestawienie – poprawnie wylicza cechy baśni – uzasadnia, że tekst Puszkina jest baśnią – poprawnie odczytuje pouczenie wynikające z treści baśni – poprawnie formułuje kilkuzdaniową wypowiedź z uzasadnieniem na podany temat
68.	2	Kraina języka. Formy czasów. - czasownik - formy czasów - czas teraźniejszy, przeszły i przyszły - rodzaj czasownika: męski, żeński, nijaki, męskoosobowy, niemęskoosobowy – podręcznik, s. 142–145 – zeszyt ćwiczeń, s. 103–111	– zapisuje zdania z czasownikami w różnych czasach – z pomocą nauczyciela rozpoznaje czasowniki w różnych czasach – wie, że czasowniki występują w różnych osobach, liczbach i czasach – z pomocą nauczyciela zmienia formy bezokoliczników na formy osobowe – wskazuje formy męskie i żeńskie czasowników – próbuje pisać o swoich planach na następny dzień	– opowiada o klasowej podróży – z pomocą nauczyciela wyszukuje czasowniki w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym – próbuje określić wykonawców czynności na podstawie form czasowników – stara się redagować opis, używając form czasu teraźniejszego – wyszukuje i wskazuje wyrazy, które pozwalają określić, kto i kiedy wykonuje czynności – stara się pisać o swoich	– opowiada o klasowej podróży, używając różnych form czasów – układa zdania, stosując różne formy czasów – na ogół poprawnie rozróżnia czasowniki w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym – porządkuje zdania, biorąc pod uwagę formy rodzajów czasowników – tworzy formy rodzajów w czasie przeszłym – na ogół poprawnie określa wykonawców czynności na podstawie form czasowników	– ciekawie opowiada o klasowej podróży, poprawnie używając form czasów – bezbłędnie rozróżnia czasowniki w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym – poprawnie tworzy formy rodzajów w czasie przeszłym i przyszłym – bezbłędnie określa wykonawców czynności na podstawie form czasowników – poprawnie tworzy od podanych czasowników odpowiednie formy czasu

				planach na następny dzień, używając form czasu przyszłego	– na ogół poprawnie tworzy od podanych czasowników odpowiednie formy czasów – redaguje rozwinięty opis, używając form czasu teraźniejszego – wyszukuje czasowniki z końcówkami: -ę, -em w 1. os. lp – wpisuje do diagramu czasowniki w czasie teraźniejszym – wykreśla w diagramie czasowniki w czasie przeszłym – podkreśla wyrazy, które pozwalają określić, kto i kiedy wykonuje czynności – łączy ze sobą punkty przy czasownikach w czasie przyszłym – pisze o swoich planach na następny dzień, używając form czasu przyszłego	przeszłego, teraźniejszego i przyszłego – bezbłędnie redaguje bogaty opis, używając form czasu teraźniejszego – bezbłędnie wytycza trasę, na której pojawiają się kolejno czasowniki z końcówkami: -ę, -em w 1. os. lp – bezbłędnie wpisuje do diagramu czasowniki w czasie teraźniejszym – bezbłędnie wykreśla w diagramie czasowniki w czasie przeszłym – poprawnie łączy ze sobą punkty przy czasownikach w czasie przyszłym – ciekawie i bezbłędnie pisze o swoich planach na następny dzień, używając form czasu przyszłego – poprawnie układa zdania na temat świata, używając różnych form czasów
69.	2	Który słowik był cenniejszy i dlaczego? • Hans Christian Andersen, <i>Słowik</i> – podręcznik, s. 146–156 * scenariusz nr 36	– słucha nagrania ze śpiewem słowika – ogląda zdjęcia przedstawiające słowika – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o treści baśni – mówi o głównych bohaterach – zapisuje plan wydarzeń – zapisuje odpowiedź na	– stara się rozwiązać łamigłówkę – próbuje określić miejsce i czas wydarzeń – stara się wymienić bohaterów głównych i drugoplanowych – redaguje plan wydarzeń – stara się opowiadać o przebiegu wydarzeń – stara się nazywać cechy	– rozwiązuje łamigłówkę – określa miejsce i czas wydarzeń – wymienia bohaterów – redaguje plan wydarzeń, stosuje jednolitą formę zapisu – opowiada o przebiegu wydarzeń – omawia fragmenty baśni opisujące prawdziwego i sztucznego słowika	– poprawnie rozwiązuje łamigłówkę – szczegółowo opisuje miejsce i czas wydarzeń – wymienia bohaterów, dzieli ich na głównych i drugoplanowych – poprawnie redaguje plan baśni, biorąc pod uwagę istotne wydarzenia i dbając o zwięźłość

			pytanie postawione w temacie lekcji – wie, że utwór jest baśnią	prawdziwego słownika na podstawie baśni – mówi o postępowaniu cesarza – odpowiada na pytanie, który słownik był cenniejszy – wymienia niektóre cechy baśni	– nazywa cechy prawdziwego słownika na podstawie baśni – ocenia postępowanie cesarza – odpowiada na pytanie postawione w temacie lekcji – wymienia wszystkie cechy baśni – stara się wyjaśnić, czym utwór różni się od klasycznej baśni	– ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń, wymienia wszystkie ważne elementy akcji – poprawnie cytuje i omawia fragmenty baśni opisujące prawdziwego i sztucznego słownika – ocenia prawdziwego słownika – właściwie ocenia postępowanie cesarza – poprawnie odpowiada na pytanie postawione w temacie lekcji – uzasadnia, że utwór jest baśnią – poprawnie wyjaśnia, czym utwór różni się od klasycznej baśni
70.	2	O co chciałbym zapytać Hansa Christiana Andersena – autora znanych baśni? • Joanna Kulmowa, <i>List do Andersena</i> – podręcznik, s. 157 * scenariusz nr 37	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela nazywa odbiorcę listu – zapisuje tytuły baśni, do jakich nawiązuje poetka w wierszu – ogląda dostępne zbiory baśni Andersena – z pomocą nauczyciela wymienia baśnie Andersena, które poznał wcześniej – z pomocą nauczyciela zapoznaje się z informacjami na temat Andersena – mówi wiersz z pamięci	– stara się nazwać odbiorcę listu – wymienia, za co dziękuje osoba mówiąca w wierszu – podaje tytuły niektórych baśni wymienionych przez poetkę w wierszu – wymienia baśnie Andersena, które poznał wcześniej – próbuje zdobyć informacje na temat Andersena, korzystając z dostępnych źródeł – stara się recytować wiersz z pamięci	– wie, że wiersz jest listem – nazywa odbiorcę listu – próbuje określić cel podziękowań zawartych w liście – podaje tytuły baśni, do jakich nawiązuje poetka w wierszu – opowiada o poznanych baśniach Andersena – wyszukuje informacje na temat Andersena, korzystając z dostępnych źródeł – mówi, w jakich sytuacjach można się poczuć brzydkim kaczątkiem, które zmienia się w łabędzia	– wyjaśnia, dlaczego wiersz jest listem – poprawnie nazywa odbiorcę listu – właściwie określa cel podziękowań zawartych w liście – opowiada o swoich doświadczeniach czytelnictwa związanych z twórczością Andersena – bierze udział w przygotowaniu i prezentacji ćwiczenia dramatycznego: konferencji prasowej z Andersenem – wyszukuje ciekawe

					– recytuje wiersz z pamięci	informacje na temat Andersena – świadomie korzysta z wielu źródeł informacji – poprawnie wyjaśnia znaczenie zakończenia wiersza – recytuje wiersz z pamięci, dbając o właściwą intonację
71.	2	Zakręty ortografii. Pisownia wyrazów z rz i ż. - Agnieszka Frączek, <i>Malarz i... dworzec?, Kapryśna waga</i> - rz wymienne i niewymienne - rz po spółgłoskach - rz w zakończeniach: -arz, -erz - zakończenie -szy w niektórych formach przymiotników - ż wymienne i niewymienne – podręcznik, s. 158–160 – zeszyt ćwiczeń, s. 159–170	– czyta głośno – wskazuje w tekście wiersza wyrazy z rz i próbuje do nich dopasować wyrazy, które uzasadniają ich pisownię – zna zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż – zapisuje wyrazy z trudnościami ortograficznymi – z pomocą nauczyciela uzupełnia luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – zapisuje wyrazy z rz po spółgłoskach – stara się ułożyć zdania z podanymi wyrazami – stara się odgadnąć wyrazy z ż niewymiennym na podstawie podanych znaczeń – próbuje dopisać takie formy rzeczowników lub wyrazy pokrewne, w których rz wymienia się na r – stara się dopasować dymki do właściwych osób – stara się wskazać ścieżkę z wyrazami z rz niewymiennym – stara się uzupełnić rymowankę wyrazów z rz i ż niewymiennym – z przemieszanych sylab stara się ułożyć nazwy zwierząt z ż – stara się rozwiązać „zwierzęce” rebusy z ż – stara się odczytać wyrazy rozpoczynające się na dż	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje przykłady wyrazów z rz po spółgłoskach – wymienia wyrazy pisane wyjątkowo z sz po spółgłoskach – układa zdania z podanymi wyrazami – odgaduje wyrazy z ż niewymiennym na podstawie podanych znaczeń – dopisuje formy rzeczowników lub wyrazy pokrewne, w których rz wymienia się na r – rozwiązuje krzyżówkę, wpisując wyrazy kończące się częścią -arz lub -erz – dopasowuje dymki do właściwych osób – wskazuje ścieżkę z wyrazami z rz niewymiennym – uzupełnia rymowankę wyrazów z rz i ż niewymiennym – z przemieszanych sylab	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wymyśla przykłady i poprawnie zapisuje wyrazy z rz po spółgłoskach – poprawnie układa zdania / krzyżówkę z wyjątkami dotyczącymi pisowni wyrazów z rz po spółgłoskach – poprawnie odgaduje wyrazy z ż niewymiennym na podstawie podanych znaczeń – poprawnie rozwiązuje krzyżówkę, wpisując wyrazy kończące się częścią -arz lub -erz – poprawnie dopasowuje dymki do właściwych osób – poprawnie wskazuje ścieżkę z wyrazami z rz niewymiennym – poprawnie uzupełnia rymowankę wyrazów z rz i ż niewymiennym – z przemieszanych sylab poprawnie układa nazwy zwierząt z ż

				– stara się wpisać do diagramu imiona z ż w taki sposób, aby otrzymać podane rozwiązanie – stara się uzupełnić luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz – stara się wskazać w wierszu wyraz pokrewny, który wyjaśnia pisownię ż w wyrazach <i>ostrzyżony</i> i <i>ostrzyż</i> – stara się uzupełnić wizytówki, wpisując rz lub ż – stara się odgadnąć wyrazy z rz, ż lub sz i wpisuje je w kratki krzyżówki – zna i stara się stosować w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż	- układa nazwy zwierząt z ż – rozwiązuje „zwierzęce” rebusy z ż – odczytuje wyrazy rozpoczynające się na dż – wpisuje do diagramu imiona z ż w taki sposób, aby otrzymać podane rozwiązanie – uzupełnia luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz – wskazuje w wierszu wyraz pokrewny, który wyjaśnia pisownię ż w wyrazach <i>ostrzyżony</i> i <i>ostrzyż</i> – uzupełnia wizytówki, wpisując rz lub ż – odgaduje wyrazy z rz, ż lub sz i wpisuje je w kratki krzyżówki – zna i na ogół stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż	– poprawnie rozwiązuje „zwierzęce” rebusy z ż – poprawnie odczytuje wyrazy rozpoczynające się na dż – poprawnie wpisuje do diagramu imiona z ż w taki sposób, aby otrzymać podane rozwiązanie – poprawnie uzupełnia luki w wyrazach, wpisując ż, rz lub sz – poprawnie wskazuje w wierszu wyraz pokrewny, który wyjaśnia pisownię ż w wyrazach <i>ostrzyżony</i> i <i>ostrzyż</i> – poprawnie uzupełnia wizytówki, wpisując rz lub ż – poprawnie odgaduje wyrazy z rz, ż lub sz i wpisuje je w kratki krzyżówki – układa krzyżówkę z wyrazami z rz i ż – zna i poprawnie stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z rz i ż
72.	1	Odgrywamy scenki pantomimiczne na podstawie poznanych wierszy. • Małgorzata Strzałkowska, <i>Miasteczko</i> • zdrobnienie – podręcznik, s. 161 – zeszyt ćwiczeń, s. 48–49 * scenariusz nr 38	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu – dopisuje zdrobnienia do podanych wyrazów – zapisuje zdrobnienia wskazane przez uczniów – wypisuje z wierszy wyrazy z ó i rz wymiennym oraz z ó	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wyszukuje zdrobnienia w wierszu <i>Miasteczko</i> – omawia charakter poznanego wiersza	– wyszukuje zdrobnienia w wierszu <i>Miasteczko</i> i stara się wyjaśnić ich funkcję – omawia charakter poznanych wierszy	– wyszukuje zdrobnienia w wierszu <i>Miasteczko</i> i poprawnie wyjaśnia ich funkcję – omawia charakter poznanych wierszy – przygotowuje scenki pantomimiczne na podstawie wiersza i bierze udział w ich prezentacji

			i rz niewymiennym			
73.	1	Określamy cechy komiksu na podstawie poznanego utworu. - Janusz Christa, <i>Kajko i Kokosz. Szkoła latania</i> - komiks – podręcznik, s. 162–163, s. 166 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 121 * scenariusz nr 39	– czyta komiks – mówi o bohaterach – z pomocą nauczyciela opowiada o przygodach bohaterów – wie, czym jest komiks – rozumie, że treść opowieści jest nierealistyczna	– stara się określić czas i miejsce wydarzeń – wymienia głównych bohaterów – mówi o przygodach bohaterów – stara się uporządkować plan zgodnie z chronologią – podać niektóre cechy komiksu – wymienia niektóre elementy opowieści, które są nierealistyczne	– określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – opowiada o przygodach bohaterów – rozwiązuje rebus – porządkuje plan zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wydarzeń – podaje większość cech komiksu – wymienia elementy realistyczne i nierealistyczne – tworzy fragment komiksu	– poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – ciekawie opowiada o przygodach bohaterów – poprawnie porządkuje plan zgodnie z chronologią – ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń – uzasadnia, że utwór jest komiksem – tworzy fragment komiksu w interesujący sposób
74.	1	Co spotkało bohaterów poznanego komiksu? - Tomasz Lew Leśniak, Rafał Skarżycki, <i>Tymek i Mistrz. Król kłopotów</i> - komiks – podręcznik: s. 164–166 – zeszyt ćwiczeń, s. 71–72	– próbuje podać wyróżniki komiksu – czyta komiks – z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów – z pomocą nauczyciela opowiada o przygodach bohaterów – próbuje dorysować dymki oddające odpowiednie dźwięki	– stara się podać niektóre wyróżniki komiksu – stara się wymienić bohaterów – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się opowiedzieć o przygodach bohaterów – mówi o tym, co go rozbawiło – stara się dorysować dymki oddające odpowiednie dźwięki – proponuje niektóre wypowiedzi bohaterów	– podaje większość wyróżników komiksu – czyta komiks – wymienia bohaterów – określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o przygodach bohaterów – określa źródło komizmu – dorysowuje dymki oddające odpowiednie dźwięki – wpisuje w dymki wypowiedzi bohaterów	– bezbłędnie podaje wyróżniki komiksu – właściwie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie wymienia bohaterów i ciekawie opowiada o ich przygodach – wyjaśnia, na czym polega komizm w komiksie – dorysowuje dymki oddające odpowiednie dźwięki i dopisuje ciekawe wypowiedzi bohaterów
75.	1	Kraina języka. Przysłówki. - przysłówek - związek przysłówka z czasownikiem	– z pomocą nauczyciela rozpoznaje przysłówki jako nieodmienną część mowy – wymyśla przysłówki odpowiadające na podane	– stara się rozpoznać przysłówki jako nieodmienną część mowy, odpowiadającą na pytania: <i>jak? gdzie? kiedy?</i> – stara się wskazać w tekście /	– rozpoznaje przysłówki jako nieodmienną część mowy pełniącą funkcję określenia czasownika, odpowiadającą na pytania: <i>jak? gdzie? kiedy?</i>	– bezbłędnie rozpoznaje przysłówki jako nieodmienną część mowy pełniącą funkcję określenia czasownika, odpowiadającą na pytania:

		– podręcznik, s. 167–168 – zeszyt ćwiczeń, s. 112–115	pytania – z pomocą nauczyciela opisuje postępowanie bohatera baśni – odróżnia przysłówki, które mają znaczenie pozytywne, od przysłówków o znaczeniu negatywnym – koloruje wyrazy odpowiadające na pytanie <i>jak?</i> – wpisuje przysłówki utworzone od przymiotników określających barwy – z pomocą nauczyciela dopisuje pasujące przysłówki do podanych czasowników	związkach wyrazowych / wśród podanych wyrazów przysłówki – stara się stworzyć przysłówki od podanych przymiotników – stara się opisać postępowanie bohatera baśni, używając przysłówków – stara się podkreślić przysłówki w wypowiedziach – stara się odróżnić przysłówki oceniające dodatnio od przysłówków oceniających ujemnie	– na ogół poprawnie wskazuje w tekście / związkach wyrazowych / wśród podanych wyrazów przysłówki – na ogół poprawnie tworzy przysłówki od podanych przymiotników – opisuje postępowanie bohatera baśni / układa wypowiedź na podany temat, używając przysłówków – na ogół poprawnie podkreśla przysłówki w wypowiedziach – dobiera odpowiednie przysłówki oceniające pozytywnie lub negatywnie – stara się zastąpić podane pary przysłówków bliskoznacznych jednym, którego używa się najczęściej – stara się pisać relację, wykorzystując podane przysłówki	<i>jak? gdzie? kiedy?</i> – bezbłędnie wskazuje w tekście / związkach wyrazowych / wśród podanych wyrazów przysłówki – poprawnie tworzy przysłówki od podanych przymiotników – wnikliwie opisuje postępowanie bohatera baśni / układa poprawną i bogatą stylistycznie wypowiedź na podany temat, używając przysłówków – używa przysłówków oceniających dodatnio i przysłówków oceniających ujemnie w wypowiedziach – trafnie zastępuje podane pary przysłówków bliskoznacznych jednym, którego używa się najczęściej – poprawnie pisze relację, wykorzystując podane przysłówki
76.	1	W kręgu teatru. • teatr • pojęcia związane z teatrem – zeszyt ćwiczeń, s. 64–71	– ogląda afisz teatralny – odpowiada na pytania dotyczące afisza – bogaci słownictwo związane z teatrem	– stara się łączyć informacje o czynnościach z odpowiednimi nazwami zawodów – stara się rozwiązać diagram zawierający pojęcia związane z teatrem – stara się rozwiązać teatralne rebusy – próbuje uzupełnić zdania dotyczące gry aktorów	– łączy informacje o czynnościach z odpowiednimi nazwami zawodów – rozwiązuje diagram zawierający pojęcia związane z teatrem – rozwiązuje teatralne rebusy – łączy grupy synonimów związane z teatrem – uzupełnia zdania dotyczące	– wyjaśnia, czym się zajmują osoby pracujące w podanych zawodach – objaśnia pojęcia związane z teatrem – bezbłędnie łączy grupy synonimów związane z teatrem – projektuje kostium teatralny dla wybranej postaci – dokonuje charakterystyki

				– porządkuje sylaby, tworząc wyrazy związane z teatrem – stara się uzupełnić zasady kulturalnego zachowania się w teatrze podanymi wyrażeniami – włącza się w przygotowanie inscenizacji bajki <i>Przyjaciele</i>	- gry aktorów – uzupełnia zasady kulturalnego zachowania się w teatrze podanymi wyrażeniami – bierze udział w przygotowaniu inscenizacji bajki <i>Przyjaciele</i>	- aktora – podaje nazwy przedmiotów, za pomocą których można przedstawić wymienione elementy scenografii – szkicuje projekt wybranej scenografii – poprawnie uzupełnia zdania dotyczące gry aktorów – podpisuje obrazki przedstawiające różne rodzaje lalek – wyjaśnia, na czym polega teatr cieni – bierze udział w przygotowaniu teatru przedmiotów ze szkolnych przyborów – aktywnie przygotowuje inscenizację bajki <i>Przyjaciele</i>
77.	2	Przygotowujemy klasową inscenizację na podstawie poznanej baśni. • Wanda Chotomska, <i>Kopciuszek</i> – podręcznik, s. 169–171 * scenariusz nr 40	– mówi o Kopciuszku – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – włącza się w pracę grupy	– stara się odczytać zaszyfrowaną informację – stara się prezentować rezultat własnej pracy – stara się opowiedzieć treść baśni o Kopciuszku – przypomina cechy baśni	– odczytuje zaszyfrowaną informację – prezentuje rezultat własnej pracy – opowiada treść baśni o Kopciuszku – porównuje utwór Wandy Chotomskiej z baśnią – formułuje wypowiedź oceniającą	– interesująco prezentuje rezultat własnej pracy – ciekawie opowiada treść baśni o Kopciuszku – porównuje utwór Wandy Chotomskiej z baśnią – formułuje wypowiedź oceniającą wraz z uzasadnieniem – pracuje w grupie nad przygotowaniem inscenizacji baśni – prezentuje efekt pracy w grupie
78.	1	Co powinniśmy wiedzieć o redagowaniu tekstu	– odróżnia zaproszenie od innych użytkowych form	– z pomocą nauczyciela stara się korzystać ze słownika	– korzysta ze słownika języka polskiego	– wyjaśnia swoimi słowami znaczenia słów: <i>zaprosić</i> ,

		zaproszenia? • zaproszenie – podręcznik, s. 171–172 – zeszyt ćwiczeń, s. 22–24 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Formy wypowiedzi. Krótkie formy użytkowe; Język polski. Ćwiczenia redakcyjne, cz. 1, s. 125</i> * scenariusz nr 41	wypowiedzi – poznaje budowę przykładowego zaproszenia – z pomocą nauczyciela redaguje tekst zaproszenia	języka polskiego – prezentuje przykładowe zaproszenie – wymienia niektóre informacje niezbędne w zaproszeniach – stara się redagować tekst zaproszenia – wie, że teksty zaproszeń na tę samą uroczystość różnią się formą ze względu na osobę adresata	– prezentuje i omawia przykładowe zaproszenie – redaguje wniosek wynikający z analizy przykładowego zaproszenia – wskazuje informacje pominięte w zaproszeniach – redaguje tekst zaproszenia na ogół poprawny pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, uwzględniający większość niezbędnych informacji – redaguje teksty zaproszeń na tę samą uroczystość różniące się formą ze względu na osobę adresata	<i>zaprasza, zaproszenie</i> – sprawnie korzysta ze słownika języka polskiego – poprawnie prezentuje i omawia przykładowe zaproszenia na różne uroczystości – nazywa imprezę na podstawie fragmentu zaproszenia – poprawnie redaguje wniosek wynikający z analizy przykładowego zaproszenia – uzupełnia informacje pominięte w zaproszeniach – porównuje fragmenty zaproszeń na tę samą uroczystość, mając na uwadze ich formę i osobę adresata – redaguje tekst zaproszenia poprawny pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, uwzględniający wszystkie niezbędne informacje – poprawnie redaguje teksty zaproszeń na tę samą uroczystość różniące się formą ze względu na osobę adresata – projektuje i wykonuje blankiet zaproszenia na klasową inscenizację
79.	2	Planujemy podróż na niezwykłą wyspę. • Jan Brzechwa, <i>Na wyspach</i>	– słucha nagrania piosenki – czyta głośno – zapisuje wskazane przez	– stara się odgadnąć tytuły wierszy na podstawie podanych fragmentów	– odgaduje tytuły wierszy na podstawie podanych fragmentów	– poprawnie odgaduje tytuły wierszy na podstawie podanych fragmentów

		<i>Bergamutach</i> – podręcznik, s. 173–174 * scenariusz nr 42	uczniów elementy – mówi o wierszu – włącza się w pracę grupy – mówi wiersz z pamięci	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się wypisać elementy, jakie można zobaczyć na wyspach Bergamutach – stara się określić charakter wiersza – włącza się w pracę grupy – stara się recytować wiersz z pamięci	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje elementy, jakie można zobaczyć na wyspach Bergamutach – określa charakter wiersza – zauważa sprzeczności występujące w tekście wiersza – bierze udział w przygotowaniu makiety wyspy – recytuje wiersz z pamięci	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wypisuje elementy, jakie można zobaczyć na wyspach Bergamutach – poprawnie określa charakter wiersza – omawia sprzeczności występujące w tekście wiersza – omawia odwołania do innych utworów – bierze udział w grupowym przygotowaniu makiety niezwyklej wyspy – interesująco prezentuje efekt pracy grupy – poprawnie recytuje wiersz z pamięci – omawia związek między nazwami: <i>Bergamuty</i>, <i>Bermudy</i>, <i>bergamotka</i>
80.	1	Świat fantazji – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 4. rozdziale podręcznika	– z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia	– zna pojęcia: <i>świat rzeczywisty</i>, <i>świat wyobrażony</i>, <i>baśń</i>, <i>zdrobnienie</i>, <i>komiks</i> – stara się określić formy czasów – stara się określić rodzaj czasownika – stara się rozróżnić części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki – stara się wymienić informacje, jakie powinny znajdować się w każdym	– rozumie pojęcia: <i>świat rzeczywisty</i>, <i>świat wyobrażony</i>, <i>baśń</i>, <i>zdrobnienie</i>, <i>komiks</i> – określa formy czasów – określa rodzaj czasownika – rozróżnia części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki – wymienia informacje, jakie powinny znajdować się w każdym zaproszeniu	– rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>świat rzeczywisty</i>, <i>świat wyobrażony</i>, <i>baśń</i>, <i>zdrobnienie</i>, <i>komiks</i> – poprawnie określa formy czasów – poprawnie określa rodzaj czasownika – poprawnie rozróżnia części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki – poprawnie wymienia informacje, jakie powinny znajdować się w każdym

				zaproszeniu		zaproszeniu
81.	1	Świat fantazji – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 4	– czyta cicho – próbuje wykonać polecenia – wie, co oznaczają pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, baśń, zdrobnienie, komiks</i>	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się określić formy czasów – określa rodzaje czasowników – rozróżnia większość części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki – zna pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, baśń, zdrobnienie, komiks</i> – stara się pisać zaproszenie, choć nie uwzględnia wszystkich jego elementów	– znajduje w utworze wydarzenia prawdopodobne i nieprawdopodobne – przyporządkowuje czasowniki do odpowiednich form czasów – określa rodzaj czasownika – na ogół poprawnie rozróżnia części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki – rozumie pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, baśń, zdrobnienie, komiks</i> – pisze zaproszenie z uwzględnieniem większości niezbędnych elementów, poprawne pod względem językowym i ortograficznym	– znajduje w utworze wydarzenia prawdopodobne i nieprawdopodobne – poprawnie określa formy czasów – poprawnie określa rodzaj czasownika – rozróżnia części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki – rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>świat rzeczywisty, świat wyobrażony, baśń, zdrobnienie, komiks</i> – pisze zaproszenie z uwzględnieniem wszystkich niezbędnych elementów, poprawne pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, bierze pod uwagę estetykę zapisu
82.	1	Która przygoda Nilsa zrobiła na nas największe wrażenie? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> - bohater - plan wydarzeń - równoważnik zdania	– z pomocą nauczyciela mówi o lekturze – próbuje redagować plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela opowiada wybrany fragment lektury	– mówi, co mu się podobało, a co nie podczas czytania lektury – redaguje plan wydarzeń – stara się samodzielnie opowiedzieć wybrany fragment lektury	– dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury – redaguje plan wydarzeń – używa jednorodnego sposobu zapisu planu – opowiada wybrany fragment lektury	– w ciekawy sposób przedstawia wrażenia, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury – poprawnie redaguje plan wydarzeń – używa jednorodnego sposobu zapisu planu – ciekawie opowiada wybrany fragment lektury
83.	1	Skąd pochodził Nils – bohater książki Selmy Lagerlöf? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i>	– z pomocą nauczyciela próbuje określić miejsce wydarzeń – wymienia głównego	– mówi o czasie i miejscu wydarzeń – wymienia niektórych bohaterów	– określa czas i miejsce wydarzeń – opisuje krainę, z której pochodził Nils	– poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – ciekawie opisuje krainy przedstawioną w tekście

		• czas wydarzeń • miejsce wydarzeń • bohater	bohatera		– wymienia bohaterów	– poprawnie wymienia bohaterów
84.	1	Czy bohater książki Selmy Lagerlöf może być dla nas przykładem? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • bohater • charakteryzowanie postaci literackiej • wartości	– z pomocą nauczyciela mówi o zachowaniu bohatera przed podróżą – próbuje wymienić cechy bohatera	– mówi o zachowaniu bohatera przed podróżą – stara się wymienić kilka cech bohatera – stara się ocenić postawę chłopca	– zapisuje przykłady złego zachowania bohatera przed podróżą – rozumie negatywne skutki jego postępowania – wymienia cechy bohatera na podstawie jego zachowania – ocenia postawę chłopca	– poprawnie zapisuje przykłady zachowania bohatera przed podróżą – wyjaśnia negatywne skutki jego postępowania – wymienia cechy bohatera, przytacza fragmenty z opisem jego zachowania – wnikliwie ocenia postawę chłopca
85.	1	Czego chłopiec nauczył się podczas podróży na północ? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • bohater • cytat • opis postaci literackiej z elementami charakterystyki • wartości	– opowiada o podróży bohatera – próbuje nazwać niektóre cechy Nilsa na podstawie podanych cytatów – z pomocą nauczyciela opowiada o zmianie Nilsa – przepisuje do zeszytu wzorcowy opis bohatera literackiego	– stara się wymienić kilka cech bohatera przed podróżą i w czasie wyprawy – stara się podać cechy głównego bohatera na podstawie podanych cytatów – stara się opowiedzieć o zmianie Nilsa – stara się redagować opis bohatera literackiego	– wymienia najważniejsze cechy bohatera przed podróżą i w czasie wyprawy – nazywa cechy głównego bohatera na podstawie podanych cytatów – opowiada o zmianie Nilsa – ocenia postać głównego bohatera – redaguje opis bohatera literackiego z elementami charakterystyki	– wymienia cechy bohatera przed podróżą i opisuje, jak się zmienił w czasie wyprawy – formułuje wniosek o powodach zmiany chłopca – wyszukuje cytaty opisujące zachowanie bohatera w różnych sytuacjach – ocenia postać głównego bohatera pod kątem jego zmiany – redaguje poprawny opis bohatera literackiego z elementami charakterystyki
86.	1	Dlaczego podróż Nilsa była cudowna? – Selma Lagerlöf, <i>Cudowna podróż</i> • elementy realistyczne i fantastyczne • wartości	– z pomocą nauczyciela podaje wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – mówi, co wydało mu się cudowne w podróży Nilsa	– stara się podać wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – mówi o wrażeniach Nilsa z podróży – stara się sformułować morał, który wypływa z książki	– podaje wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – wymienia przykłady postaci fantastycznych występujących w książce – podaje przykłady wydarzeń, które Nils uznał za	– poprawnie podaje wydarzenia prawdopodobne i fantastyczne – poprawnie wymienia przykłady postaci fantastycznych występujących w książce – przytacza przykłady

					fantastyczne – formułuje morał, który wypływa z książki	fantastycznych opowieści, które bohater usłyszał w podróży – opowiada o obyczajach opisanych w książce – właściwie formułuje morał, który wypływa z książki
87.	1	Teatr w klasie. Prezentujemy przedstawienie przygotowane na podstawie <i>Bajki o rybaku i rybce</i> Aleksandra Puszkina. • Aleksander Puszkina, <i>Bajka o rybaku i rybce</i> – podręcznik, s. 133–141	– uczestniczy w pracy nad przedstawieniem	– stara się przygotować scenę do występu – stara się ocenić występ	– przygotowuje scenę do występu – ocenia występ	– twórczo przygotowuje scenę do występu – właściwie ocenia występ
Legendy ojczyste						
88.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 4. – <i>Złota kaczka</i> . • Artur Oppman, <i>Złota kaczka</i> – podręcznik, s. 217–220	– czyta cicho – próbuje udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– udziela odpowiedzi na postawione pytania	– udziela poprawnych odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzanie z wzorcowymi rozwiązaniami
89.	1	Do jakiej legendy nawiązuje poznany wiersz Marii Konopnickiej? • Maria Konopnicka, <i>Tam, w moim kraju</i> • porównanie literackie • legenda – podręcznik, s. 180 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 45 * scenariusz nr 43	– zapisuje wybrane informacje na temat Polski – ogląda mapę – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – zapisuje porównania z wiersza – ogląda obraz <i>Rycerz wśród kwiatów</i> – z pomocą nauczyciela dzieli się wrażeniami na temat obejrzanego obrazu	– zapisuje wybrane informacje na temat Polski – słucha informacji na temat czasów, kiedy Polska była pod zaborami – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wie, co to jest porównanie literackie – stara się wyszukać porównania w wierszu – próbuje przypomnieć legendę, do której nawiązuje	– wypowiada się na temat czasów, kiedy Polska była pod zaborami – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje z wiersza porównania – wskazuje legendę, do której nawiązuje poetka – dzieli się wrażeniami na temat obejrzanego obrazu <i>Rycerz wśród kwiatów</i> – formułuje przesłanie, które	– wypowiada się na temat czasów, kiedy Polska była pod zaborami – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wyjaśnia sens porównań zawartych w wierszu – opowiada treść legendy, do której nawiązuje poetka – ciekawie przedstawia swoje wrażenia na temat obejrzanego obrazu – poprawnie formułuje

			– zapisuje wzorcowy opis obrazu – mówi wiersz z pamięci	poetka – wypowiada się na temat obejrzanego obrazu – stara się redagować opis obrazu według podanego planu – stara się recytować wiersz z pamięci	- chcieli przekazać twórcy wiersza i obrazu – redaguje opis obrazu według podanego planu – recytuje wiersz z pamięci	przesłanie, które chcieli przekazać twórcy wiersza i obrazu – redaguje dokładny opis obrazu według podanego planu – recytuje wiersz z pamięci
90.	1	O jakich wydarzeniach opowiada legenda Cecylii Niewiadomskiej <i>Piast</i>? • Cecylia Niewiadomska, <i>Piast</i> • legenda – podręcznik, s. 181–186 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Teoria literatury. Rodzaje i gatunki literackie</i> * scenariusz nr 44	– słucha informacji na temat pochodzenia legendy o Piaście i Popielu – z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – wie, co to jest legenda	– zapoznaje się z informacjami na temat pochodzenia legendy o Piaście i Popielu – stara się podać informacje na temat bohaterów – próbuje uzupełnić plan wydarzeń o brakujące punkty – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – wskazuje przysłowie pasujące do treści utworu – podaje najważniejsze cechy gatunkowe legendy	– przypomina treść legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – określa czas i miejsce wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – uzupełnia plan wydarzeń o brakujące punkty – opowiada o przebiegu wydarzeń – wyjaśnia, czym były postrzyżyny – odszukuje akapit, który jest odpowiednikiem wskazanego przysłowia pasującego do treści utworu – opowiada o nagrodzie, jaka spotkała bohaterów za gościnność – podaje cechy gatunkowe tekstu – zapoznaje się z treścią legendy o Popielu	– ciekawie prezentuje treść legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń, posiłkując się informacjami w przypisach – podaje dokładne informacje na temat bohaterów – uzupełnia plan wydarzeń o brakujące punkty – ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie porządkuje kolejne etapy uroczystości – wyjaśnia, dlaczego wybrane przysłowie pasuje do treści utworu – ciekawie opowiada o nagrodzie, jaka spotkała bohaterów za gościnność – uzasadnia, że tekst jest legendą
91.	2	Zakręty ortografii. Pisownia wyrazów z <i>h</i> i <i>ch</i>. • Agnieszka Frączek, <i>Druh drużynowy, Jak duch</i> • <i>h</i> wymienne i niewymienne	– czyta głośno – zapisuje podane przez uczniów wyrazy – z pomocą nauczyciela pisze tekst na podany temat,	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – odgaduje na podstawie opisów wyrazy z <i>h</i> – stara się zapisać wyrazy z <i>h</i>	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – opracowuje diagram z wyrazami z <i>h</i> niewymiennym – zapisuje wyrazy z <i>h</i>	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wykonuje diagram z wyrazami z <i>h</i> niewymiennym

		• <i>h</i> po literze <i>z</i> • <i>h</i> na początku wykrzykników • <i>ch</i> wymienne i niewymienne • <i>ch</i> na końcu wyrazów • <i>ch</i> po literze <i>s</i> – podręcznik, s. 187–190 – zeszyt ćwiczeń, s. 171–177	wykorzystując wyrazy z <i>h</i> – pisze wyrazy z trudnością ortograficzną – zapisuje wyrazy rozpoczynające się sylabą <i>hu</i>	w kolejności alfabetycznej – pisze tekst na podany temat, wykorzystując wyrazy z <i>h</i> – zna zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>ch</i> i <i>h</i>	w kolejności alfabetycznej – pisze tekst na podany temat, wykorzystując wyrazy z <i>h</i> – uzupełnia nazwy geograficzne / imiona / tekst / wyrazy / związki wyrazowe literami <i>ch</i> lub <i>h</i> – zna i na ogół stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>ch</i> / <i>h</i>	– bezbłędnie zapisuje wyrazy z <i>h</i> w kolejności alfabetycznej – poprawnie uzasadnia pisownię wyrazów z <i>ch</i> wymianą na <i>sz</i> – poprawnie tworzy od podanych rzeczowników przymiotniki w odpowiedniej formie – poprawnie łączy w pary wyrazy z <i>ch</i> wymiennym z wyrazami, które wyjaśniają ich pisownię – wymyśla przykłady związków wyrazowych – zna i poprawnie stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni wyrazów z <i>ch</i> / <i>h</i>
92.	2	Jaki związek z herbem Warszawy ma poznana legenda? • Ewa Szelburg-Zarembina, <i>Warszawa, stolica Polski</i> • legenda • podanie • opis – podręcznik, s. 191–193 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 26 * scenariusz nr 45	– czyta tekst głośno – identyfikuje Warszawę jako stolicę Polski – słucha opowieści nauczyciela o Warszawie – z pomocą nauczyciela wymienia warszawskie zabytki – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, czym jest opis – opowiada krótko, bez szczegółów, historię przedstawioną w utworze – wie, czym jest podanie – wie, czym jest legenda	– czyta tekst głośno i wyraźnie – stara się podać kilka informacji na temat Warszawy – próbuje wskazać Warszawę na mapie – opisuje miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – stara się opowiedzieć legendę – zna pojęcia: <i>legenda</i>, <i>podanie</i> – stara się określić związek legendy z wyglądem herbu Warszawy – opisuje herb na podstawie podanego planu	– czyta tekst głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat Warszawy – wymienia kilka zabytków znajdujących się w Warszawie – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – wskazuje Warszawę na mapie – określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia występujących bohaterów – wyszukuje odpowiednie fragmenty tekstu – podaje przykłady	– czyta tekst głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie i ciekawie podaje informacje na temat Warszawy – opowiada o zabytkach znajdujących się w Warszawie – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o bohaterach, określa, który z nich mógł być postacią historyczną – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – barwnie opowiada legendę – rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>legenda</i>, <i>podanie</i> – poprawnie wskazuje cechy

					niezwykłych postaci i wydarzeń opisanych w tekście – opowiada legendę – rozumie pojęcia: <i>legenda</i>, <i>podanie</i>, wie, czym się różnią – wskazuje większość cech legendy w poznanym tekście – określa związek legendy z wyglądem herbu Warszawy – redaguje opis herbu na podstawie podanego planu – prezentuje zredagowany opis – opowiada legendę o pochodzeniu nazwy swojej miejscowości / założeniu rodzinnego miasta / powstaniu pobliskiej góry, jeziora lub skały itp. – opowiada zwięźle i rzeczowo historię przedstawioną w utworze – przywołuje znane mu legendy związane z pochodzeniem nazw miejscowych	legendy w poznanym tekście – redaguje interesujący opis herbu na podstawie podanego planu – trafnie określa przesłanie tekstu – opowiada barwnie historię przedstawioną w utworze – zauważa związek legendy z podaniem
93.	1	Kraina języka. Podsumowujemy naszą wiedzę o częściach mowy. • części mowy • odmienne i nieodmienne części mowy – podręcznik, s. 194–195 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Nauka o języku</i>, cz. I. Rzeczownik; Czasownik; Przymiotnik;	– zapisuje podaną przez uczniów notatkę – wie, na jakie pytania odpowiadają poznane części mowy – próbuje nazywać części mowy – próbuje uzupełnić tekst odpowiednimi wyrazami	– bierze udział w sporządzaniu notatki na temat części mowy – odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – na ogół rozpoznaje w podanych zdaniach poznane części mowy – stara się określać formy liczby, rodzaju i czasu – stara się uzupełnić tekst	– sporządza notatkę w formie tabeli na temat części mowy, wykorzystując podane informacje – na ogół poprawnie rozróżnia części mowy – określa, jakie części mowy tworzą podane zdania – nazywa części mowy i określa ich formy	– poprawnie rozwiązuje krzyżówkę – odgaduje zagadki dotyczące części mowy – sporządza szczegółową notatkę w formie tabeli na temat części mowy, wykorzystując podane informacje – bezbłędnie rozróżnia części

		Nieodmienne części mowy; WSiPnet: Kształcenie językowe. Części mowy * scenariusz nr 46		odpowiednimi częściami mowy	– uzupełnia tekst odpowiednimi częściami mowy	mowy – bezbłędnie określa, jakie części mowy tworzą podane zdania – gra w grę edukacyjną – poprawnie określa formy wskazanych części mowy – przygotowuje w grupie prezentację na temat wybranej części mowy
94.	1	Do jakich faktów historycznych i wydarzeń legendarnych nawiązuje poznana legenda? • Stefania M. Posadzowa, <i>Stopka królowej Jadwigi</i> • legenda – podręcznik, s. 196–198 * scenariusz nr 47	– słucha informacji na temat Jadwigi – czyta tekst legendy – z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – próbuje opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – próbuje rozpoznać bohaterów znanych polskich legend	– zapoznaje się z informacjami na temat Jadwigi – stara się podać informacje na temat bohaterów – próbuje określić czas i miejsce wydarzeń – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się nazwać cechy charakteru Jadwigi – stara się nazywać związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – próbuje wyjaśnić znaczenia podanych związków frazeologicznych – stara się korzystać ze słownika języka polskiego – stara się porządkować podane przymiotniki według wartości – próbuje uzasadnić, że tekst jest legendą – stara się rozpoznać bohaterów znanych polskich legend	– zapoznaje się z informacjami na temat Jadwigi – podaje informacje na temat bohaterów – określa czas i miejsce wydarzeń – opowiada o przebiegu wydarzeń – nazywa cechy charakteru Jadwigi – nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – korzysta ze słownika języka polskiego – porządkuje podane przymiotniki według wartości – uzasadnia, że tekst jest legendą – rozpoznaje bohaterów znanych polskich legend – opowiada legendę o królu chłopów	– zapoznaje się z informacjami na temat Jadwigi i wykorzystuje je przy analizie tekstu – poprawnie podaje informacje na temat bohaterów – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie i ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie nazywa cechy charakteru Jadwigi – poprawnie nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji – poprawnie wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – poprawnie porządkuje podane przymiotniki według wartości – wnikliwie uzasadnia, że

				– stara się opowiedzieć legendę o królu chłopów		tekst jest legendą – poprawnie rozpoznaje bohaterów znanych polskich legend – w sposób ciekawy opowiada legendę o królu chłopów
95.	1	Czego dowiadujemy się z treści utworu o czasach króla Zygmunta Augusta? • Maria Krüger, <i>Głowy wawelskie</i> • legenda – podręcznik, s. 199–201 * scenariusz nr 48	– z pomocą nauczyciela nazywa obiekty przedstawione na zdjęciach – ogląda dostępny materiał ilustracyjny – z pomocą nauczyciela zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta cicho – z pomocą nauczyciela określa czas i miejsce wydarzeń – z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu zdarzeń – z pomocą nauczyciela zapisuje odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – słucha informacji na temat czasów Zygmunta Augusta – z pomocą nauczyciela dostrzega, że poznany utwór jest legendą – z pomocą nauczyciela określa przesłanie legendy	– stara się nazwać obiekty przedstawione na zdjęciach – stara się zapoznać z informacjami na temat głów wawelskich – stara się czytać cicho ze zrozumieniem – próbuje określić czas i miejsce wydarzeń – stara się podać informacje na temat bohaterów – próbuje cytować odpowiednie fragmenty tekstu – stara się opowiedzieć o przebiegu zdarzeń – próbuje zapisać odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – próbuje uzasadnić, że poznany utwór jest legendą – stara się określić przesłanie legendy – stara się podać tytuły legend zawierające motyw niesprawiedliwych sędziów, złych wyroków i cudownej interwencji przywracającej sprawiedliwość – próbuje wskazać osobę,	– nazywa obiekty przedstawione na zdjęciach – zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – czyta cicho ze zrozumieniem – określa czas i miejsce wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – opowiada o przebiegu zdarzeń – zapisuje odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – słucha informacji na temat czasów Zygmunta Augusta – uzasadnia, że poznany utwór jest legendą – określa przesłanie legendy – podaje tytuły legend zawierające motyw niesprawiedliwych sędziów, złych wyroków i cudownej interwencji przywracającej sprawiedliwość – wskazuje osobę, która zasłużyła na to, aby rzeźba jej głowy znalazła się wśród	– poprawnie nazywa obiekty przedstawione na zdjęciach – wnikliwie zapoznaje się z informacjami na temat głów wawelskich – czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie podaje informacje na temat bohaterów – poprawnie cytuje odpowiednie fragmenty tekstu – poprawnie i ciekawie opowiada o przebiegu zdarzeń – poprawnie zapisuje odpowiedzi na pytania dotyczące czasów króla Zygmunta Augusta – wnikliwie słucha informacji na temat czasów Zygmunta Augusta – poprawnie uzasadnia, że poznany utwór jest legendą – właściwie określa przesłanie legendy – poprawnie podaje tytuły legend zawierające motyw

				która zasłużyła na to, aby rzeźba jej głowy znalazła się wśród wawelskich głów – stara się uzasadnić swoją propozycję	wawelskich głów – uzasadnia swoją propozycję	niesprawiedliwych sędziów, złych wyroków i cudownej interwencji przywracającej sprawiedliwość – poprawnie wskazuje osobę, która zasłużyła na to, aby rzeźba jej głowy znalazła się wśród wawelskich głów – właściwie uzasadnia swoją propozycję
96.	3	Zabawa w teatr, czyli przygotowujemy przedstawienie kukiełkowe na podstawie <i>Pani Twardowskiej</i> Adama Mickiewicza. • Adam Mickiewicz, <i>Pani Twardowska</i> – podręcznik, s. 202–211 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 92 * scenariusz nr 49	– prezentuje rozwiązanie – słucha informacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno – podkreśla wyrazy, których znaczenia nie rozumie – z pomocą nauczyciela określa czas i miejsce wydarzeń – wypisuje postacie występujące w utworze – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela wykonuje kukiełkę – mówi fragment utworu z pamięci – rysuje wyobrażenie tytułowej postaci	– stara się rozwiązać rebus – stara się słuchać ze zrozumieniem informacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – stara się czytać głośno i wyraźnie – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się redagować plan wydarzeń – stara się podkreślić punkty planu, w których przedstawione zostały wydarzenia fantastyczne, nieprawdopodobne – stara się włączyć w przygotowanie – wspólnie z rówieśnikami – przedstawienia kukiełkowego	– rozwiązuje rebus – słucha ze zrozumieniem informacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście) – określa czas i miejsce wydarzeń stara się redagować plan wydarzeń – podkreśla punkty planu, w których przedstawione zostały wydarzenia fantastyczne, nieprawdopodobne – włącza się w przygotowanie – wspólnie z rówieśnikami – przedstawienia kukiełkowego – bierze udział w przedstawieniu kukiełkowym	– poprawnie rozwiązuje rebus – wnikliwie słucha słuchać ze zrozumieniem informacji na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń stara się redagować plan wydarzeń – stara się podkreślić punkty planu, w których przedstawione zostały wydarzenia fantastyczne, nieprawdopodobne – stara się włączyć w przygotowanie – wspólnie z rówieśnikami – przedstawienie kukiełkowe – aktywnie bierze udział w przedstawieniu kukiełkowym – wciela się w rolę aktora kukiełkowego
97.	1	<i>Raz – dwa – trzy! O rytmie.</i>	– dzieli wyrazy na sylaby	– stara się wnioskować na	– wnioskuje na temat rytmu	– poprawnie wnioskuje na

		- Adam Mickiewicz, <i>Pani Twardowska</i> - rytm - podręcznik, s. 208–209, polecenia 11–15 - zeszyt ćwiczeń, s. 45–46	- liczy sylaby w wersach - wskazuje rymujące się wyrazy - liczy sylaby w wersach - wskazuje rymujące się wyrazy - słucha nagrania na temat rytmu - z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia związane z rytmem - czyta głośno wiersz	temat rytmu wiersza na podstawie jego budowy - wie, czym jest <i>rytm</i> - stara się oddać rytm klaskaniem - stara się wypowiedzieć wyliczankę z akompaniamentem klaskania / tupania / stukania przedmiotem - stara się wskazać najważniejszy element w wyliczance - stara się czytać głośno wiersz w rytmie podobnym do rytmu wyliczanek w celu wyciągnięcia wniosku - stara się wskazać kompozycję rytmiczną - stara się wykonać kompozycję rytmiczną i dowolną	wiersza na podstawie jego budowy - wyjaśnia, co tworzy rytm wiersza - rozumie, czym jest <i>rytm</i> - oddaje rytm klaskaniem - wypowiada wyliczankę z akompaniamentem klaskania / tupania / stukania przedmiotem - wskazuje najważniejszy element w wyliczance - czyta głośno wiersz w rytmie podobnym do rytmu wyliczanek w celu wyciągnięcia wniosku - wskazuje kompozycję rytmiczną - wykonuje kompozycję rytmiczną i dowolną	temat rytmu wiersza na podstawie jego budowy - poprawnie wyjaśnia, co tworzy rytm wiersza - rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>rytm</i> - poprawnie oddaje rytm klaskaniem - poprawnie wypowiada wyliczankę z akompaniamentem klaskania / tupania / stukania przedmiotem - bierze udział w zabawie dramowej w celu wyciągnięcia wniosku na temat rytmu - poprawnie wskazuje najważniejszy element w wyliczance - poprawnie czyta głośno wiersz w rytmie podobnym do rytmu wyliczanek w celu wyciągnięcia wniosku - poprawnie wskazuje kompozycję rytmiczną - poprawnie wykonuje kompozycję rytmiczną i dowolną
98.	1	Projektujemy herb naszej miejscowości. <i>Legendarne potwory</i> - pantomima – podręcznik: s. 212–213 * scenariusz nr 50	- wie, co to jest herb - ma świadomość różnego przedstawienia w herbach tych samych istot (np. gryfa, orła) - opowiada krótko, bez szczegółów, znaną mu historię, w której występuje	- gromadzi ilustracje herbów - porównuje sposoby przedstawienia w herbach tych samych istot (np. gryfa, orła) - korzystając z różnych źródeł (internet, encyklopedia, leksykon, słownik symboli),	- gromadzi ilustracje herbów - porównuje sposoby przedstawienia w herbach tych samych istot (np. gryfa, orła) - na podstawie informacji z różnych źródeł (internet, encyklopedia, leksykon,	- gromadzi ilustracje herbów - porównuje sposoby przedstawienia w herbach tych samych istot (np. gryfa, orła) - korzystając z informacji pochodzących z różnych źródeł (internet,

			niezwykła istota – uczestniczy w pantomimie na temat spotkania z legendarnym stworem – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – gromadzi informacje na temat herbu swojej miejscowości – zna pojęcie <i>pantomima</i>	gromadzi informacje na temat umieszczania w herbach postaci zwierzęcych i niezwykłych istot – opowiada krótko, bez szczegółów, znaną mu historię, w której występuje niezwykła istota – bierze udział w pantomimie na temat spotkania z legendarnym stworem – podejmuje próbę zredagowania opisu wybranej istoty występującej w legendzie – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – gromadzi informacje na temat herbu swojej miejscowości – stara się wyjaśnić pojęcie <i>pantomima</i>	słownik symboli), omawia znaczenia niektórych istot umieszczanych w herbach – opowiada krótko, bez szczegółów, znane mu legendy, w których występują niezwykłe istoty – bierze udział w pantomimie na temat spotkania z legendarnym stworem – samodzielnie redaguje opis wybranej istoty występującej w legendzie – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – gromadzi informacje na temat herbu swojej miejscowości – rozumie pojęcie <i>pantomimy</i> – bierze udział w przygotowaniu i odegraniu scenki pantomimicznej	encyklopedia, leksykon, słownik symboli), zwięźle omawia znaczenia istot umieszczanych w herbach – barwnie opowiada znane mu legendy, w których występują niezwykłe istoty – bierze udział w pantomimie na temat spotkania z legendarnym stworem – samodzielnie i poprawnie redaguje opis wybranej istoty występującej w legendzie – wykonuje portret legendarnej postaci, posługując się dowolną techniką plastyczną – gromadzi informacje na temat herbu swojej miejscowości – poprawnie rozumie pojęcie <i>pantomimy</i> – aktywnie bierze udział w przygotowaniu i odegraniu scenki pantomimicznej – ciekawie opowiada o uczuciach związanych z udziałem w scenie pantomimicznej
99.	2	Kraina języka. Wypowiedzenie i jego rodzaje. • wypowiedzenie • rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące wypowiedzenie	– z pomocą nauczyciela wskazuje grupy wyrazów, które zawierają zrozumiałą informację – z pomocą nauczyciela wyjaśnia, czym jest <i>wypowiedzenie</i>	– stara się wskazać grupy wyrazów, które zawierają zrozumiałą informację – stara się wyjaśnić, czym jest <i>wypowiedzenie</i> – stara się przekształcić grupy wyrazów tak, aby utworzyły	– wskazuje grupy wyrazów, które zawierają zrozumiałą informację – wyjaśnia, czym jest <i>wypowiedzenie</i> – przekształca grupy wyrazów tak, aby utworzyły zrozumiałe	– właściwie wskazuje grupy wyrazów, które zawierają zrozumiałą informację – poprawnie wyjaśnia, czym jest <i>wypowiedzenie</i> – poprawnie przekształca grupy wyrazów tak, aby

		wykrzyknikowe – podręcznik: s. 214–216 – zeszyt ćwiczeń: s. 116–122	– z pomocą nauczyciela określa intencje wypowiedzeń – słucha dialogu czytanego z podziałem na role – z pomocą nauczyciela rozróżnia rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – z podanych wyrazów układa z podanych wyrazów wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące – koloruje dymki zawierające poprawne wypowiedzenia – z pomocą nauczyciela odmienia wyrazy w celu utworzenia poprawnych wypowiedzeń – z pomocą nauczyciela uzupełnia tabelkę informacjami dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – z pomocą nauczyciela nazywa wypowiedzenia ze względu na cel wypowiedzi – z pomocą nauczyciela wskazuje w wypowiedzeniach pytających wyraz, który pomaga w sformułowaniu pytania oraz w udzieleniu odpowiedzi – z pomocą nauczyciela przekształca wypowiedzenia oznajmujące na pytające – dopisuje wykrzykniki do	zrozumiałe informacje – stara się policzyć wypowiedzenia w rozmowie – próbuje wyjaśnić różnice w sposobie zapisu między poszczególnymi wypowiedzeniami – stara się określić intencje wypowiedzeń – stara się czytać dialog z podziałem na role – próbuje rozróżniać rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – stara się podzielić wypowiedzenia na grupy w zależności od celu wypowiedzi – próbuje określić, co wyrażają wypowiedzenia zakończone wykrzyknikiem – stara się ułożyć wypowiedzenia, których można użyć w podanych sytuacjach – próbuje ułożyć z podanych wyrazów wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące – stara się połączyć rozsypane wyrazy w gramatycznie poprawne wypowiedzenia – stara się odmieniać wyrazy w celu utworzenia poprawnych wypowiedzeń	informacje – liczy wypowiedzenia w rozmowie – omawia różnice w sposobie zapisu między poszczególnymi wypowiedzeniami – określa intencje wypowiedzeń – czyta dialog z podziałem na role – rozróżnia rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – dzieli wypowiedzenia na grupy w zależności od celu wypowiedzi – określa, co wyrażają wypowiedzenia zakończone wykrzyknikiem – układa wypowiedzenia, których można użyć w podanych sytuacjach – układa z podanych wyrazów wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące – łączy rozsypane wyrazy w gramatycznie poprawne wypowiedzenia – odmienia wyrazy w celu utworzenia poprawnych wypowiedzeń – uzupełnia tabelkę informacjami dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – nazywa wypowiedzenia ze	utworzyły zrozumiałe informacje – wnikliwie omawia różnice w sposobie zapisu między poszczególnymi wypowiedzeniami – poprawnie określa intencje wypowiedzeń – poprawnie czyta dialog z podziałem na role – właściwie rozróżnia rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – poprawnie dzieli wypowiedzenia na grupy w zależności od celu wypowiedzi – poprawnie określa, co wyrażają wypowiedzenia zakończone wykrzyknikiem – poprawnie układa wypowiedzenia, których można użyć w podanych sytuacjach – poprawnie układa z podanych wyrazów wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące – poprawnie łączy rozsypane wyrazy w gramatycznie poprawne wypowiedzenia – właściwie odmienia wyrazy w celu utworzenia poprawnych wypowiedzeń – poprawnie uzupełnia
--	--	---	---	--	---	---

			wypowiedzeń wyrażających większe emocje	– próbuje uzupełnić tabelkę informacjami dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – stara się nazwać wypowiedzenia ze względu na cel wypowiedzi – stara się napisać zaproszenie, stosując różne typy wypowiedzeń – próbuje na podstawie ilustracji sformułować wypowiedzenia oznajmujące – stara się wskazać w wypowiedzeniach pytających wyraz, który pomaga w sformułowaniu pytania oraz w udzieleniu odpowiedzi – próbuje przekształcić wypowiedzenia oznajmujące na pytające – próbuje wydać polecenia, używając wypowiedzeń rozkazujących – dopisuje wykrzykniki do wypowiedzeń wyrażających większe emocje – stara się ułożyć wypowiedzenia wykrzyknikowe wyrażające uczucia – próbuje sformułować wypowiedzi pasujące do podanych sytuacji	- względu na cel wypowiedzi – pisze zaproszenie, stosując różne typy wypowiedzeń – formułuje na podstawie ilustracji wypowiedzenia oznajmujące – wskazuje w wypowiedzeniach pytających wyraz, który pomaga w sformułowaniu pytania oraz w udzieleniu odpowiedzi – przekształca wypowiedzenia oznajmujące na pytające – wydaje polecenia, używając wypowiedzeń rozkazujących – układa wypowiedzenia wykrzyknikowe wyrażające uczucia – formułuje wypowiedzi pasujące do podanych sytuacji	- tabelkę informacjami dotyczącymi rodzajów wypowiedzeń – poprawnie nazywa wypowiedzenia ze względu na cel wypowiedzi – poprawnie pisze zaproszenie, stosując różne typy wypowiedzeń – właściwie formułuje na podstawie ilustracji wypowiedzenia oznajmujące – właściwie wskazuje w wypowiedzeniach pytających wyraz, który pomaga w sformułowaniu pytania oraz w udzieleniu odpowiedzi – poprawnie przekształca wypowiedzenia oznajmujące na pytające – poprawnie układa wypowiedzenia wykrzyknikowe wyrażające uczucia – poprawnie formułuje wypowiedzi pasujące do podanych sytuacji
100.	1	Podążamy śladami Lutka – bohatera poznanej legendy. • Artur Oppman, <i>Złota kaczką</i>	– z pomocą nauczyciela wymienia tytuły legend związanych z Warszawą	– stara się wymienić tytuły legend związanych z Warszawą	– wymienia tytuły legend związanych z Warszawą – czyta cicho ze zrozumieniem	– poprawnie wymienia tytuły legend związanych z Warszawą

		• baśń • legenda – podręcznik: s. 217–221 * scenariusz nr 51	– czyta cicho– układa plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów – wie, kim jest bohater główny – wie, kim jest bohater drugoplanowy – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy baśniowe w poznanej legendzie	– stara się czytać cicho ze zrozumieniem – próbuje ułożyć plan wydarzeń – stara się wymienić bohaterów – próbuje odróżnić bohatera głównego od postaci drugoplanowych – stara się wskazać na planie trasę wędrówki bohatera oraz miejsca, które odwiedził – próbuje przedstawić przebieg wydarzeń – stara się wskazać elementy baśniowe w poznanej legendzie	– układa plan wydarzeń – wymienia bohaterów – odróżnia bohatera głównego od postaci drugoplanowych – wskazuje na planie trasę wędrówki bohatera oraz miejsca, które odwiedził – opowiada o przebiegu wydarzeń – wskazuje elementy baśniowe w poznanej legendzie – wymyśla pytanie, jakie zadałby bohaterowi legendy	– czyta cicho ze zrozumieniem – właściwie układa plan wydarzeń – poprawnie wymienia bohaterów – właściwie odróżnia bohatera głównego od postaci drugoplanowych – poprawnie wskazuje na planie trasę wędrówki bohatera oraz miejsca, które odwiedził – poprawnie i ciekawie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie wskazuje elementy baśniowe w poznanej legendzie – wymyśla ciekawe pytanie, jakie zadałby bohaterowi legendy
101.	1	Przygotowujemy program szkolnej wycieczki „Na tropach legendy”. • <i>Na tropach legend</i> – podręcznik, s. 222–224	– z pomocą nauczyciela dopasowuje przedstawione na ilustracjach postaci, miejsca i obiekty do poznanych legend – gromadzi informacje z różnych źródeł (stron internetowych, przewodników turystycznych, map itd.) – z pomocą nauczyciela pisze w punktach plan wycieczki – wie, czym jest sprawozdanie	– z reguły poprawnie dopasowuje przedstawione na ilustracjach postaci, miejsca i obiekty do legend – gromadzi i selekcjonuje informacje zaczerpnięte z różnych źródeł (stron internetowych, przewodników turystycznych, map itd.), by na ich podstawie opracować w punktach plan wycieczki pod nazwą <i>Na tropach legend</i> – podejmuje próbę napisania	– z reguły poprawnie dopasowuje przedstawione na ilustracjach postaci, miejsca i obiekty do legend – zna lokalne legendy, prezentuje je krótko – gromadzi i selekcjonuje informacje zaczerpnięte z różnych źródeł (stron internetowych, przewodników turystycznych, map itd.) – opracowuje w punktach plan wycieczki pod nazwą <i>Na tropach legend</i>, wykorzystując	– poprawnie dopasowuje przedstawione na ilustracjach postaci, miejsca i obiekty do legend – zna lokalne legendy, opowiada je ciekawie – gromadzi i selekcjonuje informacje zaczerpnięte z różnych źródeł (stron internetowych, przewodników turystycznych, map itd.) – samodzielnie opracowuje w punktach plan wycieczki pod nazwą <i>Na tropach legend</i>,

				krótkiego sprawozdania z wycieczki, postępuje według instrukcji oraz w oparciu o wzór zamieszczony w podręczniku	informacje zgromadzone z różnych źródeł – pisze krótkie sprawozdanie z wycieczki, postępując według instrukcji i w oparciu o wzór zamieszczony w podręczniku	wykorzystując informacje zgromadzone z różnych źródeł – pisze sprawozdanie z wycieczki, postępując według instrukcji i w oparciu o wzór zamieszczony w podręczniku
102.	1	Legandy ojczyste – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 5. rozdziale podręcznika	– zna pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – z pomocą nauczyciela rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – zna pojęcie <i>wypowiedzenia</i> – zna rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – zna wypowiedzenie wykrzyknikowe	– stara się rozumieć pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – stara się określić elementy rytmu w wierszu – stara się rozróżnić odmienne i nieodmienne części mowy – stara się zdefiniować wypowiedzenie – próbuje rozpoznać rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – rozpoznaje wypowiedzenie wykrzyknikowe – stara się określić wyróżniki opisu jako formy wypowiedzi – próbuje zredagować opis	– rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – określa elementy rytmu w wierszu – rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – definiuje wypowiedzenie – rozpoznaje rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – określa wyróżniki opisu jako formy wypowiedzi – redaguje opis	– poprawnie rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – poprawnie określa elementy rytmu w wierszu – właściwie rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – poprawnie definiuje wypowiedzenie – poprawnie rozpoznaje rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi: oznajmujące, pytające, rozkazujące – poprawnie określa wyróżniki opisu jako formy wypowiedzi – poprawnie redaguje opis
103.	1	Legandy ojczyste – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 5	– czyta cicho – wskazuje wydarzenie fantastyczne występujące w legendzie – z pomocą nauczyciela odgaduje brakujące wyrazy – z pomocą nauczyciela określa części mowy – z pomocą nauczyciela wskazuje przysłówki w zdaniu	– stara się czytać cicho ze zrozumieniem – próbuje określić elementy rytmu w wierszu – próbuje odgadnąć brakujące wyrazy – stara się określić części mowy – próbuje wskazać przysłówki w zdaniu	– czyta cicho ze zrozumieniem – określa elementy rytmu w wierszu – odgaduje brakujące wyrazy – określa części mowy – wskazuje przysłówki w zdaniu – wskazuje czasowniki wśród podanych wyrazów – wymienia części mowy	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie określa elementy rytmu w wierszu – poprawnie odgaduje brakujące wyrazy – właściwie określa części mowy – poprawnie wskazuje przysłówki w zdaniu – poprawnie wskazuje

			– z pomocą nauczyciela wskazuje czasowniki wśród podanych wyrazów – z pomocą nauczyciela wymienia części mowy odmieniające się przez rodzaje i liczby – zna pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i>	– stara się wskazać czasowniki wśród podanych wyrazów – stara się wymienić części mowy odmieniające się przez rodzaje i liczby – stara się określić rodzaj wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi – zna i stara się rozumieć pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – podejmuje próbę zredagowania opisu	- odmieniające się przez rodzaje i liczby – określa rodzaj wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi – zna i rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> – redaguje opis	- czasowniki wśród podanych wyrazów – poprawnie wymienia części mowy odmieniające się przez rodzaje i liczby – właściwie określa rodzaj wypowiedzi ze względu na cel wypowiedzi – rozumie pojęcia: <i>legenda, podanie, rytm, pantomima</i> i właściwie je stosuje – redaguje opis
W rodzinie						
104.	2	Przedstawiamy informacje na temat naszych rodzin w formie drzewa genealogicznego. • Małgorzata Kondej, <i>Ciocia Alusia nie zaśnie bez smoczka...</i> • narrator • przysłówie • genealogia • drzewo genealogiczne – podręcznik, s. 230–235 * scenariusz nr 52	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika wyrazów obcych – zna pojęcie <i>genealogia</i> – mówi o narradorze – mówi o utworze – znajduje wskazane przez uczniów fragmenty – próbuje uzupełnić drzewo genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – mówi o swojej rodzinie – poznaje znaczenia podanych przysłów	– stara się rozwiązać krzyżówkę – stara się korzystać ze słownika wyrazów obcych – zna i stara się wyjaśnić pojęcie <i>genealogia</i> – stara się podać informacje na temat narradora – stara się określić typ narracji – stara się określić tematykę tekstu – stara się cytować fragmenty tekstu zawierające informacje, jakie udało się zebrać bohaterce na temat swojej rodziny – stara się opowiedzieć o zachowaniu osób należących do różnych pokoleń rodziny bohaterki – stara się uzupełnić drzewo	– rozwiązuje krzyżówkę – korzysta ze słownika wyrazów obcych – zna i rozumie pojęcie <i>genealogia</i> – podaje informacje na temat narradora – określa typ narracji – określa tematykę tekstu – cytuje fragmenty tekstu zawierające informacje, jakie udało się zebrać bohaterce na temat swojej rodziny – opowiada o zachowaniu osób należących do różnych pokoleń rodziny bohaterki – uzupełnia drzewo genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – prezentuje efekt samodzielnej pracy – gromadzi informacje na	– poprawnie rozwiązuje krzyżówkę – poprawnie wyjaśnia znaczenie słowa <i>genealogia</i> – świadomie korzysta ze słownika wyrazów obcych – poprawnie podaje informacje na temat narradora – poprawnie określa typ narracji – poprawnie określa tematykę tekstu – poprawnie cytuje fragmenty tekstu zawierające informacje, jakie udało się zebrać bohaterce na temat swojej rodziny – poprawnie opowiada o zachowaniu osób należących do różnych pokoleń rodziny bohaterki

				genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – stara się prezentować efekt samodzielnej pracy – stara się gromadzić informacje na temat swojej rodziny, wykorzystując podane pytania – stara się wyjaśnić znaczenia podanych przysłów	temat swojej rodziny, wykorzystując podane pytania – wyjaśnia znaczenia podanych przysłów	– popiera wypowiedź odpowiednim cytatem – poprawnie uzupełnia drzewo genealogiczne informacjami o swojej rodzinie – interesująco prezentuje efekt samodzielnej pracy – świadomie gromadzi informacje na temat swojej rodziny, wykorzystując podane pytania – poprawnie wyjaśnia znaczenia podanych przysłów
105.	1	Dlaczego nie należy się spóźniać? • Julian Tuwim, <i>Spóźniony słowik</i> – podręcznik: s. 236–237 * scenariusz nr 53	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o postaciach – mówi o zdarzeniach – mówi o zachowaniu bohatera	– stara się znaleźć słowo klucz, którym można połączyć podane wyrazy i przysłowia – stara się wyjaśnić sens podanych przysłów – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się wymienić występujące postacie – stara się opowiedzieć o sytuacji przedstawionej w wierszu – stara się nazwać uczucia bohatera – stara się ocenić zachowanie bohatera – stara się dopisać uzasadnienia do podanego stwierdzenia – stara się formułować wypowiedź zgodnie z podaną intencją	– znajduje słowo klucz, którym można połączyć podane wyrazy i przysłowia – wyjaśnia sens podanych przysłów – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wymienia występujące postacie – opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – nazywa uczucia bohatera – ocenia zachowanie bohatera – dopisuje uzasadnienia do podanego stwierdzenia – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – opowiada o swoim zachowaniu w określonej sytuacji	– poprawnie znajduje słowo klucz, którym można połączyć podane wyrazy i przysłowia – poprawnie wyjaśnia sens podanych przysłów – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wymienia występujące postacie – czyta z podziałem na role – poprawnie opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu – poprawnie nazywa uczucia bohatera – poprawnie ocenia zachowanie bohatera – poprawnie dopisuje uzasadnienia do podanego stwierdzenia – poprawnie formułuje wypowiedź zgodnie z podaną

				– stara się opowiedzieć o swoim zachowaniu w określonej sytuacji		intencją – poprawnie opowiada o swoim zachowaniu w określonej sytuacji
106.	1	„Czuję, że będą kłopoty”. Niezwykłe przygody bohaterów książki <i>Czerwone krzesło</i>. - Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> - elementy świata przedstawionego - czas wydarzeń - miejsce wydarzeń - bohater - plan wydarzeń	– z pomocą nauczyciela wymienia elementy świata przedstawionego utworu – z pomocą nauczyciela określa czas i miejsce wydarzeń – z pomocą nauczyciela wymienia przygody, które chciałby przeżyć – z pomocą nauczyciela opowiada najśmieszniejszą i najbardziej niebezpieczną przygodę	– stara się wymienić elementy świata przedstawionego utworu – stara się określić czas i miejsce wydarzeń – próbuje uporządkować plan wydarzeń – stara się wymienić przygody, które chciałby przeżyć – próbuje opowiedzieć najśmieszniejszą i najbardziej niebezpieczną przygodę	– wymienia elementy świata przedstawionego utworu – określa czas i miejsce wydarzeń – porządkuje plan wydarzeń – porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – wymienia przygody, które chciałby przeżyć – opowiada najśmieszniejszą i najbardziej niebezpieczną przygodę	– poprawnie wymienia elementy świata przedstawionego utworu – poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – właściwie porządkuje plan wydarzeń – wnikliwie i poprawnie porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – poprawnie wymienia przygody, które chciałby przeżyć – ciekawie opowiada najśmieszniejszą i najbardziej niebezpieczną przygodę
107.	1	Czy życzenia zawsze powinny się spełniać? - Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> - bohater - wartości	– z pomocą nauczyciela wymienia życzenia, które spełniło krzesło – z pomocą nauczyciela przedstawia, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa	– stara się wymienić życzenia, które spełniło krzesło – próbuje przedstawić, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa – stara się wymyślić historię własnego życzenia, które krzesło mogłoby spełnić	– wymienia życzenia, które spełniło krzesło – przedstawia, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa – wymyśla historię własnego życzenia, które krzesło mogłoby spełnić	– poprawnie wymienia życzenia spełnione przez krzesło – ciekawie przedstawia, jakie są korzyści z posiadania przedmiotu spełniającego życzenia, a jakie związane z tym niebezpieczeństwa – wymyśla historię własnego życzenia, które krzesło mogłoby spełnić i przedstawia ją w interesujący sposób
108.	1	Który bohater książki mógłby się stać twoim przyjacielem? Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i>	– z pomocą nauczyciela wymienia bohaterów – z pomocą nauczyciela wskazuje bohatera, z którym	– stara się wymienić bohaterów – próbuje wskazać bohatera, z którym mógłby się	– wymienia bohaterów – wskazuje bohatera, z którym mógłby się zaprzyjaźnić – określa cechy postaci	– poprawnie wymienia bohaterów – poprawnie wskazuje bohatera, z którym mógłby się

		bohater	mógłby się zaprzyjaźnić – z pomocą nauczyciela określa cechy postaci	zaprzyjaźnić – próbuje określa cechy postaci – stara się ocenić bohatera	– ocenia bohatera – uzasadnia swój wybór	zaprzyjaźnić – poprawnie określa cechy postaci – poprawnie ocenia bohatera – wnikliwie uzasadnia swój wybór
109.	1	Dorośli czy niedorośli? - Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i> - bohater - charakterystyka bohatera literackiego	– z pomocą nauczyciela wymienia postacie osób dorosłych – z pomocą nauczyciela wymienia problemy, z którymi borykają się dorośli: brak pracy, konieczność wyjazdu za granicę – z pomocą nauczyciela gromadzi informacje na temat relacji bohaterów z rodzicami i ciotką – z pomocą nauczyciela pisze list do rodziców	– stara się wymienić postacie osób dorosłych – próbuje wskazać nietypowego bohatera dorosłego – stara się wymienić problemy, z którymi borykają się dorośli: brak pracy, konieczność wyjazdu za granicę – próbuje przygotować propozycje postępowania, które zapobiegą „oddaleniu się” rodziców od dzieci – stara się zredagować kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem – stara się napisać list do rodziców	– wymienia postacie osób dorosłych – wskazuje nietypowego bohatera dorosłego – wymienia problemy, z którymi borykają się dorośli: brak pracy, konieczność wyjazdu za granicę – gromadzi informacje na temat relacji bohaterów z rodzicami i ciotką – ocenia relacje dorosłych z dziećmi – przedstawia propozycje postępowania, które zapobiegą „oddaleniu się” rodziców od dzieci – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem – pisze list do rodziców	– poprawnie wymienia postacie osób dorosłych – właściwie wskazuje nietypowego bohatera dorosłego – poprawnie wymienia problemy, z którymi borykają się dorośli: brak pracy, konieczność wyjazdu za granicę – sumiennie gromadzi informacje na temat relacji bohaterów z rodzicami i ciotką – właściwie ocenia relacje dorosłych z dziećmi – poprawnie i w ciekawy sposób przedstawia propozycje postępowania, które zapobiegą „oddaleniu się” rodziców od dzieci – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem – poprawnie i w ciekawy sposób pisze list do rodziców
110.	2	Wspólnie oglądamy film Andrzeja Maleszki <i>Czerwone krzesło</i> . Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo</i>	– ogląda film – z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat filmu	– stara się uważnie oglądać film – próbuje wypowiedzieć się na temat filmu	– uważnie ogląda film – wypowiada się na temat filmu – mówi o swoich wrażeniach	– uważnie ogląda film – poprawnie i ciekawie wypowiada się na temat filmu – interesująco mówi o swoich

		• film		– stara się mówić o swoich wrażeniach		wrażeniach
111.	1	Kraina języka. Zdania i równoważniki zdań. - wypowiedzenie - zdanie - równoważnik zdania – podręcznik, s. 238–240 – zeszyt ćwiczeń: s. 122–126	– z pomocą nauczyciela nazywa część mowy, która tworzy najkrótsze zdanie – z pomocą nauczyciela przekształca równoważniki zdań w zdania – zna pojęcia: <i>zdania i równoważnik zdania</i> – z pomocą nauczyciela odróżnia zdania od równoważników zdań – z pomocą nauczyciela przekształca zdania w równoważniki zdań – wskazuje czasowniki w formach osobowych – z pomocą nauczyciela podkreśla wypowiedzenia, w których występują czasowniki w formie osobowej – wskazuje równoważniki zdań	– stara się wskazać różnice między wypowiedzeniami – próbuje nazywać część mowy, która tworzy najkrótsze zdanie – stara się przekształcić tekst opowiadania, zastępując bezokoliczniki czasownikami w formie osobowej – próbuje przekształcić równoważniki zdań w zdania – zna i stara się wyjaśnić pojęcia: <i>zdanie i równoważnik zdania</i> – stara się zmienić wypowiedzi w taki sposób, aby stały się dwoma różnymi zdaniami – próbuje odróżnić zdania od równoważników zdań – stara się przekształcić zdania w równoważniki zdań – próbuje wskazać czasowniki w formach osobowych – podkreśla część mowy występującą w każdym zdaniu – stara się wskazać zdania w podanym tekście / wśród wypowiedzeń – podkreśla wypowiedzenia, w których występują czasowniki w formie osobowej – stara się wskazać	– wskazuje różnice między wypowiedzeniami – nazywa część mowy, która tworzy najkrótsze zdanie – przekształca tekst opowiadania, zastępując bezokoliczniki czasownikami w formie osobowej – przekształca równoważniki zdań w zdania – definiuje równoważnik zdania – zmienia wypowiedzi w taki sposób, aby stały się dwoma różnymi zdaniami – odróżnia zdania od równoważników zdań – przekształca zdania w równoważniki zdań – wskazuje czasowniki w formach osobowych – wskazuje zdania w podanym tekście / wśród wypowiedzeń – zastępuje podane zdania równoważnikami zdań – przeredagowuje tekst, stosując równoważniki zdań	– poprawnie wskazuje różnice między wypowiedzeniami – poprawnie przekształca tekst opowiadania, zastępując bezokoliczniki czasownikami w formie osobowej – poprawnie zmienia wypowiedzi w taki sposób, aby stały się dwoma różnymi zdaniami – właściwie odróżnia zdania od równoważników zdań – poprawnie wskazuje zdania w podanym tekście / wśród wypowiedzeń – poprawnie wskazuje równoważniki zdań – poprawnie tworzy równoważniki zdań – poprawnie przeredagowuje tekst, stosując równoważniki zdań

				równoważniki zdań – stara się przereklamować tekst, stosując równoważniki zdań		
112.	1	Tylko jedna mama na... Joanna Kulmowa, <i>Mamy mamę</i> . • Joanna Kulmowa, <i>Mamy mamę</i> – podręcznik, s. 241 * scenariusz nr 54	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o utworze – mówi o Dniu Matki	– stara się rozwiązać rebus – stara się korzystać ze słownika frazeologicznego języka polskiego – stara się wypowiedzieć się na temat obowiązków mamy związanych z prowadzeniem domu – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się podać informacje na temat osoby mówiącej – stara się wyjaśnić na podstawie wiersza, co jest „najlepsze u mamy” – dopisuje dalszą część zdania, wykorzystując informacje podane w wierszu – stara się dopisać dalszą część zdania, odwołując się do własnych doświadczeń – stara się wypowiedzieć na temat Dnia Matki – stara się podać przykłady czynności, w jakich uczniowie mogliby wyręczyć swoje mamy – stara się podać propozycje uczczenia Dnia Matki	– rozwiązuje rebus – korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – wypowiada się na temat obowiązków mamy związanych z prowadzeniem domu – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat osoby mówiącej – wyjaśnia na podstawie wiersza, co jest „najlepsze u mamy” – dopisuje dalszą część zdania, wykorzystując informacje podane w wierszu – dopisuje dalszą część zdania, odwołując się do własnych doświadczeń – wypowiada się na temat Dnia Matki – podaje przykłady czynności, w jakich uczniowie mogliby wyręczyć swoje mamy – podaje propozycje uczczenia Dnia Matki	– poprawnie rozwiązuje rebus – wyjaśnia znaczenie podanego związku frazeologicznego – świadomie korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – poprawnie wypowiada się na temat obowiązków mamy związanych z prowadzeniem domu – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie podaje informacje na temat osoby mówiącej – cytuje odpowiednie fragmenty wiersza – poprawnie wyjaśnia na podstawie wiersza, co jest „najlepsze u mamy” – poprawnie dopisuje dalszą część zdania, wykorzystując informacje podane w wierszu – dopisuje dalszą część zdania, odwołując się do własnych doświadczeń – poprawnie wypowiada się na temat Dnia Matki – poprawnie podaje przykłady czynności, w jakich uczniowie mogliby wyręczyć swoje

						mamy – poprawnie podaje propozycje uczczenia Dnia Matki – wyjaśnia, na czym polega gra słów w wierszu
113.	1	Piszemy opowiadania. • opowiadanie • opowiadanie twórcze • opowiadanie odtwórcze • dialog – podręcznik, s. 248–249 – zeszyt ćwiczeń, s. 28–34 – <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i>, cz. 1, s. 82	– zna pojęcia: <i>opowiadanie</i>, <i>opowiadanie twórcze</i>, <i>opowiadanie odtwórcze</i> – z pomocą nauczyciela zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego opowiadanie – z pomocą nauczyciela układa baśń według podanego planu — z pomocą nauczyciela uzupełnia dymki pasującymi wypowiedziami – układa opowiadanie, wplatając w jego tok fragmenty podanych dialogów tytułuje opowiadanie	– zna i stara się wyjaśnić, czym są: <i>opowiadanie</i>, <i>opowiadanie twórcze</i> i <i>opowiadanie odtwórcze</i> – próbuje napisać opowiadanie na podstawie legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – stara się ułożyć układ baśń według podanego planu – uzupełnia dymki pasującymi wypowiedziami – podejmuje próbę napisania opowiadanie na podstawie komiksu, korzystając z podanego schematu – stara się wymyślić tytuł dla opowiadania	– rozumie, czym są: <i>opowiadanie</i>, <i>opowiadanie twórcze</i> i <i>opowiadanie odtwórcze</i> – pisze opowiadanie na podstawie legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – układa baśń według podanego planu – pisze baśń na podstawie wiersza <i>Bajka o rybaku i rybce</i> Aleksandra Puszkina – pisze opowiadanie na podstawie komiksu, korzystając z podanego schematu – układa opowiadanie, wplatając w jego tok fragmenty podanych dialogów – tytułuje opowiadanie	– właściwie rozumie, czym są: <i>opowiadanie twórcze</i> i <i>opowiadanie odtwórcze</i> – pisze ciekawe opowiadanie na podstawie legendy <i>O Lechu i białym orle</i> – poprawnie układa ciekawą baśń według podanego planu – poprawnie pisze baśń na podstawie wiersza <i>Bajka o rybaku i rybce</i> Aleksandra Puszkina – pisze ciekawe opowiadanie na podstawie komiksu, korzystając z podanego schematu – układa interesujące opowiadanie, wplatając w jego tok fragmenty podanych dialogów – nadaje opowiadaniu interesujący tytuł
114.	2	Dlaczego Nini stała się niewidzialna? • Tove Jansson, Opowiadanie o niewidzialnym dziecku • opowiadanie – podręcznik: s. 242–249 * scenariusz nr 55	– zna znaczenie związku frazeologicznego <i>zniknąć komuś z oczu</i> – z pomocą nauczyciela zapisuje synonimy podanego frazeologizmu – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka	– zna i stara się wyjaśnić znaczenie związku frazeologicznego <i>zniknąć komuś z oczu</i> – stara się podać synonimy podanego frazeologizmu – stara się korzystać ze słownika języka polskiego	– wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>zniknąć komuś z oczu</i> – zapisuje synonimy podanego frazeologizmu – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na podany	– poprawnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>zniknąć komuś z oczu</i> – właściwie zapisuje synonimy podanego frazeologizmu – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego

			polskiego – z pomocą nauczyciela wypowiada się na podany temat – czyta cicho – z pomocą nauczyciela określa elementy świata przedstawionego – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela redaguje przepis	– próbuje wypowiadać się na podany temat – stara się czytać cicho ze zrozumieniem – próbuje określa elementy świata przedstawionego – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – próbuje opowiedzieć o atmosferze panującej w domu bohaterów, wykorzystując bank serdecznych słówek – stara się opowiedzieć o sposobach na przywrócenie dziewczynce widzialnej postaci – próbuje zredagować opowiadanie o przygodzie bohaterów nad morzem – stara się napisać przepis	temat – czyta cicho ze zrozumieniem – określa elementy świata przedstawionego – opowiada o przebiegu wydarzeń – opowiada o atmosferze panującej w domu bohaterów, wykorzystując bank serdecznych słówek – opowiada o sposobach na przywrócenie dziewczynce widzialnej postaci – redaguje opowiadanie o przygodzie bohaterów nad morzem – redaguje przepis	– poprawnie wypowiada się na podany temat – poprawnie czyta cicho ze zrozumieniem – właściwie określa elementy świata przedstawionego – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – ciekawie opowiada o atmosferze panującej w domu bohaterów, wykorzystując bank serdecznych słówek – opowiada o sposobach na przywrócenie dziewczynce widzialnej postaci – poprawnie redaguje opowiadanie o przygodzie bohaterów nad morzem – poprawnie i w sposób interesujący redaguje przepis
115.	1	Zakrety ortografii. Formy czasu przeszłego czasowników. • Agnieszka Frączek, <i>Dziwny kot</i> • pisownia form czasu przeszłego czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – podręcznik, s. 250–251 – zeszyt ćwiczeń, s. 178–179	– czyta głośno – określa osobę mówiącą w wierszu na podstawie form czasowników – słucha wiersza – zna zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – z pomocą nauczyciela stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – z pomocą nauczyciela	– stara się czytać głośno i wyraźnie – czyta wiersz w imieniu chłopca – zna i stara się stosować w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – stara się uzupełnić wnioski na podstawie porównania wymowy i pisowni czasowników w czasie przeszłym – próbuje tworzyć formy	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – zna i stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – uzupełnia wnioski na podstawie porównania wymowy i pisowni czasowników w czasie przeszłym – tworzy formy osobowe czasowników w czasie przeszłym	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – zna i poprawnie stosuje w praktyce zasady dotyczące pisowni form czasu przeszłego czasowników typu <i>zacząć, wziąć</i> – poprawnie uzupełnia wnioski na podstawie porównania wymowy i pisowni czasowników w czasie przeszłym – poprawnie tworzy formy osobowe czasowników w czasie przeszłym

			uzupełnia wnioski na podstawie porównania wymowy i pisowni czasowników w czasie przeszłym – z pomocą nauczyciela tworzy od podanych bezokoliczników formy osobowe czasowników w czasie przeszłym – z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie popularnych zwrotów – z pomocą nauczyciela uzupełnia tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>ą</i> – z pomocą nauczyciela układa zdania, wykorzystując podane słownictwo	osobowe czasowników w czasie przeszłym od podanych bezokoliczników – stara się uzupełnić zdania / związki wyrazowe odpowiednimi formami czasowników w czasie przeszłym – próbuje wyjaśnić znaczenie popularnych zwrotów – stara się uzupełnić tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>ą</i> – próbuje układać zdania, wykorzystując podane słownictwo	od podanych bezokoliczników – uzupełnia zdania / związki wyrazowe odpowiednimi formami czasowników w czasie przeszłym – wyjaśnia znaczenie popularnych zwrotów – uzupełnia tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>ą</i> – próbuje układać zdania, wykorzystując podane słownictwo	od podanych bezokoliczników – poprawnie uzupełnia zdania / związki wyrazowe odpowiednimi formami czasowników w czasie przeszłym – właściwie i wyczerpująco wyjaśnia znaczenie popularnych zwrotów – poprawnie uzupełnia tekst, wpisując <i>ę</i> lub <i>ą</i> – poprawnie układa zdania, wykorzystując podane słownictwo
116.	2	Czy obrażanie się na rodziców to dobry sposób na wybrnięcie z niekorzystnej dla nas sytuacji? - Anna Onichimowska, <i>Krzysztofa Pączka droga do sławy</i> - pamiętnik – podręcznik, s. 252–254 * scenariusz nr 56	– zapisuje określenia pasujące do zilustrowanej sytuacji – czyta głośno – mówi o narratorze – mówi o utworze – mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterze – zapisuje podane teksty	– stara się wypowiedzieć na temat sytuacji przedstawionej na rysunku – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się podać informacje na temat narratora – stara się określić formę, w jakiej wypowiada się narrator – stara się określić tematykę opowiadania – stara się nadać tytuły poszczególnym częściom opowiadania – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się ocenić zachowanie	– wypowiada się na temat sytuacji przedstawionej na rysunku – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – podaje informacje na temat narratora – określa formę, w jakiej wypowiada się narrator – określa tematykę opowiadania – tytułuje poszczególne części opowiadania – opowiada o przebiegu wydarzeń – ocenia zachowanie bohatera, wykorzystując podane przymiotniki	– poprawnie wypowiada się na temat sytuacji przedstawionej na rysunku – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie podaje informacje na temat narratora – poprawnie określa formę, w jakiej wypowiada się narrator – poprawnie określa tematykę opowiadania – interesująco tytułuje poszczególne części opowiadania – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń

				bohatera, wykorzystując podane przymiotniki – stara się ułożyć plan wybranego fragmentu i redagować na jego podstawie krótkie opowiadanie – stara się redagować receptę na poprawę nastroju bliskich po kłótni / sprzeczce	– układa plan wybranego fragmentu i redaguje na jego podstawie krótkie opowiadanie – redaguje receptę na poprawę nastroju bliskich po kłótni / sprzeczce	– właściwie ocenia zachowanie bohatera, wykorzystując podane przymiotniki – rozważa podane zagadnienie w formie drzewka decyzyjnego – prezentuje efekt pracy grupy – poprawnie układa plan wybranego fragmentu i poprawnie redaguje na jego podstawie krótkie opowiadanie – poprawnie redaguje receptę na poprawę nastroju bliskich po kłótni / sprzeczce
117.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 5. – <i>Powrót taty</i> . • Adam Mickiewicz, <i>Powrót taty</i> test nr 5 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem – podręcznik, s. 255–258	– czyta cicho – z pomocą nauczyciela udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami	– stara się czytać cicho ze zrozumieniem – stara się odpowiedzieć na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania – poprawnie porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi
118.	1	Komu kupiec zawdzięcza ocalenie życia? • Adam Mickiewicz, <i>Powrót taty</i> • recytacja – podręcznik: s. 255–258 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i> , kl. 4, s. 84	– z pomocą nauczyciela wypowiada się na temat roli, jaką pełni ojciec we współczesnej rodzinie – z pomocą nauczyciela poznaje informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – słucha czytania nauczyciela – z pomocą nauczyciela	– stara się zapisać skojarzenia do wyrazu <i>tata</i> – próbuje wypowiadać się na temat roli, jaką pełni ojciec we współczesnej rodzinie – stara się przygotować i zaprezentować informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – stara się uporządkować	– zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>tata</i> – wypowiada się na temat roli, jaką pełni ojciec we współczesnej rodzinie – podaje informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – porządkuje podany plan zgodnie z chronologią	– poprawnie zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>tata</i> – poprawnie wypowiada się na temat roli, jaką pełni ojciec we współczesnej rodzinie – w sposób interesujący podaje informacje na temat Adama Mickiewicza i epoki, w której żył poeta – właściwie porządkuje

		* scenariusz nr 57	porządkuje podany plan zgodnie z chronologią – z pomocą nauczyciela wymienia postacie występujące w utworze – czyta tekst – z pomocą nauczyciela redaguje kilkuzdaniową wypowiedź na podany temat	podany plan zgodnie z chronologią – próbuje opowiedzieć o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – stara się wyodrębnić postacie występujące w utworze – stara się czytać tekst z podziałem na role – próbuje wyjaśnić okoliczności zdarzenia – stara się przytoczyć odpowiedni fragment tekstu – próbuje ocenić postępowanie starszego zbójcy – próbuje zredagować podziękowanie w imieniu kupca – stara się zredagować kilkuzdaniową wypowiedź na podany temat	– opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – wyodrębnia postacie występujące w utworze – czyta tekst z podziałem na role – wyjaśnia okoliczności zdarzenia – przytacza odpowiedni fragment tekstu – ocenia postępowanie starszego zbójcy – redaguje podziękowanie w imieniu kupca – redaguje kilkuzdaniową wypowiedź na podany temat	podany plan zgodnie z chronologią – w sposób ciekawy opowiada o przebiegu wydarzeń na podstawie planu – poprawnie wyodrębnia postacie występujące w utworze – poprawnie czyta tekst z podziałem na role, zachowując właściwą intonację – poprawnie i w interesujący sposób wyjaśnia okoliczności zdarzenia – poprawnie przytacza odpowiedni fragment tekstu – poprawnie ocenia postępowanie starszego zbójcy – poprawnie i w interesujący sposób redaguje podziękowanie w imieniu kupca – poprawnie redaguje kilkuzdaniową wypowiedź na podany temat
119.	2	Kraina języka. Podmiot i orzeczenie. • orzeczenie • orzeczenie • podmiot • związek główny • zdanie – podręcznik, s. 259–261	– z pomocą nauczyciela rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – z pomocą nauczyciela	– stara się rozpoznać w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – próbuje rozpoznać w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – próbuje wskazać wyrazy, które mogą być orzeczeniami – zna i stara się wyjaśnić	– rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – wskazuje wyrazy, które mogą być orzeczeniami – rozumie pojęcia: <i>orzeczenie</i>,	– poprawnie rozpoznaje w zdaniach czasowniki pełniące funkcję orzeczeń – właściwie rozpoznaje w zdaniach rzeczowniki pełniące funkcję podmiotów – poprawnie wskazuje wyrazy, które mogą być orzeczeniami – rozumie pojęcia: <i>orzeczenie</i>,

		– zeszyt ćwiczeń, s. 126–131	wskazuje wyrazy, które mogą być orzeczeniami – zna pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, podmiot</i> – z pomocą nauczyciela dopisuje brakujące orzeczenia – z pomocą nauczyciela dopisuje podmioty do zdań – z pomocą nauczyciela wskazuje w zdaniach orzeczenia – z pomocą nauczyciela przyporządkowuje wykonawców czynności do poszczególnych zdań – dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – z pomocą nauczyciela podkreśla orzeczenia / podmioty – z pomocą nauczyciela wypisuje z podanych zdań związki główne	pojęcia: <i>orzeczenie, podmiot, związek główny, podmiot</i> – próbuje wyjaśnić wypowiedzenia, w których brakuje podmiotów / orzeczeń – stara się uzupełnić brakujące orzeczenia – stara się dopisać podmioty do zdań – wskazuje w zdaniach orzeczenia – dobiera do podmiotów odpowiednie formy orzeczeń – stara się wypisać w formie wykresów związki główne z podanych zdań – próbuje przyporządkować wykonawców czynności do poszczególnych zdań – stara się dopisać orzeczenia w formach czasu przeszłego – uzupełnia tekst orzeczeniami – wskazuje rzeczownik, który pełni funkcję podmiotu – podkreśla orzeczenia / podmioty – stara się połączyć podmioty z odpowiednimi orzeczeniami – podejmuje próbę zredagowania krótkiego opowiadania, wykorzystując utworzone związki wyrazowe – stara się wypisać z podanych zdań związki	<i>podmiot, związek główny, podmiot</i> – wskazuje wypowiedzenia, w których brakuje podmiotów / orzeczeń – wypisuje w formie wykresów związki główne z podanych zdań – przyporządkowuje wykonawców czynności do poszczególnych zdań – dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – uzupełnia tekst orzeczeniami – wskazuje rzeczownik, który pełni funkcję podmiotu – podkreśla orzeczenia / podmioty – łączy podmioty z odpowiednimi orzeczeniami – redaguje krótkie opowiadanie, wykorzystując utworzone związki wyrazowe – wypisuje z podanych zdań związki główne – nadaje ilustracjom tytuły w formie zdań składających się z samego związku głównego	<i>podmiot, związek główny, podmiot</i> – poprawnie dobiera do podmiotów odpowiednie formy orzeczeń – poprawnie wypisuje w formie wykresów związki główne z podanych zdań – poprawnie przyporządkowuje wykonawców czynności do poszczególnych zdań – poprawnie dopisuje orzeczenia w formach czasu przeszłego – poprawnie łączy podmioty z odpowiednimi orzeczeniami – poprawnie i w interesujący sposób redaguje krótkie opowiadanie, wykorzystując utworzone związki wyrazowe – poprawnie wypisuje z podanych zdań związki główne – poprawnie nadaje ilustracjom tytuły w formie zdań składających się z samego związku głównego
--	--	------------------------------	---	--	--	---

				główne – podejmuje próbę nadania ilustracjom tytułów w formie zdań składających się z samego zwiazku głównego		
120.	1	„Tu jest wszystko, co się kiedykolwiek chciało mieć”. Rozmawiamy o Nangijali. – podręcznik, s. 262–267 • Astrid Lindgren, <i>Bracia Lwie Serce</i> * scenariusz nr 58	– mówi o swoich wrażeniach czytelniczych – mówi o wybranym fragmencie lektury	– stara się opowiedzieć o swoich wrażeniach czytelniczych – stara się uzasadnić swoją opinię – stara się opowiedzieć wybrany fragment lektury – stara się określić tematykę utworu – stara się określić narratora w utworze	– opowiada o swoich wrażeniach czytelniczych – uzasadnia swoją opinię – opowiada wybrany fragment lektury – określa tematykę utworu – określa narratora w utworze	– poprawnie opowiada o swoich wrażeniach czytelniczych – poprawnie uzasadnia swoją opinię – poprawnie opowiada wybrany fragment lektury – poprawnie określa tematykę utworu – poprawnie określa narratora w utworze – dostrzega i określa przesłanie utworu
121.	1	W rodzinie – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 6. rozdziale podręcznika	– zna pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot</i> – wskazuje czasowniki w formach osobowych – opowiada o przygodzie	– zna pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – odróżnia zdania od równoważników zdań – rozpoznaje podmioty i orzeczenia w zdaniu – redaguje krótkie opowiadanie	– rozumie pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – tworzy równoważniki zdań – dopisuje orzeczenia do podanych podmiotów – redaguje opowiadanie z zachowaniem budowy trójdzielnej	– wyjaśnia pojęcia: <i>wypowiedzenie, zdanie, równoważnik zdania, orzeczenie, podmiot, związek główny</i> – przekształca równoważniki zdań na zdania – przekształca zdania na równoważniki zdań – wyjaśnia funkcję podmiotu i orzeczenia w zdaniu – redaguje opowiadanie poprawne pod względem językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym
122.	1	W rodzinie – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 6	– czyta cicho – podejmuje próbę wykonania poleceń	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się wnioskować na podstawie informacji	– na ogół poprawnie wnioskuje na podstawie informacji podanych w tekście	– poprawnie wnioskuje na podstawie informacji podanych w tekście

				podanych w tekście – stara się pisać opowiadanie	– pisze opowiadanie	– poprawnie pisze opowiadanie
Nasza przyjaźń						
123.	2	Przygotowujemy się do pisania listów. list – podręcznik, s. s. 276–278 – zeszyt ćwiczeń, s. 37–40 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne. Cz. 1</i>, s. 95 * scenariusz nr 59	– mówi o pisaniu i otrzymywaniu listów – zapoznaje się z informacjami na temat historii pisanie listów – zapisuje zwroty ze słowem <i>list</i> – odczytuje przykładowy list – analizuje schemat graficznego układu listu – uzupełnia list, wpisując miejsce i datę jego napisania – określa adresata listu na podstawie nagłówka i formuły końcowej – wybiera wyrazy, które można stosować wyłącznie w listach do rówieśników – wyjaśnia znaczenia skrótów stosowanych w adresach – adresuje kopertę – zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego list – z pomocą nauczyciela pisze list do kolegi / koleżanki – pisze SMS lub e-mail z krótką informacją dla rodziców	– stara się opowiedzieć o swoich doświadczeniach związanych z pisanie i otrzymywaniem listów – zna znaczenie słowa <i>list</i> – stara się wyjaśnić znaczenia wyrażen ze słowem <i>list</i> – stara się korzystać ze słownika języka polskiego – stara się wpisać brakujące zwroty grzecznościowe zgodnie z obowiązującymi zasadami – stara się wyznaczyć akapity w liście – stara się pisać list do kolegi / koleżanki – stara się poprawić błędy w SMS-ie	– opowiada o swoich doświadczeniach związanych z pisanie i otrzymywaniem listów – wyjaśnia znaczenie słowa <i>list</i> – wyjaśnia znaczenia wyrażen ze słowem <i>list</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – wpisuje brakujące zwroty grzecznościowe zgodnie z obowiązującymi zasadami – wyznacza akapity w liście – pisze list do kolegi / koleżanki – poprawia błędy w SMS-ie	– poprawnie opowiada o swoich doświadczeniach związanych z pisanie i otrzymywaniem listów – poprawnie wyjaśnia znaczenie słowa <i>list</i> – poprawnie wyjaśnia znaczenia wyrażen ze słowem <i>list</i> – świadomie korzysta ze słownika języka polskiego – poprawnie wpisuje brakujące zwroty grzecznościowe zgodnie z obowiązującymi zasadami – poprawnie wyznacza akapity w liście – poprawnie pisze list do kolegi / koleżanki – właściwie poprawia błędy w SMS-ie – poprawnie pisze SMS lub e-mail z krótką informacją dla rodziców
124.	2	Czego dowiadujemy się o Felku – głównym bohaterze poznanego opowiadania? Małgorzata Szyszko-Kondej,	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – zapisuje plan wydarzeń	– stara się wyjaśnić przerośny sens przysłów – stara się podać informacje na temat narratora	– wyjaśnia przerośny sens przysłów – podaje informacje na temat narratora	– łączy pocięte zdania, tworząc przysłowia o przyjaźni – poprawnie wyjaśnia przerośny sens przysłów

		<i>Napiszę książkę o III b, ale na pewno nie sama...</i> kolejność zdarzeń – podręcznik: s. 272–276 * scenariusz nr 60	– mówi o wydarzeniach – mówi o bohaterze – z pomocą nauczyciela szuka w tekście potrzebnych informacji – zapisuje list do bohatera opowiadania	– stara się określić tematykę tekstu – zna pojęcie <i>chronologia</i> – stara się porządkować plan wydarzeń zgodnie z chronologią – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – wskazuje głównego bohatera – stara się gromadzić informacje na temat głównego bohatera – szuka w tekście potrzebnych informacji – stara się proponować formy pomocy bohaterowi – stara się pisać list do bohatera opowiadania	– określa tematykę tekstu – rozumie pojęcie <i>chronologia</i> – porządkuje plan wydarzeń zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wydarzeń – gromadzi informacje na temat głównego bohatera – proponuje formy pomocy bohaterowi – pisze list do bohatera opowiadania	– poprawnie podaje informacje na temat narratora – poprawnie określa tematykę tekstu – wskazuje przysłowie, które zostało przywołane w tekście – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>chronologia</i> – poprawnie porządkuje plan wydarzeń zgodnie z chronologią – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie gromadzi informacje na temat głównego bohatera – poprawnie proponuje formy pomocy bohaterowi – poprawnie pisze list do bohatera opowiadania – ustosunkowuje się do podanej opinii
125.	2	Kraina języka. Określenia. Grupa podmiotu i grupa orzeczenia. - określenia - wyraz określany i określający - orzeczenie - podmiot - grupa podmiotu - grupa orzeczenia – podręcznik, s. 279–283 – zeszyt ćwiczeń, s. 131–138	– wie, czym są wyrazy określone, a czym wyrazy określające – zna pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje w wyrażeniach wyrazy określające i określone – wie, czym jest podmiot i jaką zwykle częścią mowy jest wyrażony – wie, czym jest orzeczenie	– tworzy związki wyrazowe, z reguły poprawnie wskazując wyrazy określone i określające – zna pojęcia i z reguły rozumie pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podmioty i orzeczenia – z reguły trafnie wskazuje w zdaniach związki główne – z reguły poprawnie wypisuje	– poprawnie tworzy związki wyrazowe, z reguły poprawnie wskazując wyrazy określone i określające – rozumie pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – poprawnie wskazuje w zdaniach podmioty – bezbłędnie wskazuje w zdaniach orzeczenia – trafnie wskazuje w zdaniach związki główne – samodzielnie i z reguły	– poprawnie tworzy związki wyrazowe, wskazując wyrazy określone i określające – poprawnie rozumie pojęcia: <i>grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – bezbłędnie wskazuje w zdaniach podmioty – bezbłędnie wskazuje w zdaniach orzeczenia – trafnie wskazuje w zdaniach związki główne – samodzielnie wypisuje ze

			i jaką częścią mowy jest wyrażone – buduje logiczne zdania z rozsypanki wyrazowej – z pomocą nauczyciela lub na podstawie wzoru rozwija grupę orzeczenia i podmiotu przez dodawanie określeń – z pomocą nauczyciela wypisuje z wiersza określenia oznaczonych orzeczeń – skreśla nazwy części mowy – z pomocą nauczyciela wskazuje rzeczowniki i przymiotniki w określonym rodzaju – z pomocą nauczyciela oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – z pomocą nauczyciela wypisuje z tekstu związki przymiotnika z rzeczownikiem – z pomocą nauczyciela określa liczbę i rodzaj przymiotnika i rzeczownika – z pomocą nauczyciela układa z zestawu liter bezokoliczniki i formy osobowe czasowników uzupełnia tekst o przysłówki, które pasują do treści zdań – wskazuje zdania / równoważniki zdań – podkreśla orzeczenia w zdaniach	ze zdań związki poboczne (podrzędne) – buduje logiczne zdania z rozsypanki wyrazowej – podejmuje samodzielne próby rozwijania grupy orzeczenia i podmiotu przez dodawanie określeń – podkreśla podmioty i orzeczenia w zdaniach – stara się rozwijać zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – próbuje oddzielić grupę podmiotu od grupy orzeczenia – próbuje wypisać z wiersza określenia oznaczonych orzeczeń – stara się określić liczbę i rodzaj przymiotnika oraz rzeczownika – stara się napisać tekst o swoich planach na wakacje, stosując różne określenia – z reguły poprawnie podkreśla związki główne w zapisanych zdaniach uzupełnia tekst o przysłówki, które pasują do treści zdań – próbuje wskazywać zdania / równoważniki zdań – z reguły poprawnie podkreśla orzeczenia w zdaniach – stara się określić	poprawnie wypisuje ze zdań związki poboczne (podrzędne) – nazywa związki poboczne związkami wyrazowymi należącymi do grupy orzeczenia lub grupy podmiotu – tworzy logiczne zdania z rozsypanki wyrazowej – samodzielnie rozwija grupę orzeczenia i podmiotu przez dodawanie określeń – rozwija zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – rozwija zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – wypisuje z wiersza określenia oznaczonych orzeczeń – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – pisze tekst o swoich planach na wakacje, stosując różne określenia – poprawnie podkreśla związki główne w zapisanych zdaniach – uzupełnia tekst o przysłówki, które pasują do treści zdań – wskazuje zdania / równoważniki zdań – podkreśla orzeczenia w	zdań związki poboczne (podrzędne) – nazywa związki poboczne związkami wyrazowymi należącymi do grupy orzeczenia lub grupy podmiotu – tworzy logiczne zdania z rozsypanki wyrazowej – samodzielnie rozwija grupę orzeczenia i podmiotu przez dodawanie określeń – poprawnie rozwija zdania w taki sposób, aby dopisane określenia odpowiadały na podane pytania – poprawnie oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – poprawnie wypisuje z wiersza określenia oznaczonych orzeczeń – pisze poprawnie i w sposób interesujący tekst o swoich planach na wakacje, stosując różne określenia – poprawnie podkreśla związki główne w zapisanych zdaniach – właściwie uzupełnia tekst o przysłówki, które pasują do treści zdań – poprawnie wskazuje zdania / równoważniki zdań – poprawnie podkreśla orzeczenia w zdaniach
--	--	--	---	--	--	--

			– określa wypowiedzenia ze względu na ich cel – układa dialog na podany temat, stosując różne rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel – rozwija podane zdania, dodając określenia do podmiotów i orzeczeń	wypowiedzenia ze względu na ich cel – próbuje ułożyć dialog na podany temat, stosując różne rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel – z reguły rozwija podane zdania, dodając określenia do podmiotów i orzeczeń	zdaniach – określa wypowiedzenia ze względu na ich cel – układa dialog na podany temat, stosując różne rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel – rozwija podane zdania, dodając określenia do podmiotów i orzeczeń	– poprawnie określa wypowiedzenia ze względu na ich cel – poprawnie układa interesujący dialog na podany temat, stosując różne rodzaje wypowiedzeń ze względu na cel – poprawnie rozwija podane zdania, dodając określenia do podmiotów i orzeczeń
126.	1	Czy rozumiesz to, co czytasz? Spotkanie 6. – <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie.</i> - Anatol Stern, <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie</i> - test nr 4 sprawdzający stopień opanowania umiejętności cichego czytania ze zrozumieniem – podręcznik, s. 284–288	– czyta cicho – próbuje udzielić odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – stara się udzielić odpowiedzi na postawione pytania – porównuje odpowiedzi zaznaczone (podane) na sprawdzianie z wzorcowymi rozwiązaniami	– czyta cicho ze zrozumieniem – udziela odpowiedzi na postawione pytania	– czyta cicho ze zrozumieniem – poprawnie udziela odpowiedzi na postawione pytania
127.	1	O tym, co jest najpiękniejsze na świecie. Rozmawiamy o wartościach. - Anatol Stern, <i>O tym, co jest najpiękniejsze na świecie</i> - dialog - przysłowie – podręcznik, s. 284–289 – materiały dodatkowe: WSiPnet. Tworzenie wypowiedzi. Mówienie i pisanie * scenariusz nr 61	– bierze udział w czytaniu z podziałem na role – z pomocą nauczyciela szuka potrzebnych informacji w tekście – mówi o bohaterach – mówi o wartościach	– stara się odczytać zaszyfrowane zdania – wyjaśnia, czym jest <i>dialog</i> – czyta tekst z podziałem na role – szuka potrzebnych informacji w tekście – stara się wskazać przysłowie, które ma związek z opowieścią gołębic – stara się ocenić poglądy bohaterów – stara się nadać rangę podanym wartościom – stara się nazwać wartość	– odczytuje zaszyfrowane zdania – wskazuje przysłowie, które ma związek z opowieścią gołębic – ocenia poglądy bohaterów – nadaje rangę podanym wartościom – prezentuje efekt samodzielnej pracy – uzasadnia swoje wybory – nazywa wartość w związku z podaną sytuacją	– poprawnie odczytuje zaszyfrowane zdania – poprawnie wskazuje przysłowie, które ma związek z opowieścią gołębic – poprawnie ocenia poglądy bohaterów – poprawnie nadaje rangę podanym wartościom – ciekawie prezentuje efekt samodzielnej pracy – poprawnie uzasadnia swoje wybory – poprawnie nazywa wartość w związku z podaną sytuacją

				w związku z podaną sytuacją		– podaje przykłady przysłów związanych z pogodą i porami roku
128.	1	Zakręty ortografii. Wielka litera w tytułach i nazwach święt. - Agnieszka Frączek, <i>Trudne sąsiedztwo</i> - pisownia wielką literą (nazwy kontynentów, państw, miast, wsi, osiedli, oceanów, mórz, rzek, jezior, gór, wysp; imiona, nazwiska, przydomki, pseudonimy, przezwiska, tytuły, nazwy święt) – podręcznik, s. 290–291 – zeszyt ćwiczeń, s. 180–184 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Plansze interaktywne: Zasady pisowni. Zasady polskiej ortografii</i> – cz. II * scenariusz nr 62	– zna poznane do tej pory zasady dotyczące pisowni wyrazów wielką literą – czyta głośno – zapoznaje się z zasadą dotyczącą pisowni wielkiej litery w tytułach oraz nazwach święt – przepisuje tytuły podanych książek, wstawiając wielkie lub małe litery – z pomocą nauczyciela zapisuje wyrazy z trudnością ortograficzną – wypisuje z programu telewizyjnego tytuły filmów	– czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się omówić sytuację przedstawioną w wierszu – stara się zapisać w porządku alfabetycznym tytuły książek wymienione w wierszu – odgaduje na podstawie obrazków tytuły utworów i poprawnie je zapisuje – stara się zapisać nazwy święt związane z zamieszczonymi w podręczniku „kartkami z kalendarza” – stara się odgadnąć na podstawie obrazków nazwy święt i je zapisuje – stara się uzupełnić tekst, wpisując brakujące małe lub wielkie litery – stara się zapisać nazwy święt związane z podanymi datami – stara się zapisać przykładowe tytuły utworów podanych pisarzy – zapisuje tytuły swoich ulubionych książek wraz z imionami i nazwiskami autorów	– przypomina poznane do tej pory zasady dotyczące pisowni wyrazów wielką literą – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – omawia sytuację przedstawioną w wierszu – zapisuje w porządku alfabetycznym tytuły książek wymienione w wierszu – odgaduje na podstawie obrazków tytuły utworów i poprawnie je zapisuje – zapisuje nazwy święt związane z zamieszczonymi w podręczniku „kartkami z kalendarza” – odgaduje na podstawie obrazków nazwy święt i na ogół poprawnie je zapisuje – uzupełnia tekst, wpisując brakujące małe lub wielkie litery – zapisuje nazwy święt związane z podanymi datami – zapisuje przykładowe tytuły utworów podanych pisarzy – zapisuje tytuły swoich ulubionych książek wraz z imionami i nazwiskami autorów	– poprawnie przypomina poznane do tej pory zasady dotyczące pisowni wyrazów wielką literą – ilustruje przywołane zasady odpowiednimi przykładami – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie omawia sytuację przedstawioną w wierszu – poprawnie zapisuje w porządku alfabetycznym tytuły książek wymienione w wierszu – odgaduje na podstawie obrazków tytuły utworów i poprawnie je zapisuje – poprawnie zapisuje nazwy święt związane z zamieszczonymi w podręczniku „kartkami z kalendarza” – poprawnie odgaduje na podstawie obrazków nazwy święt i poprawnie je zapisuje – poprawnie uzupełnia tekst, wpisując brakujące małe lub wielkie litery – poprawnie zapisuje nazwy święt związane z podanymi datami – poprawnie zapisuje przykładowe tytuły utworów

						podanych pisarzy – poprawnie zapisuje tytuły swoich ulubionych książek wraz z imionami i nazwiskami autorów – wymyśla i zapisuje nazwę święta, które chciałby obchodzić
129.	1	Czy zajaczek żył wśród prawdziwych przyjaciół? • Ignacy Krasicki, <i>Przyjaciele</i> • inscenizacja – podręcznik, s. 292–293 – materiały dodatkowe: <i>Język polski. Zeszyt lekturowy</i>, kl. 4, s. 78 * scenariusz nr 63	– z pomocą nauczyciela zapoznaje się z informacjami na temat autora utworu – z pomocą nauczyciela podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno – wysłuchuje aktorskiego wykonania wiersza <i>Przyjaciele</i> – z pomocą nauczyciela opowiada o przebiegu wydarzeń – z pomocą nauczyciela podaje informacje na temat bohaterów – nazywa cechy zwierząt – z pomocą nauczyciela pisze krótką wypowiedź na wybrany temat	– poznaje informacjami na temat autora utworu – podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno i wyraźnie – z reguły poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – stara się podać informacje na temat bohaterów – stara się nazwać cechy zwierząt – włącza się w przygotowaniu inscenizacji – stara się napisać krótką wypowiedź na wybrany temat	– podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie, wyraziście – opowiada o przebiegu wydarzeń – podaje informacje na temat bohaterów – nazywa cechy zwierząt – omawia morał wynikający z tekstu – bierze udział w przygotowaniu inscenizacji – pisze krótką wypowiedź na wybrany temat	– podaje cechy prawdziwego przyjaciela – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie i interesująco opowiada o przebiegu wydarzeń – poprawnie podaje informacje na temat bohaterów – wnikliwie omawia morał wynikający z tekstu – aktywnie bierze udział w przygotowaniu inscenizacji – w sposób interesujący pisze krótką wypowiedź na wybrany temat
130.	1	Dlaczego nie zawsze należy mówić to, co się myśli? • Maria Terlikowska, <i>Ziółko</i> • monolog – podręcznik, 294–295 * scenariusz nr 64	– słucha nagrania utworu – czyta głośno – odczytuje przezwiska bohaterki – znajduje wskazane przez uczniów fragmenty tekstu – mówi o bohaterce – pisze krótki list do Ziółka – zapisuje wypowiedź	– rozwiązuje diagram – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – zna pojęcie <i>monolog</i> – stara się uzasadnić, że tekst jest monologiem – stara się przytoczyć wypowiedzi bohaterki na temat rówieśników	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – rozumie pojęcie <i>monolog</i> – uzasadnia, że tekst jest monologiem – przytacza wypowiedzi bohaterki na temat rówieśników – ocenia postępowanie	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – rozumie i wyjaśnia pojęcie <i>monolog</i> – poprawnie uzasadnia, że tekst jest monologiem – poprawnie przytacza wypowiedzi bohaterki na temat rówieśników

			zawierającą komplement	– stara się ocenić postępowanie bohaterki – stara się wyjaśnić, dlaczego nie zawsze należy mówić innym to, co akurat o nich myślimy – stara się wyjaśnić sens podanego przysłowia – stara się napisać list do Ziółka	bohaterki – wyjaśnia, dlaczego nie zawsze należy mówić innym to, co akurat o nich myślimy – wyjaśnia sens podanego przysłowia – pisze list do Ziółka	– poprawnie ocenia postępowanie bohaterki – poprawnie wyjaśnia, dlaczego nie zawsze należy mówić innym to, co akurat o nich myślimy – poprawnie wyjaśnia sens podanego przysłowia – poprawnie pisze list do Ziółka, zawiera w liście rady dla dziewczynki
131.	1	Kraina języka. Wypowiedzenie i jego części: podsumowanie. – podręcznik: s. 296–298 - wypowiedzenie - podział wypowiedzeń - zdanie - równoważnik zdania - podmiot - orzeczenie - określenia - grupa podmiotu - grupa orzeczenia	– z pomocą nauczyciela przekształca równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – z pomocą nauczyciela uzupełnia zdania określeniami – z pomocą nauczyciela układa pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – z pomocą nauczyciela wypisuje z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i przymiotnikami	– stara się określić rodzaj podanych wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiadania oraz obecność orzeczenia – próbuje przekształcać równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – z reguły uzupełnia zdania określeniami – próbuje układać pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – próbuje wypisać z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i przymiotnikami – stara się przyporządkować wyrazy odpowiadającym im częściom zdania na wykresie	określa rodzaj podanych wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiadania oraz obecność orzeczenia – przekształca równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – uzupełnia zdania określeniami – układa pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – wypisuje z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i przymiotnikami – przyporządkowuje wyrazy odpowiadającym im częściom zdania na wykresie – wymyśla zdanie, które odpowiada podanemu schematowi	– poprawnie określa rodzaj podanych wypowiedzeń ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiadania oraz obecność orzeczenia – właściwie przekształca równoważniki w zdania, wprowadzając odpowiednie orzeczenia – poprawnie uzupełnia zdania określeniami – właściwie układa pary wyrazów określających i określanych, które odnoszą się do sytuacji przedstawionej na rysunku – poprawnie wypisuje z tekstu określenia wyrażone: przysłówkami, rzeczownikami i przymiotnikami – poprawnie przyporządkowuje wyrazy odpowiadającym im częściom zdania na wykresie – poprawnie wymyśla zdanie,

						które odpowiada podanemu schematowi
132.	2	Przedstawiamy fragment poznanego utworu w formie komiksu. - Astrid Lindgren, <i>Ronja, córka zbójnika</i> - elementy świata przedstawionego - plan wydarzeń - komiks – podręcznik, s. 299–303 * scenariusz nr 65	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – mówi o utworze – mówi o bohaterach – mówi o wydarzeniach – wie, czym jest komiks – włącza się w pracę grupy	– stara się określić czas i miejsce wydarzeń – stara się wymienić bohaterów – stara się porządkować plan zgodnie z chronologią – stara się opowiedzieć o przebiegu wydarzeń – stara się ocenić postępowanie bohaterki – stara się podać cechy komiksu – stara się przedstawić fragment utworu w formie komiksu – pracuje w grupie – stara się formułować wypowiedź w imieniu Ronji	– określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia bohaterów – porządkuje plan zgodnie z chronologią – opowiada o przebiegu wydarzeń – ocenia postępowanie bohaterki – podaje cechy komiksu – przedstawia fragment utworu w formie komiksu – prezentuje efekt pracy grupy – formułuje wypowiedź w imieniu Ronji	– poprawnie określa czas i miejsce wydarzeń – poprawnie wymienia bohaterów – poprawnie porządkuje plan zgodnie z chronologią – poprawnie opowiada o przebiegu wydarzeń – cytuje fragmenty ilustrujące stosunek Ronji do Birka – właściwie ocenia postępowanie bohaterki – poprawnie podaje cechy komiksu – interesująco przedstawia fragment utworu w formie komiksu – decyduje o efekcie pracy grupy – poprawnie formułuje wypowiedź w imieniu Ronji – wchodzi w rolę postaci, oddając jej uczucia i zachowania mimiką oraz gestami
133.	1	Nasza przyjaźń – przygotowanie do sprawdzianu. – treści zawarte w 7. rozdziale podręcznika	– zna pojęcia: <i>określenia, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia, monolog</i> – odróżnia zdanie od równoważnika zdania – z pomocą nauczyciela wykonuje polecenia	– zna pojęcia: <i>określenia, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia, monolog</i> – wskazuje podmiot i orzeczenie – rozpoznaje zdania	– rozumie pojęcia: <i>opowiadanie, chronologia, dialog, przysłowie, monolog</i> – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – przekształca zdanie oznajmujące na zdanie pytające i rozkazujące	– rozumie i wyjaśnia pojęcia: <i>określenia, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia, monolog</i> – rozwija grupy podmiotów / orzeczeń określeniami – określa rodzaj podanych

				oznajmujące, pytające i rozkazujące – zna większość elementów budowy listu prywatnego	– przekształca równoważniki w zdania – omawia schemat budowy listu prywatnego	zdań ze względu na cel wypowiedzi, sposób wypowiedzania oraz obecność orzeczenia – poprawnie pisze list prywatny i adresuje kopertę
134.	1	Nasza przyjaźń – piszemy sprawdzian. – sprawdzian kontrolny nr 7	– czyta cicho – podejmuje próby wykonania poleceń – pisze krótki list prywatny – zna pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i>	– czyta cicho ze zrozumieniem – zna i z reguły rozumie pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – stara się wskazać podmiot i orzeczenie – z reguły oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – pisze list prywatny z pominięciem kilku wyróżników – adresuje kopertę z pominięciem niektórych elementów	– czyta cicho ze zrozumieniem – rozumie pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – na ogół poprawnie wskazuje podmiot i orzeczenie – oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – na ogół poprawnie rozwija grupę podmiotu i grupę orzeczenia – zna schemat budowy listu prywatnego – pisze list prywatny z zachowaniem prawie wszystkich wyróżników – adresuje poprawnie kopertę	– czyta cicho ze zrozumieniem – umie wyjaśnić pojęcia: <i>określenie, wyraz określany i określający, orzeczenie, podmiot, grupa podmiotu, grupa orzeczenia</i> – właściwie wskazuje podmiot i orzeczenie – bezbłędnie oddziela grupę podmiotu od grupy orzeczenia – poprawnie rozwija grupę podmiotu i grupę orzeczenia określeniami – bezbłędnie pisze list prywatny, zachowując wszystkie wyróżniki i jednolity styl – poprawnie adresuje kopertę
Kartki z kalendarza						
135.	1	Pamiętamy o tych, którzy odeszli. • Kartka z kalendarza – Wszystkich Świętych • Hanna Łochocka, <i>Płoną świeczki</i> – podręcznik, s. 308 * scenariusz nr 66 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 1 listopada	– mówi na temat dnia Wszystkich Świętych – słucha informacji nauczyciela na temat dnia Wszystkich Świętych i Zaduszek – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – mówi o wierszu	– mówi, jak Polacy obchodzą dzień Wszystkich Świętych – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – podaje przykład właściwego zachowania się na cmentarzu – poprawnie zapisuje nazwy świąt – wymienia bliskich, których pamięć chciałby uczcić	– wie, jaka jest różnica między dniem Wszystkich Świętych a Zaduszkami – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wie, jak należy zachowywać się na cmentarzu – poprawnie zapisuje nazwy świąt – wymienia znane osoby,	– wyjaśnia różnicę między dniem Wszystkich Świętych a Zaduszkami – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – formułuje zasady właściwego zachowania się na cmentarzu – poprawnie zapisuje nazwy świąt

			– zna zasady pisowni świąt		których pamięć chciałby uczcić	– wymienia znane osoby, których pamięć chciałby uczcić, i uzasadnia swoje zdanie
136.	1	Z jakim polskim świętem narodowym ma związek postać Józefa Piłsudskiego? - Kartka z kalendarza – Święto Niepodległości - Wacław Biernacki, <i>Pieśń o wodzu miłym</i> – podręcznik, s. 309 * scenariusz nr 67 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 1 listopada	– słucha informacji na temat Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie – słucha nagrania pieśni – czyta głośno – zapoznaje się z biogramem Józefa Piłsudskiego – odczytuje informacje na temat Święta Niepodległości – mówi tekst z pamięci	– stara się wypowiedzieć na temat Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się odczytać informacje na temat Józefa Piłsudskiego zawarte w tekście pieśni – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące tekstu – stara się gromadzić informacje na temat Józefa Piłsudskiego – stara się recytować tekst pieśni z pamięci	– wypowiada się na temat Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – odczytuje informacje na temat Józefa Piłsudskiego zawarte w tekście pieśni – odpowiada na pytania dotyczące tekstu – gromadzi informacje na temat Józefa Piłsudskiego – recytuje tekst pieśni z pamięci	– nazywa budowlę przedstawioną na zdjęciach – poprawnie wypowiada się na temat Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie – wskazuje bohatera pieśni – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie odczytuje informacje na temat Józefa Piłsudskiego zawarte w tekście pieśni – poprawnie odpowiada na pytania dotyczące tekstu – gromadzi wyczerpujące informacje na temat Józefa Piłsudskiego – poprawnie recytuje tekst pieśni z pamięci
137.	2	<i>Wszyscy wszystkim ślą życzenia.</i> Redagujemy tekst życzeń z okazji Bożego Narodzenia. - Kartka z kalendarza – Boże Narodzenie - Krzysztof Dzikowski, <i>Dzień jeden w roku</i> – podręcznik: s. 310 * scenariusz nr 68 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 23 grudnia	– ogląda ilustracje związane z Bożym Narodzeniem – rysuje przedmiot kojarzący się z Bożym Narodzeniem – prezentuje efekt samodzielnej pracy – mówi o świątach Bożego Narodzenia – wymienia kilka zwyczajów bożonarodzeniowych – słucha nagrania piosenki – czyta głośno – zapisuje informacje podane	– stara się wypowiedzieć na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia – opowiada o kilku zwyczajach bożonarodzeniowych – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – nazywa dzień, o którym jest mowa w tekście, oraz zapisuje informacje na jego temat – stara się redagować życzenia bożonarodzeniowe	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia – opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych – czyta głośno, stara się czytać wyraźnie i wyraziście – nazywa dzień, o którym jest mowa w tekście, oraz zapisuje informacje na jego temat – redaguje życzenia	– obszernie wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia – ciekawie opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – nazywa dzień, o którym jest mowa w tekście, oraz poprawnie zapisuje

			przez uczniów – z pomocą nauczyciela redaguje życzenia bożonarodzeniowe – próbuje wykonać kartkę świąteczną – wykonuje ilustrację do wiersza	– stara się projektować i wykonać kartkę świąteczną – wykonuje ilustrację do wiersza	bożonarodzeniowe – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – wykonuje ilustrację do wiersza	informacje na jego temat – redaguje oryginalne życzenia bożonarodzeniowe – interesująco projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – wykonuje ciekawą ilustrację do wiersza
138.	1	Jakie zwyczaje są związane ze Świętem Trzech Króli? • Kartka z kalendarza – Święto Trzech Króli • Stefan Bortkiewicz, <i>Mędrcy świata, monarchowie</i> – podręcznik, s. 311 * scenariusz nr 69 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 6 stycznia	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno – słucha kolędy (np. z internetu) – z pomocą nauczyciela wymienia osoby przedstawione w kolędzie – z pomocą nauczyciela wymienia znany zwyczaj związany z tym świętem – z pomocą nauczyciela wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – stara się czytać głośno i wyraźnie – zadaje przygotowane pytanie – wymienia osoby przedstawione w kolędzie – stara się samodzielnie wymienić znany zwyczaj związany z tym świętem – wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską – włącza się w prace nad projektem stroju na Orszak Trzech Króli	– czyta głośno, starając się wyraźnie i wyraziście – wymienia osoby przedstawione w kolędzie, wyjaśnia, kim były – wymienia dary, z którymi przybyli królowie – wymienia znane zwyczaje związane z tym świętem – wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską – projektuje strój na Orszak Trzech Króli	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wyjaśnia, skąd przybyli królowie, czym się kierowali przy wyborze drogi, komu chcieli złożyć pokłon – wyjaśnia, jaka jest symbolika przyniesionych darów – proponuje, co można ofiarować innym, żeby im okazać miłość – wyjaśnia, jak chrześcijanie świętują uroczystość Objawienia Pańskiego – w sposób oryginalny wykonuje kolorową gwiazdę betlejemską – projektuje interesujący strój na Orszak Trzech Króli
139.	1	Dlaczego powinniśmy pamiętać o Żołnierzach Wyklętych? • Kartka z kalendarza – Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” • por. Stanisław Gabriołek „Grot”, <i>Marsz</i>	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela / nagrania z internetu – czyta głośno – słucha informacji nauczyciela na temat powstania podziemia	– stara się czytać głośno i wyraźnie – poznaje znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – poznaje nazwiska żołnierzy, którzy zdecydowali się na walkę z władzą narzuconą	– czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – rozumie znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – szuka w tekście wyrazów i określeń charakteryzujących sytuację w Polsce po 1944 r.	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie wyjaśnia znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – szuka w tekście wyrazów i określeń charakteryzujących

		„Zaporczyków” – podręcznik, s. 312 * scenariusz nr 70 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 1 marca	antykomunistycznego – poznaje znaczenie określenia <i>Żołnierze Wyklęci</i> – poznaje nazwiska Żołnierzy Wyklętych – z pomocą nauczyciela określa tematykę tekstu	przez sowiecką Rosję (Pilecki, Siedzikówna, Fieldorf) – potrafi wymienić wydarzenie, jakie towarzyszy obchodom Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”	– podaje cechy Żołnierzy Wyklętych – określa tematykę tekstu – wymienia motywy, jakimi się kierowali Żołnierze Wyklęci – opowiada o wydarzeniach, jakie towarzyszą obchodom Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”	sytuację w Polsce po 1944 r. – wyjaśnia motywy działania żołnierzy, którzy zdecydowali się na walkę z władzą sowiecką, i podaje konsekwencje, jakie ponieśli z tego powodu – wie, kim byli Pilecki, Siedzikówna, Fieldorf – wie, jakie wydarzenia związane z tym świętem odbywają się w jego najbliższej okolicy
140.	2	Które wyrazy z wiersza Joanny Kulmowej w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą? • Kartka z kalendarza – Wielkanoc • Joanna Kulmowa, <i>Kiedy radość...</i> – podręcznik, s. 313 * scenariusz nr 71 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed Wielkanocą	– ogląda ilustracje związane z Wielkanocą – rysuje przedmiot kojarzący się z Wielkanocą – prezentuje efekt samodzielnej pracy – słucha informacji na temat Wielkanocy, zwyczajów, obrzędów i tradycji związanych z tym świętem – mówi o Wielkanocy – czyta głośno – zapisuje podane przez uczniów wyrazy – próbuje wykonać „szkolną” pisanekę – z pomocą nauczyciela redaguje tekst życzeń wielkanocnych	– stara się powiedzieć, jak przeżywa święta wielkanocne – wymienia niektóre zwyczaje związane z Wielkanocą – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – wypisuje z wiersza wyrazy, które w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą – wykonuje „szkolną” pisanekę – stara się redagować tekst życzeń wielkanocnych	– mówi o swoich uczuciach, przeżyciach związanych ze świętami wielkanocnymi – opowiada o typowych tradycjach związanych z Wielkanocą – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – wypisuje z wiersza wyrazy, które w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą, i z reguły poprawnie wyjaśnia ich związek ze świętem – projektuje i wykonuje „szkolną” pisanekę – redaguje tekst życzeń wielkanocnych	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta wielkanocne – barwnie opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach związanych z Wielkanocą – łączy symbol z jego objaśnieniem – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wypisuje z wiersza wyrazy, które w szczególny sposób wiążą się z Wielkanocą, i poprawnie wyjaśnia ich związek ze świętem – projektuje i wykonuje oryginalną „szkolną” pisanekę – poprawnie redaguje oryginalny tekst życzeń wielkanocnych – wykonuje ciekawą ilustrację do wiersza

141.	1	Z jakim narodowym świętem Polaków ma związek wiersz <i>Witaj, majowa jutrzeńko?</i> – podręcznik, s. 314 - Kartka z kalendarza. Święto Narodowe Trzeciego Maja - Rajnold Suchodolski, <i>Witaj, majowa jutrzeńko</i> * scenariusz nr 72 Uwaga: zajęcia do zrealizowania przed 3 maja	– mówi o ilustracji – słucha nagrania pieśni – czyta głośno – odczytuje informacje na temat obchodów Święta Narodowego Trzeciego Maja – z pomocą nauczyciela pisze ogłoszenie, w którym informuje rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja – zapisuje informacje na temat: Komisji Edukacji Narodowej, Sejmu Czteroletniego, Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych, powstania kościuszkowskiego	– stara się korzystać z dostępnych źródeł informacji – wie, czym była <i>Konstytucji 3 maja</i> – czyta głośno, zwracając uwagę na artykulację – stara się określić nastrój pieśni – stara się odpowiedzieć na pytania dotyczące tekstu – stara się pisać ogłoszenie, w którym informuje rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – wyjaśnia, czym była <i>Konstytucji 3 maja</i> – przyporządkowuje podane informacje odpowiednim postaciom – czyta głośno, starając się czytać wyraźnie i wyraziście – określa nastrój – odpowiada na pytania dotyczące tekstu – pisze ogłoszenie, w którym informuje rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja	– świadomie korzysta z dostępnych źródeł informacji – wyjaśnia, na czym polegała rola <i>Konstytucji 3 maja</i> – ustala, jakie postacie zostały przedstawione na zdjęciach i z jakim wydarzeniem historycznym miały związek – poprawnie przyporządkowuje podane informacje odpowiednim postaciom – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – omawia nawiązania do wydarzeń historycznych zawarte w tekście – poprawnie odpowiada na pytania dotyczące tekstu – śpiewa pieśń – poprawnie pisze ogłoszenie, w którym informuje rówieśników o uroczystej akademii z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja, uwzględnia wszystkie jego wyróżniki
------	---	--	---	--	--	---